

ಸತ್ಯ ಸಾಹೇಬ್

ಸದ್ಗುರು ಸ್ವಾಮಿ ರಾಮದೇವಾನಂದ ಮಹಾರಾಜರಿಗೆ ಜ್ಯೋ
ತಿ ಪುಸ್ತಕವು ಮಾನವ ಸಮಾಜಕ್ಕೆ ಯಾವ ವರದಾನಕ್ಕೂ ಕಡಿಮೆ ಇಲ್ಲ}
{ಕಬಿರ ಪರಮೇಶ್ವರರ ದಯೆ}

ಭಾವಿಯ

ಮೇಲೆ

ನ್ಯಾ ಯ

ಸಮಾಜದ ಜನರು ಹಾಗು ಅನುಯಾಯಿಗಳು ಈ ಪವಿತ್ರ ಮಸ್ತಕವನ್ನು ಯಾರು
ಓದುವರೋ—ಆಲಿಸುವರೋ ಅವರು ಪರಮಾತ್ಮನ ಕೃಪೆಗೆ ಪಾತ್ರಾಗುವರು.
ಯಾರು ಓದುವುದಿಲ್ಲವೋ—ಆಲಿಸುವುದಿಲ್ಲವೋ ಅವರು ಪಾಪದ ಭಾಗಿಯಾಗುವರು.
ಪರಂಪರೆಗಳ ವ್ಯಧಿ ಪ್ರತಿಷ್ಠೆಯಲ್ಲಿ ಸಿಲುಕೆ ನರಳುತ್ತಿರುವರು.

— ಸಂತ ರಾಮ್‌ಪಾಲ್ ದಾಸ್

ಚೀವವೇ ನಮ್ಮ ಜಾತಿ, ಮಾನವ ಧರ್ಮ ನಮ್ಮದು।
ಹಿಂದೂ ಮುಸ್ಲಿಂ ಸಿಖ್ ಇಂಥಾಕ್, ಯಾವ ಧರ್ಮವೂ ಬೇರೆ ಅಲ್ಲ॥

ಸಂಪೂರ್ಣ ಅಧ್ಯಾತ್ಮಕ ಜ್ಞಾನ ಪ್ರಾಪ್ತಿಗೆ ಪ್ರವಾಗಿ
ಸಂತ ರಾಮೋಪಾಲ್ ಮಹಾರಾಜರ ಶ್ರುತಿಗೆ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ
ಪ್ರಾಪ್ತಿಗೆ ನಿಂದ ಹೊನ್ನೆಲೋಡ್ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳ.

Google Play

DOWNLOAD APP NOW

“ಗಿತೆ ನಿನ್ನ ಜ್ಞಾನ ಅರ್ಥತ ಅಥವಾ ‘ಬದುಕವ ದಾರಿ’ ಪ್ರಸ್ತರವನ್ನು
ಉಚಿತವಾಗಿ ಪಡೆಯಲು ನಮಗೆ ಏನ್ನೂ ಕಾರ್ಯ ಮಾಡಿ,

8193 8193 81

ಸಂತ ರಾಮೋಪಾಲ್ ಮಹಾರಾಜರ ಮಂದಿರ ಸ್ಥಾಪನ
ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಸೇವೆಗೆ ಶ್ರವಣ ಮಹಾರಾಜರ ಸಾಮಾಜಿಕ ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಸಂಸ್ಥೆ

॥ ಸಾಧನಾ ॥

ಆಧಾರಿತ ಸಾಮಾಜಿಕ ಟೀ.ವಿ. ಬೆನಲ್

7:30 PM TO 8:30 PM

ಮೋತ್ವಲ್ ಮೇಡಿಯಾದಲ್ಲಿ ನಮಹ್ಯು Follow ಮಾಡಿ.

Sant Rampal Ji Kannada Satsang

ಮೌದಲನೇ ಆವೃತ್ತಿ (ಮಾರ್ಚ್ ೨೫ ೨೦೧೪) = ಐದು ಸಾವಿರ (5000)

ಎರಡನೇ ಆವೃತ್ತಿ (ಸಪ್ಟೆಂಬರ್ ೨೦೧೪) = ಹದಿನ್ಯೇದು ಸಾವಿರ (15000)

ಮೂರನೇ ಆವೃತ್ತಿ (ಮಾರ್ಚ್ ೨೫ ೨೦೨೨) = ಹದಿನ್ಯೇದು ಸಾವಿರ (15000)

ಲೇಖಕರು :– ಸಂತ ರಾಮೋಪಾಲ್ ದಾಸ್

ಸಂಚಾಲಕರು :– ಸತ್ಯಲೋಕ ಆಶ್ರಮ, ಬರವಾಲಾ ಜಿಲ್ಲೆ-ಹಿಮಾರ್ (ಹರಿಯಾಣ).

ಮುದ್ರಕರು :– ಕರ್ಬಿರ್ ಪ್ರಿಂಟರ್ಸ್

C-117, ಸೆಕ್ಟರ್-3, ಬವಾನಾ ಇಂಡ್ಸ್‌ಸ್ಟಿಯಲ್ ಪರಿಯಾ, ನವ ದೆಹಲಿ.

ಪ್ರಿಂಟಿಂಗ್ ವಿಚುರ್ :– 10 /-

ಪ್ರಕಾಶಕರು :– ಪ್ರಚಾರ ಪ್ರಸಾರ ಸಮೀತಿ ಹಾಗು ಭಕ್ತ ಸಮೂಹ

ಸತ್ಯಲೋಕ ಆಶ್ರಮ, ಹಿಮಾರ್-ಟೋಹಾನಾ ರೋಡ್ ಬರವಾಲಾ

ಜಿಲ್ಲೆ-ಹಿಮಾರ್ (ಪ್ರಾಂತ್ಯ-ಹರಿಯಾಣ) ಭಾರತ.

ದೂರವಾಣಿ ಸಂಖ್ಯೆ :– 8222880541, 8222880542, 8222880543,
8222880544, 8222880545

ಕನಾಟಕ ದೂರವಾಣಿ ಸಂಖ್ಯೆ :–

8884445281, 7026200360

Visit us at: www.jagatgururampalji.org

e-mail: jagatgururampalji@yahoo.com

ಭೂಮಿಯ ಮೇಲೆ ಸ್ವರ್ಗ

(ಹೇ ಮಾನವ! ಭೂಮಿಯನ್ನು ಸ್ವರ್ಗವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಲು, ಓದು ಈ ಅಮೂಲ್ಯ ವಚನಗಳನ್ನು)

ಮಾನವ (ಸ್ತ್ರೀ-ಪುರುಷ)ನ ಜನ್ಮವು ಅದ್ಯಷ್ಟವಂತ (Lucky) ಆಶ್ಚರ್ಯಗಳಿಗೆ ಸಿಗುತ್ತದೆ. ಯಾರು ಪೂರ್ವಜನ್ಮಗಳಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದ ಶುಭ ಹಾಗೂ ಅಶುಭ ಕರ್ಮಗಳ ಅಂದರೆ ಪಾಪ ಮತ್ತು ಪುಣ್ಯಗಳ ಆಧಾರಿತವಾಗಿರುತ್ತದೋ ಅದನ್ನು ಪ್ರಾರಬ್ಧ ಎಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ಕರ್ಮದಿಂದಲೇ ಸುಖ ಮತ್ತು ದುಃখ ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಎಲ್ಲರೂ ಒಪ್ಪುತ್ತಾರೆ. ಸುಖ ಸ್ವರ್ಗದ ಮತ್ತು ದುಃಖ ನರಕದ ಪ್ರತೀಕವಾಗಿದೆ. ಯಾರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಸುಖವಿರುವುದೋ, ಆಗ ನಿಮ್ಮ ಮನೆ ಸ್ವರ್ಗ ಎಂದು ಎಲ್ಲರೂ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಎಲ್ಲಿ ದುಃಖವಿರುವುದೋ, ಅಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮ ಮನೆ ನರಕವಾಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

ಮೊಟ್ಟೆ ಮೊದಲಿಗೆ ನಾನು ನಿಮ್ಮ ಅನಾವಶ್ಯಕ ಪದ್ಧತಿ, ಸಂಪ್ರದಾಯಗಳ ಕಾರಣದಿಂದ ಸ್ವತಃ ಹೇರಿಕೊಂಡಿರುವ ಮತ್ತು ಮಾಡಕ ಘ್ಯಸನಿಯಾಗಿ ಮನೆಯನ್ನು ನರಕ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರುವ ದುಃಖಗಳ ಮೇಲೆ ಬೆಳಕನ್ನು ಚೆಲ್ಲುತ್ತನೆ. ಇದು ಪ್ರಾರಬ್ಧದಲ್ಲಿ ಬರದು.

ನಮ್ಮ (ಸಂತ ರಾಮ್‌ಪಾಲ್ ದಾಸ ಮತ್ತು ಅನುಯಾಯಿಗಳ) ಉದ್ದೇಶ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಸ್ವರ್ಗ ಸಮಾನ ಮಾಡುವುದು.

❖ ವಿವಾಹ ಕರ್ಮವು ದುಃಖಕ್ಕೆ ಕಾರಣ :– ಪರಮಾತ್ಮನು ಮಕ್ಕಳ ಸಂಸ್ಕಾರವನ್ನು ಸಿದ್ಧಗೊಳಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. ಈ ಸಂಸ್ಕಾರದಿಂದ ಮಕ್ಕಳ ವಿವಾಹ ನೇರವೇರುತ್ತದೆ. ಇದು ಪ್ರಾರಬ್ಧದಲ್ಲಿ ನಿರ್ಧಾರಿತವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಈ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಯಾವ ಸಂಪ್ರದಾಯಗಳು ಇವೆಯೋ ಅವು ಈ ರೀತಿ ಇವೆ.

1. ವರದಕ್ಕಣ ಕೊಡುವುದು ಅಥವಾ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದು.

2. ವಾರ್ಷಿಕ ಜೋತೆ ಡಿ.ಜಿ. ಮುಂತಾದವುಗಳನ್ನು ಹಾಕಿ ಮದುವೆ ಮಾಡುವುದು.

3. ಮಹ್ಯ ವಿತರಣೆ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಮಜವೇ ಇಲ್ಲ. ಮಹ್ಯ ಕುಡಿದು ಮಜಾ ಮಾಡಲು ಮೊದಲೇ ನಿರ್ಧಾರವಾಗಿರುತ್ತದೆ.

❖ ನಿಮಗೆ (ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಹಿಂದೂ ಸಮಾಜಕ್ಕೆ) ಹೇಳಲು ಇಚ್ಛಿಸುವುದೇನೇಂದರೆ ನೀವೆಲ್ಲಾ ಶ್ರೀ ಬ್ರಹ್ಮಾ, ಶ್ರೀ ವಿಷ್ಣು, ಶ್ರೀ ಶಿವ ಮತ್ತು ತಾಯಿ ಶ್ರೀ ದುರ್ಗಾಯನ್ನು ನಂಬುವವರಾಗಿದ್ದೀರಿ. ಮಾತೆ ದುರ್ಗಾಯೂ ತನ್ನ ಮೂರು ಪುತ್ರರ ವಿವಾಹವನ್ನು ಹೇಗೆ ಮಾಡಿದಳು ಎಂದು ನಿಮಗೆ ತಿಳಿದಿದೆಯೇ? ಪ್ರಮಾಣಶಿಫಿತವಾಗಿ ಓದಿ :

ಪ್ರಮಾಣ :– (ಶ್ರೀ ದೇವಿ ಪುರಾಣದ ಮೂರನೇ ಸ್ವಂದದ 4–5ನೇ ಅಧ್ಯಾಯದಲ್ಲಿ ಬರೆದಿರುವುದೇನೇಂದರೆ, ಶ್ರೀ ದೇವಿಯೂ (ಅಷ್ಟಾಗಿ ದೇವಿ ಅಂದರೆ ದುರ್ಗಾದೇವಿ) ವಚನದಿಂದ ಮೂರವರು ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿದಳು.

1. ಶ್ರೀ ಸಾವಿತ್ರಿ (ಮಹಾ ಸರಸ್ವತಿ) 2. ಶ್ರೀ ಲಕ್ಷ್ಮಿ (ಮಹಾಲಕ್ಷ್ಮಿ) 3. ಶ್ರೀ ಪಾರ್ವತಿ (ಮಹಾಕಾಳಿ–ಗೌರಿ)

ಮೊದಲಿಗೆ ಬ್ರಹ್ಮಾನನ್ನು ಕರೆದು ಹೀಗೆಂದಳು–“ಮಗುವೇ ಈ ಹುಡುಗಿಯ ಹೆಸರು ಸಾವಿತ್ರಿ ಇವಳನ್ನು ನಿನ್ನ ಪತ್ನಿಯ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಸ್ವೀಕರಿಸಿ ನಿನಗೊಂದು ಮನೆ ಮಾಡಿಕೋ” ಶ್ರೀ ಬ್ರಹ್ಮಾ ಮತ್ತು ಶ್ರೀ ಸಾವಿತ್ರಿ ಇಬ್ಬರು ಮಾತೆಗೆ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ಬ್ರಹ್ಮಾ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಮನೆಗೆ ಹೊರಟು ಹೊದರು. ವಿವಾಹ ಸಂಪನ್ಮೂಲವಾಯಿತು.

ನಂತರ ಇನ್ನೊಬ್ಬ ಪ್ರತ್ಯೇ ವಿಷ್ಣುವನ್ನು ಕರೆದು ಹೀಗೆಂದಳು, “ಮಗನೇ ಈ ಹುಡುಗಿಯ ಹೆಸರು ಲಕ್ಷ್ಮಿ. ಇವಳನ್ನು ನಿನ್ನ ಪತ್ನಿಯಂತೆ ಸ್ವೀಕರಿಸಿ ನಿನಗೊಂದು ಮನೆ ಮಾಡು”. ಆಗ ಅವರಿಬ್ಬರು ಮಾತೆಗೆ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ವಿಷ್ಣು ಲೋಕಕ್ಕೆ ಹೊರಟು ಹೋದರು. ವಿವಾಹ ಸಂಪನ್ಮೂಲವಾಯಿತು.

ನಂತರ ಮೂರನೇ ಮಗನಾದ ಶಿವನನ್ನು ಕರೆದು ಹೀಗೆಂದಳು, “ಮಗನೇ ಈ ಹುಡುಗಿಯ ಹೆಸರು ಪಾರ್ವತಿ (ಉಮಾ). ಇವಳನ್ನು ನಿನ್ನ ಪತ್ನಿಯಂತೆ ಸ್ವೀಕರಿಸು”. ಅವರಿಬ್ಬರೂ ಮಾತೆಗೆ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ಶಿವಲೋಕಕ್ಕೆ ಹೊರಟು ಹೋದರು. ವಿವಾಹ ಸಂಪನ್ಮೂಲವಾಯಿತು.

ವಿಚಾರ ಮಾಡೋಣ :- ಇಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ತಿಬ್ಬಿಂಬಾಗಲಿ, ಆಡಂಬರ ವಾಗಲಿ, ತಿಂಡಿ-ತಿನಿಸು, ತಾಳಮೇಳವಾಗಲಿ, ಡಿಜಿ, ವರದಕ್ಕಿಣಿ ಕೊಡುವುದು ಹಾಗೂ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದು, ಇವು ಯಾವುದೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ವರ್ತಮಾನದಲ್ಲಿ ಹಿಂದೂ ಸಮಾಜದ ವಿವಾಹವು ಹೇಗೆ ಆಗುತ್ತದೆ? ಇದನ್ನು ಹೇಳುವ ಅವಶ್ಯಕತೆಯೇ ಇಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ, ನಿಮಗೆಲ್ಲಾ ಗೊತ್ತೇ ಇದೆ. ನಾವು ಬ್ರಹ್ಮಾ, ವಿಷ್ಣು ಶಿವನಿಗಿಂತ ದೊಡ್ಡವರಾದೆವಾ? ಬೇಕಿಲ್ಲದ ಸಂಪ್ರದಾಯದ ಭಾರ ಏಕ ಹೊರುತ್ತಿದ್ದೇವೆ?

❖ ಅಧ್ಯಾತ್ಮದ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡೋಣಾ:- ಈ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕ್ಷಣಿದ ಭರವಸೆಯೂ ಇಲ್ಲ. ಯಾವ ಕ್ಷಣಿದಲ್ಲಿ ಏನಾಗುವುದೋ ತಿಳಿಯದು. ನಾವು ಈ ಮಾತನ್ನು ನೆನಪಿಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಬದುಕುತ್ತೇವೆ. ಮತ್ತು ಶಾಸ್ತ್ರಗಳ ಪ್ರಕಾರ ಧಾರ್ಮಿಕ ಮತ್ತು ಸಾಮಾಜಿಕ ಕ್ರಿಯೆಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತೇವೆ. ಧಾರ್ಮಿಕ ಶಾಸ್ತ್ರವೂ ಪರಮಾತ್ಮನು ಮಾಡಿದ ಸಂವಿಧಾನ (constitution). ಯಾವ ವ್ಯಕ್ತಿ ಸಂವಿಧಾನದ ಉಲ್ಲಂಘನೆ ಮಾಡುತ್ತಾನೋ ಅವನು ಶಿಕ್ಷಣ ಒಳಪಡುತ್ತಾನೆ. ಅವನಿಗೆ ಸುಖವೂ ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಕಾರ್ಯ ಸಿದ್ಧಿಯೂ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಮೋಕ್ಷವಂತೂ ಸಿಗುವುದೇ ಇಲ್ಲ.

ಪ್ರಮಾಣ :- ಗೀತೆಯ 16ನೇ ಅಧ್ಯಾಯದ 23-24ನೇ ಶ್ಲೋಕದಲ್ಲಿದೆ.

ಶ್ಲೋಕ-23 :- ಹೇ ಅಜ್ಞನ, ಯಾವ ವ್ಯಕ್ತಿ ಶಾಸ್ತ್ರ ವಿಧಿಯನ್ನು ತ್ಯಜಿಸಿ ತನ್ನ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಬಂದಂತೆ ಆಚರಣೆ ಮಾಡುತ್ತಾನೋ, ಅವನಿಗೆ ಸುಖ ಪ್ರಾಪ್ತಿಯೂ ಇಲ್ಲ, ಸಿದ್ಧಿ ಪ್ರಾಪ್ತಿಯೂ ಇಲ್ಲ (ಯಾವುದರಿಂದ ಕಾರ್ಯ ಸಿದ್ಧವಾಗುವುದೋ) ಮತ್ತು ಮೋಕ್ಷ ಪ್ರಾಪ್ತಿಯೂ ಇಲ್ಲ.

ಶ್ಲೋಕ-24 :- ಇದರಿಂದ ನಿನಗೆ ಕರ್ತವ್ಯ (ಯಾವುದು ಧಾರ್ಮಿಕ ಮತ್ತು ಸಾಮಾಜಿಕ ಕಾರ್ಯ ಮಾಡಲು ಯೋಗ್ಯವೋ) ಮತ್ತು ಅಕರ್ತವ್ಯ (ಯಾವುದು ಧಾರ್ಮಿಕ ಮತ್ತು ಸಾಮಾಜಿಕ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಮಾಡಲು ಯೋಗ್ಯವಲ್ಲವೋ) ಇದರ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಶಾಸ್ತ್ರವೇ ಪ್ರಮಾಣವಾಗಿವೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ನೀನು ಶಾಸ್ತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸಿರುವಂತಹ ಕರ್ಮ ಮಾಡು.

ತಃಗ ನೀವು ಪ್ರಮಾಣಕ್ಕಾಗಿ ಭಗವದ್ವಿತೀಯ 16ನೇ ಅಧ್ಯಾಯದ 23-24ನೇ ಶ್ಲೋಕಗಳ ಪೋಣಿಯೋ ಕಾಪಿಯನ್ನು ನೋಡಿ:-

(ಗೀತೆಯ 1ನೇ ಅಧ್ಯಾಯದ 23ನೇ ಶ್ಲೋಕದ ಪೋಣಿಕೊಂಡಿ)

ಯಃ ಶಾಸ್ತ್ರವಿಧಿಮ್‌, ಉತ್ಸೈಂದ್, ವರ್ತತೇ, ಕಾಮಕಾರತಃ;
ನ, ಸಃ ಸಿದ್ಧಿಮ್‌, ಅವಾಪ್ಯೋತಿ, ನ, ಸುಖಿಮ್‌, ನ, ಪರಾಮ್‌, ಗತಿಮ್‌ ||೨೩||

ಮತ್ತು -

ಯಃ	- ಯಾವ ಪುರಣನು	ಸಿದ್ಧಿಮ್‌	- ಸಿದ್ಧಿಯನ್ನು
ಶಾಸ್ತ್ರವಿಧಿಮ್‌	- ಶಾಸ್ತ್ರವಿಧಿಯನ್ನು	ನ, ಅವಾಪ್ಯೋತಿ	- ಪದೆಯುವುದಿಲ್ಲ
ಉತ್ಸೈಂದ್	- ತ್ಯಜಿಸಿ	ನ, ಪರಾಮ್‌	- ಪರಮ ಗತಿಯನ್ನು
ಕಾಮಕಾರತಃ	- ತನ್ನ ಇಚ್ಛೆಯಿಂದ ಮನ ಬಂದಂತೆ	ಗತಿಮ್‌	ಪದೆಯುವುದಿಲ್ಲ (ಮತ್ತು)
ವರ್ತತೇ	- ಆಚರಣೆ ಮಾಡುತ್ತಾನೆಯೋ	ನ, ಸುಖಿಮ್‌	- ಸುಖವನ್ನೂ ಪದೆಯುವುದಿಲ್ಲ
ನಃ	- ಅವನು		

(ರಿತೇಯ 1ನೇ ಅಧ್ಯಾಯದ 24ನೇ ಶೈಲಿಕೆದ ಫೋಟೋಗಳಿಗೆ)

ತಸ್ಮಾತ್, ಶಾಸ್ತ್ರಮ್, ಪ್ರಮಾಣಮ್, ತೇ, ಕಾರ್ಯಕಾರ್ಯವ್ಯವಸ್ಥೆ,
ಜಾತಾಜ್, ಶಾಸ್ತ್ರವಿಧಾನೋಕ್ತಮ್, ಕರ್ಮ, ಕರ್ತೃಮ್, ಇಹ, ಅರ್ಹಸಿ ॥೨೪॥

ತಸ್ಮಾತ್	- ಆದ್ದರಿಂದ	(ಏವಮ್)	- ಹೀಗೆಂದು
ತೇ	- ನಿಗಾಗಿ	ಜಾತಾಜ್	- ತಿಳಿದು (ನೀನು)
ಇಹ, ಕಾರ್ಯ--	ಈ ಕರ್ತೆವ್ಯವುತ್ತು	ಶಾಸ್ತ್ರವಿಧಾ-	- ಶಾಸ್ತ್ರವಿಧಿಯಿಂದ
ಕಾರ್ಯ	ಅಕರ್ತೆವ್ಯದ	ನೋಕ್ತಮ್	ನಿಯತೊದ
ವ್ಯವಸ್ಥೆ	ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ	ಕರ್ಮ	- ಕರ್ಮವೇ
ಶಾಸ್ತ್ರಮ್	- ಶಾಸ್ತ್ರವೇ	ಕರ್ತೃಮ್	- ಮಾಡಲು
ಪ್ರಮಾಣಮ್	- ಪ್ರಮಾಣವಾಗಿದೆ	ಅರ್ಹಸಿ	- ಯೋಗ್ಯನಾಗಿರುವೆ

ಈಗ ಶ್ರೀ ದೇವಿ ಮಹಾಪುರಾಣ (ದೇವಿ ಭಾಗವತ)ದ 3ನೇ ಸ್ಕಂದದ 4-5ನೇ ಅಧ್ಯಾಯದ ಪೂರ್ಣಾಂಶ ಕಾಷಿಯಲ್ಲಿರುವ ಮೂರೂ ದೇವತೆಗಳ ವಿವಾಹ ಪ್ರಕರಣವನ್ನು ಸೋಂಡೋಣ.

ಸಂಚಿಪ್ತ
ಶ್ರೀಮದ್ದೇವೀ ಭಾಗವತ
(ಕೇವಲ ಗ್ರಂಥಾಂಶ)

Printed & Published by :
Gita Press, Gorakhpur—273005 (INDIA)
(a unit of Gobind Bhawan-Karyalaya, Kolkata)
Phone - (0551) 2334721, 2331250; Fax : (0551) 2336997
e-mail : booksales@gitapress.org website : www.gitapress.org

ಮೂರನೆಯ ಸ್ಕಂದ	109	ಶ್ರೀಮದ್ದೇವೀ ಭಾಗವತ
<p>ಹೇಗೆ ಈಗ ಈನ್ನ ಮನೆಯನ್ನು ನಿರ್ಮಾಳಿಕೊಂಡ ಅಲ್ಲಿ ಇದ್ದ ತಮ್ಮ ಕರ್ತೆವ್ಯವನ್ನು ಪಾಲಿಸು. ಬ್ರಹ್ಮಾ! ಈ ತ್ವಿಯದ್ದನ್ನಿಂದ ಈನ್ನ ಕರ್ತೆ ವ್ಯವಸ್ಥಾನ್ನಿಂದ ಇವರು ಅನುಕೂಲ ಸುಂದರಿ ಯಾಗಿನ್ನು, ಇಂದ ಮುಖವು ಸದಾ ಮುಗಳಿಗೆಯಿಂದ ತುಂಬರ್ತಿದೆ. 'ಮಹಾಸರ್ವತ್ತಿ' ಎಂಬ ಹೆಸರಿಂದ ಪ್ರಶ್ನಾದ ಈ ಶ್ರೀಷ್ಟಿ ದೇವಿಯನ್ನು ಪೂರ್ವ ರಂಜೋಗಳಿನ ಒದೆ. ಇವರು ಸ್ವತ್ವ ಬ್ರಹ್ಮ ಬ್ರಹ್ಮಾನಿನ್ನು ಧರಿಸುವಾಗು. ಅಲೌಕಿಕ ಆಭಾಷಣಾಗಳು ಈಗಿಯ ಸುಂದರ್ಯವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸುವೆ ಇವರು ಉತ್ತಮ ಸಿಂಹಾಸನದಲ್ಲಿ ಪುಷ್ಟಿಕ್ಕಿಂತ್ರು ಕ್ರಿಯೆಯನ್ನಾಗಿಲ್ಲಲು ನಿನ್ನ ಸಂಪರ್ಕಿಯಾಗಿರುತ್ತಾನು. ಈ ಸುಂದರಿಯ ಇನ್ನ ಸದಾ ನಿನ್ನ ಪಕ್ಷಿಯಾಗಿ ಇರುತ್ತಾನು.</p> <p>ಈ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿ ನಿನ್ನ ಅಪ್ಯಾಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟು, ಪ್ರಾಣಪದನ್ ಭಾಗವತೀ ಜಗದಾಯಿ ಭಾಗವಾನ್ ವಿಷ್ಣುವಿನಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ್ದು ವಿಷ್ಣೋ! ಮನಸ್ಸನ್ನು ಮಾನ್ಯಗ್ರಿಹಿಸುವ ಈ ಮಹಾಶ್ಲೀಂಭೂತಿಯನ್ನು ಕರ್ತುವೀಳಿದು ನಿನ್ನ ಕರ್ತು. ಇವರು ಸದಾ ನಿನ್ನ ಪಕ್ಷಿಯಾಗಿದ್ದಲ್ಲಿ ವಿರಾಜಿಸುವುದು. ಇದರಲ್ಲಿ ಕಂಡಕ್ಕೊ ಸಂದರ್ಭವಿಲ್ಲ. ಈ ಕ್ರಾಂತಿಯ ಸಂಪೂರ್ಣ ಮನೋರಂಭಗಳನ್ನು ಪೂರ್ವ ಗೊಳಿಸುವ ಶ್ರೀಯಗಿರಿಷಾದ. ನಿನ್ನ ವೇದವನ್ನಾದಲ್ಲ ಇವರನ್ನು ನಿನ್ನ ಕೊಟ್ಟಿರುವನ್ನು. ನಿನ್ನ ಎಂದೂ ಇವರು ಇರುವುದೂಬಾಡದೆ, ಸದಾ ಸ್ತಕ್ತಿರಿಸುತ್ತಾ ಇರು. ಈಗ ನಾನು ನಿನ್ನನ್ನು 'ಉತ್ಸ್ವ ನಾರಾಯಣ' ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತೇನೆ.</p>	110	<p>ದೇವಿಯ ಹೇಳಿದ್ದು - ತಂರನೇ! ಮನಸ್ಸನ್ನು ಮಾನ್ಯಗ್ರಿಹಿಸುವ ಈ 'ಮಹಾಕಾಳ' ಯು ಗೌರಿ ಎಂಬ ಹೆಸರಿಂದ ವಿಷ್ಣುತ್ವಾಗಿರುವುದು. ನಿನ್ನ ಕರ್ತುವೀನ್ನು ಪಕ್ಷಿಯಾಗಿ ಸ್ವಲ್ಪಿಸು. ಕ್ರೀಲಾಸವನ್ನು ರಚಿಸಿ ಅಲ್ಲ ಇವಳಿಂದಿಗೆ ಸುಖವಾಗಿ ಇದ್ದು ಅನಂದವನ್ನು ಅನುಭವಿಸು.</p>

“ವಿವಾಹ ಕಾರ್ಯದ ಮೇಲೆ ಬೆಳೆಕು ಚೆಲ್ಲುವಿಕೆ”

ನಾವು ವಿವಾಹವನ್ನು ಶಾಸ್ತ್ರಗಳ ಪ್ರಕಾರ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ:- ಭಕ್ತ ಪರಿವಾರವು ಹುಡುಗ/ಹುಡುಗಿಯ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಹುಡುಕುತ್ತಾ ಎರಡೂ ಪಕ್ಷದವರು ಸಹಮತ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುತ್ತಾರೆ. ನಂತರ ಹತ್ತಿರದ ಆಶ್ರಮದಲ್ಲಿ ಮಾಹಿತಿ ನೀಡುತ್ತಾರೆ. ವಿವಾಹದ ದಿನಾಂಕ ನಿಗದಿ ಪಡಿಸುತ್ತಾರೆ. ಗುರುಗಳ ಮೂಲಕ ದಿನಾಂಕ ನಿರ್ಧಾರಿಸಾಗುತ್ತದೆ. ಯಾವುದೇ ನಕ್ಷತ್ರ, ಗೋತ್ರಗಳ ಆಚರಣೆಯಿಂದಲ್ಲ. ಸಾಮಾನ್ಯ ದಿನಾಂಕ ಅಂದರೆ ಯಾವುದಾದರೂ ರಚಿ ಅಥವಾ

ಸತ್ಯಂಗ ಸಮಾಗಮ ಅಥವಾ ಎರಡೂ ಕುಟುಂಬಗಳಿಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುವಂತೆ ನಿರ್ಧರಿಸುತ್ತಾರೆ. ನಿರ್ಧರಿತ ದಿನದಂದು ಎರಡೂ ಪ್ರಕ್ಕದವರು ಆಶ್ರಮಕ್ಕೆ ಅಥವಾ ಸತ್ಯಂಗಕ್ಕೆ (ಮೊದಲೇ ತಿಳಿಸಿರುವಂತಹ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ) ಬರುತ್ತಾರೆ. ಸಂತ ಗರೀಬ್ ದಾಸ್ ಮಹಾರಾಜರ ಅಮೃತವಾಣಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು 'ಅಸುರ್ ನಿಕಂದನ್ ರಮ್ಯೋಽ' ಎಂಬ ಅಧ್ಯಾಯವಿದೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ವಿಶ್ವದ ಎಲ್ಲಾ ದೃವಿಕ ಶಕ್ತಿಗಳ ಸ್ತುತಿ ಮಾಡಲಾಗಿದೆ. ಅದನ್ನು ಸ್ತುತಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಅದನ್ನು ಓದಲಾಗುತ್ತದೆ. ಹಾಗೇ ಸ್ವಿಕರ್ ನಲ್ಲಿ ಕೇಳಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಭಕ್ತರಿಗೆ ಅದು ಬಾಯಿ ಪಾಠವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಎಲ್ಲರೂ ಸಾಮೂಹಿಕವಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಇದು ನಮ್ಮ ವಿವಾಹದ ಹಾಡಾಗಿದೆ.

ವಿಶೇಷ :- ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ವಿವಾಹಕ್ಕಾಗಿ ಶುಭ ಮುಹೂರ್ತ ಪಂಡಿತರ ಮೂಲಕ ನಿಶ್ಚಯಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಮತ್ತು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ ಇಂತಿಂಥಾ ನಕ್ಷತ್ರದಲ್ಲಿ ವಿವಾಹವಾದರೇ ಮಂಗಳಕರವೆಂದು ಮಕ್ಕಳು ಸದಾಸುಖಿಯಾಗಿರುತ್ತಾರೆ.

ಕಬೀರ ಪರಮಾತ್ಮನು ಹೇಳುವುದೇನೆಂದರೆ, ಮಕ್ಕಳ ಕರ್ಮದಲ್ಲಿ ಏನು ಬರೆದಿದೆಯೋ, ಅದು ಸಿಕ್ಕೇ ಸಿಗುತ್ತದೆ. ಈ ಲಗ್ಗಿದಿಂದ ಯಾವುದೇ ರಕ್ಷಣೆಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಉದಾಹರಣೆ ನೀಡುತ್ತಿದ್ದರು :-

ಕಬೀರ್, ವಶಿಷ್ಠ್ ಮುನಿ ಸೇ ತ್ರಿಕಾಲೀ ಯೋಗೀ, ಸೋಧ್ ಕರ್ ಲಗ್ನ ಧರ್ಮಿ॥

ಸೀತಾ ಹರಣ್ ಮರಣ್ ದಶರಥ್ ಕಾ, ಬನ್-ಬನ್ ರಾಮ್ ಫಿರ್॥

ಅಧ್ಯಾತ್ಮ ಯಾವಾಗ ಶ್ರೀ ರಾಮಚಂದ್ರನ ವಿವಾಹವು ಸೀತೆಯ ಜೊತೆ ಆಗಬೇಕಿತ್ತೋ, ಆ ವಿವಾಹದ ಶುಭ ಮುಹೂರ್ತವನ್ನು ದಶರಥ ಮಹಾರಾಜನ ಗುರು ವಸಿಸ್ತ ಮಹಣಿಗಳು ಗೊತ್ತು ಮಾಡಿದ್ದರು. ಮಕ್ಕಳು ಸುಖ ಜೀವನ ನಡೆಸುವರೆಂದು ತಿಳಿಸಿದ್ದರು. ಆದರೆ ವಿವಾಹದ ನಂತರ ಇಡೀ ಕುಟುಂಬದ ಮತ್ತು ಪತಿ-ಪತ್ನಿಯ ಅಂದರೆ ಶ್ರೀ ರಾಮಚಂದ್ರ ಮತ್ತು ಸೀತಾದೇವಿಗೆ ಎಂಥಾ ದುರ್ಗತಿ ಬಂತು! ಶ್ರೀ ರಾಮಚಂದ್ರನಿಗೆ 14 ವರ್ಷಗಳ ವನವಾಸ ಸಿಕ್ಕಿತು. ಆ ದುಃಖದಲ್ಲಿ ದಶರಥ ಮಹಾರಾಜನ ಮಹಡಿ ಮೇಲೆ ಹತ್ತಿ ಶ್ರೀರಾಮಚಂದ್ರನ ಅಂದರೆ ತನ್ನ ಪ್ರಿಯ ಪುತ್ರನು ವನವಾಸಕ್ಕೆ ಹೋಗುವುದನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದನು. ಅವನ ಕಾಲು ಜಾರಿ ನೆಲಕ್ಕೆ ಬಿದ್ದ ನಿಧನ ಹೊಂದಿದನು. ಇತ್ತು ಶ್ರೀ ರಾಮ ಮತ್ತು ಸೀತೆ ಕಾಡಲ್ಲಿ ಅಲೆದಾಡಿದರು. ಸೀತೆ ರಾವಣನ ಕಾರಾಗ್ವಹದಲ್ಲಿ ಹನ್ನೇರಡು ವರ್ಷ ಇಡ್ಡಳು. ಒಂದು ತೋಟದಲ್ಲಿರಿಸಿದಳು. ಅವಳಿಗೆ ಹಣ್ಣುಗಳನ್ನು ಕಿತ್ತು ತಿನ್ನುವ ಅಧೀಕಾರ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಉದರಿ ಬಿದ್ದ ಹಣ್ಣುಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಸೀತೆ ತಿನ್ನಬಹುದಾಗಿತ್ತು. ಶಕೆ, ಚಳಿ, ಮಳೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಅದೇ ವ್ಯಕ್ತದಿಂದ ಇದ್ದ ಘೋರ ಕಷ್ಟ ಅನುಭವಿಸಿದಳು. ಆ ವಿವಾಹವು ಏನು ಬಚಾವ ಮಾಡಿತು? ಆದ್ದರಿಂದ ನಾವು ಸಾಮಾನ್ಯ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ವಿವಾಹ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ. ಮೊರ್ ಪರಮಾತ್ಮನನ್ನು ಇಷ್ಟ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಮೊಜಿಸುವುದರಿಂದ ಸಂಕಟಗಳೇಲ್ಲಾ ದೂರವಾಗುತ್ತವೆ.

{ಒಂದು ನೋಟ (ಕೆಲವು ಅಂಶಗಳು) ಆ ಅಮರಗ್ರಂಥ ಅಂದರೆ ಸೂಕ್ತವೇದದ ವಾಣಿಯನ್ನು ಓದೋಣಿ :-

"ನಾನು (ಲೇಖಿಕ) ದೇವಿ-ದೇವತೆಗಳನ್ನು ಗೌರವಿಸುತ್ತೇನೆ"

ನಾನು ಮತ್ತು ನನ್ನ ಅನುಯಾಯಿಗಳು ಪ್ರತಿದಿನವೂ ವಿಶ್ವದ ದೇವಿ-ದೇವತೆಗಳನ್ನು ಸ್ತುತಿಸುತ್ತೇವೆ. ಪ್ರಮಾಣಕ್ಕಾಗಿ ಮಧ್ಯಾಹ್ನದ ಸ್ತುತಿಯ ಕೆಲವು ಅಂಶಗಳು :-

ಸತ್ ಮರುಷ್ ಸಮಧ್ ಓಂಕಾರಾ | ಅದಲೇ ಮರುಷ್ ಕಬೀರ್ ಹಮಾರಾ ||
ಆದಿ ಯುಗಾದಿ ದಯಾ ಕೆ ಸಾಗರ್ | ಕಾಲ್ ಕರ್ಮಾ ಕೆ ಮೋಚನ್ ಆಗರ್ ||
ದುಃಖ ಭಂಜನ್ ದರವೇಶ್ ದಯಾಲಾ | ಅಸುರ್ ನಿಕಂದನ್ ಕರ್ಯ ಪ್ರೇಮಾಲಾ ||
ಆಬ್ ಖಾಕ್ ಪಾವಕ್ ಜೀರ್ ಪೌನಾ | ಗಗನ್ ಸುನ್ನ ದರಿಯಾಕ್ ದೌಂನಾ ||
ಧರ್ಮರಾಯ್ ದರಬಾನೀ ಜೆರಾ | ಸುರ್ ಅಸುರೋಂ ಕಾ ಕರ್ಯ ನಬೇರಾ ||
ಸತ್ ಕಾ ರಾಜ್ ಧರ್ಮರಾಯ್ ಕರಹಿಂ || ಅಪನಾ ಕಿಯಾ ಸಬಹೀ ಡಂಡ್ ಭರಹಿಂ ||
ಶಂಕರ್ ಶೇಷ್ ರು ಬ್ರಹ್ಮ ವಿಷ್ಣು | ನಾರದ್ ಶಾರದ್ ಜಾ ಉರ್ ರಸನ್ ||
ಗೌರಿಜ್ ಜೀರ್ ಗಣೇಶ್ ಗೋಸಾಂಕ್ | ಕಾರಜ್ ಸಕಲ್ ಸಿದ್ಧ ಹೋಯ್ ಜಾಹೀ ||

ಬ್ರಹ್ಮಾ ವಿಷ್ಣು ರು ಶಂಭು ಶೇಷಾ । ತೀನ್ಯೋ ದೇವ್ ದಯಾಲು ಹಮೇಶಾ ॥9
 ಸಾವಿತ್ರೀ ಜೀರ್ ಲಕ್ಷ್ಮೀ ಗೌರಾ । ತಿಂಡಾ ದೇವಾ ಸಿರ್ ಕರ್ ಹೈಂ ಚೊಂವರಾ ॥10
 ನೀಲ್ ನಾಭ್ ಸೆ ಬ್ರಹ್ಮಾ ಆಯೆ । ಆದಿ ಓಂ ಕೆ ಮತ್ತೆ ಕಹಾಯೆ ॥11
 ಶಂಭೂ ಮನೂ ಬ್ರಹ್ಮಾ ಶೇಷಾ । ಶುಗ್ರ್ ಯಜು ಸಾಮ್ ಅಥವ್ ಭಾಷಾ ॥12
 ಪೀಬರತ್ ಭಯಾ ಉತಾನ್ ಪಾತಾ । ಜಾಕೆ ಧ್ರು ಹೈಂ ಆತ್ಮ ಜ್ಞಾತಾ ॥13
 ಸನಕ್, ಸನಂದನ್, ಸನಾತನ್, ಸಂತ್ ಕುಮಾರಾ । ಚ್ಯಾರ್ ಮತ್ತೆ ಅನುರಾಗೀ ಧಾರಾ ॥14
 ತೆತ್ತಿಸ್ ಕೋಟಿ ಕಲಾ ಬಿಸತಾರೀ । ಸಹಂಸ್ ಅತಾಸೀ ಮುನಿಜನ್ ಧಾರೀ ॥15
 ಕಶ್ಯಪ್ ಮತ್ತೆ ಸೂರಜ್ ಸುರ್ ಜ್ಞಾನೀ । ತೀನ್ ಲೋಕ್ ಮೆಂ ಕಿರಣ್ ಸಮಾನೀ ॥16
 ಸಾತ್ ಹಜಾರ್ ಸಂಗೀ ಬಾಲ್ಯ ವೀಲ್ ಎಂ । ಬೀನಾ ರಾಗೀ ಅಜಬ್ ಬಲೆಲ್ ॥17
 ತೀನ್ ಕೋಟಿ ಯೋದ್ಧ್ ಸಂಗ್ ಜಾಕೆ । ಸಿಕ್ ಬಂಧೀ ಹೈ ಪೂರ್ಣ್ ಸಾಕೆ ॥18
 ಹಾಥ್ ಖಿಡ್ಗ ಗಲೆ ಮಷ್ಟ್ ಕೇ ಮಾಲಾ । ಕಶ್ಯಪ್ ಸುತ್ ಹೈ ರೂಪ್ ಬಿಶಾಲಾ ॥19
 ಕೌಸ್ತಭ್ ಮಣಿಜಡ್ಯಾಯ್ ವಿಮಾನ್ ತುಮ್ಮಾರಾ । ಸುರ್ನರ್ ಮುನಿಜನ್ ಕರತ್ ಜಹಾರಾ ॥20
 ಚಂದ್ ಸೂರ್ ಚಕವೈ ಪೃಥಿವ್ ಮಾಂಹೀ । ನಿಶ್ ವಾಸರ್ ಚರಣೈಂ ಜಿತ್ ಲಾಹೀ ॥21
 ಪೀಠೈ ಸೂರಜ್ ಸನ್ಮುಖ್ ಚಂದಾ । ಕಾಟ್ಯೈ ತ್ರಿಲೋಕೇ ಕೆ ಘಂಥಾ ॥22
 ತಾರಾಯಣ್ ಸಭ್ ಸ್ವಾರ್ ಸಮೂಲ್ ಎಂ । ಪವಿ ರಹೈ ಸತ್ಗುರು ಕೆ ಘೂಲ್ ॥23
 ಜೈ ಜೈ ಬ್ರಹ್ಮಾ ಸಮಧ್ ಸ್ವಾಮೀ । ಯೆತೀ ಕಲಾ ಪರಮ್ ಪದ್ ಧಾಮೀ ॥24
 ಜೈ ಜೈ ಶಂಭು ಶಂಕರ್ ನಾಥಾ । ಕಲಾ ಗಣೇಶ್ ಅರು ಗೌರಿಜ್ ಮಾತಾ ॥25
 ಕೋಟಿ ಕಟಕ್ ಪೈಮಾಲ್ ಕರಂತಾ । ಏಸೆ ಸಮಧ್ ಶಂಭು ಕಂತಾ ॥26
 ಚಂದ್ ಲಿಲಾಟ್ ಸೂರ್ ಸಂಗೀತಾ । ಯೋಗೀ ಶಂಕರ್ ಧ್ಯಾನ್ ಉದೀತಾ ॥27
 ನೀಲ್ ಕಂತ್ ಸೋಹೆ ಗುರುಡ್ ಆಸನ್ । ಶಂಭು ಯೋಗೀ ಅಚಲ್ ಸಿಂಹಾಸನ್ ॥28
 ಗಂಗ್ ತರಂಗ್ ಭೂಟ್ಯೈ ಬಹು ಧಾರಾ । ಅಜಪಾ ತಾರೀ ಜಯ ಜಯ ಕಾರಾ ॥29
 ರಿದ್ದಿ ಸಿದ್ದಿ ದಾತಾ ಶಂಭು ಗೋಸಾಂತ್ । ದಾರಿದ್ರ್ ಮೋಕ್ಷ ಸಬ್ಜೈ ಹೊ ಜಾಂಹೀ ॥30
 ಆಸನ್ ಪದಮ್ ಲಗಾಯೆ ಯೋಗೀ । ನಿಃ ಇಚ್ಛಾ ನಿಬಾರಣೀ ಭೋಗೀ ॥31
 ಸಪ್ರಾ ಭುಜಂಗ್ ಗಲೆ ರುಂಡ್ ಮಾಲಾ । ಬೃಷಭ್ ಚಢಿಯೆ ದೀನ್ ದಯಾಲಾ ॥32
 ವಾಮೆಂ ಕರ್ ತ್ರಿಶೂಲ್ ವಿರಾಜೈ । ದಹನೆಂ ಕರ್ ಸುದರ್ಶನ್ ಸಾಜೈ ॥33
 ಸುನ್ ಅರದಾಸ್ ದೇವನ್ ಕೆ ದೇವಾ । ಶಂಭು ಯೋಗೀ ಅಲಿಖ್ ಅಭೇವಾ ॥34
 ತೂಂ ಪೈಮಾಲ್ ಕರ್ಯೈ ಪಲ್ ಮಾಂಹೀ । ಏಸೆ ಸಮಧ್ ಶಂಭು ಸಾಂತ್ ॥35
 ಇಕ್ ಲಿಖ್ ಯೋಜನ್ ಧ್ವಜಾ ಘರಕ್ಯೈ । ಪಚರಂಗ್ ರುಂಡೆ ಮೌಹರೆ ರಹೈ ॥36
 ಕಾಲ್ ಭದ್ರ್ ಕೃತ್ ದೇವ್ ಬುಲಾಳಾಂ । ಶಂಕರ್ ಕೆ ದಲ್ ಸಭ್ ಹೀ ಧ್ಯಾಲಾಂ ॥37
 ಭೈರವ್ ಖಿತ್ಪುಳ್ ಪಲೀತ್ ಎಂ । ಭೂತ್ ಅರು ದೈತ್ಯೈ ಚಢೆ ಸಂಗೀತ್ ಎಂ ॥38
 ರಾಕ್ಷಸ್ ಭಂಜನ್ ವಿರದ್ ತುಮ್ಮಾರಾ । ಜೈ ಲಂಕಾ ಪರ್ ಪದಮ್ ಅತಾರಾ ॥39
 ಕೊಟ್ಯಾಯೈ ಗಂಧವ್ ಕಮಂದ್ ಚಢಾವೈ । ಶಂಕರ್ ದಲ್ ಗಿನತೀ ನಹೀ ಆವೈ ॥40
 ಮಾರ್ಪೈ ಹಾಕ್ ದಹಾಕ್ ಜಿಂಫಾರ್ಪೈ । ಅಗನಿ ಚಕ್ರ್ ಬಾಂಣೈ ತನ್ ಜಾರ್ಪೈ ॥41
 ಕಂಪ್ಯೈ ಶೇಷ್ ಧರಣೀ ಘರಾನೀ । ಜಾ ದಿನ್ ಲಂಕಾ ಘಾಲೀ ಘಾನೀ ॥42
 ತುಮ್ ಶಂಭೂ ಈಶನ್ ಕೆ ಈಶಾ । ವೃಷಭ್ ಚಢಿಯೆ ಬಿಸವೆ ಬೀಸಾ ॥43
 ಇಂದ್ರ್ ಕುಬೇರ್ ಜೀರ್ ವರುಣ್ ಬುಲಾಳಾಂ । ರಾಪತಿ ಸೇತ್ ಸಿಂಹಾಸನ್ ಲ್ಯಾಲಾಂ ॥44
 ಇಂದ್ರ್ ದಲ್ ಬಾದಲ್ ದರಿಯಾಕೆ । ಭೋಯಾನವೈ ಕೋಟಿ ಕೇ ಹುಕೆ ಚಢಾಕೆ ॥45

ಸುರಪತಿ ಚಡೆ ಇಂದ್ರ ಅನುರಾಗಿ । ಅನಂತ ಪದಮ್ ಗಂಥವ್ ಬಡ್ ಭಾಗಿ 151
 ಕೃಷ್ಣ ಭಂಡಾರೀ ಚಡೆ ಕುಬೇರಾ । ಅಬ್ ದಿಲ್ಲೀ ಮಂಡಲ್ ಬೌಹರ್ಯೋಂ ಫೆರಾ 152
 ಬರುಣ್ ವಿನೋದ್ ಚಡೆ ಬ್ರಹ್ಮಜ್ಞಾನೀ । ಕಲಾ ಸಂಪೂರ್ಣ ಬಾರಹ್ ಬಾಣೀ 153
 ಧರ್ಮಾರಾಯ್ ಆದಿ ಯುಗಾದಿ ಚೆರಾ । ಚೌದಹ್ ಕೋಟಿ ಕಟಕ್ ದಲ್ ತೇರಾ 154
 ಚಿತ್ರಗುಪ್ತ್ ಕೆ ಕಾಗಜ್ ಮಾಂಹಿ । ಜೀತಾ ಉಪಜ್ಯಾ ಸತ್ಯಗುರು ಸಾಂತಿ 155
 ಸಾತೋಂ ಲೋಕ್ ಪಾಲ್ ಕಾ ರಾಸಾ । ಉರ್ ಮೆಂ ಧರಿಯೆ ಸಾಧು ದಾಸಾ 156
 ವಿಷ್ಣುನಾಥ್ ಹೈ ಅಸುರ್ ನಿಕಂದನ್ । ಸಂತೋಂ ಕೆ ಸಬ್ ಕಾಟ್ಯೆಂ ಫಂಧನ್ 157
 ನರಸಿಂಹ್ ರೂಪ್ ಧರೆ ಘರ್ರಾಯ್ । ಹಿರನ್ಯಾಂಹುಸ್ ಹೊಂ ಮಾರನ್ ಧಾಯ್ 158
 ಶಂಖ್ ಚಕ್ರ್ ಗದಾ ಪದಮ್ ಬಿರಾಜ್ಯೆ । ಭಾಲ್ ತಿಲಕ್ ಜಾಕ್ಯೆ ಉರ್ ಸಾಜ್ಯೆ 159
 ಬಾಂಹನ್ ಗರುಡ್ ಕೃಷ್ಣ ಅಸವಾರಾ । ಲಕ್ಷ್ಮೀ ಧೋರ್ ಚಂವರ್ ಅಪಾರಾ 160
 ರಾವಣ್ ಅಹೀರಾವಣ್ ಸೆ ಮಾರೆ । ಸೆತು ಬಾಂಧ್ ಸೈಂನಾ ದಲ್ ತ್ಯಾರೆ 161
 ಜರಾಸಿಂಹ್ ಜೀರ್ ಬಾಲಿ ವಿಪಾಯೆ । ಕಂಸ್ ಕೆಸೀ ಚಾಂನೌರ್ ಹರಾಯೆ 162
 ಕಾಲೀದಹ್ ಮೆಂ ನಾಗೀ ನಾಥಾ । ಶಿಶುಪಾಲ್ ಚಕ್ರ್ ಸೈಂ ಕಾಟ್ಯೆಯಾ ಮಾಥಾ 163
 ಕಾಲಯವನ್ ಮಥುರಾ ಪರ್ ಧಾಯೆ । ಅತಾರಹ್ ಕೋಟಿ ಕಟಕ್ ಚಡ್ ಆಯೆ 164
 ಮುಚಕಂದ್ ಪರ್ ಪೀಠಾಂಬರ್ ಡಾರ್ಯೆಯಾ । ಕಾಲಯವನ್ ಜಹಾಂಬ್ಗ್ ಸಂಹಾರಾ 165
 ಪರಶುರಾಮ್ ಬಾವನ್ ಅವತಾರಾ । ಕೋಳಿ ನ ಜಾನ್ಯೆಂ ಭೇವ್ ತುಮ್ಮಾರಾ 166
 ಸಂಶಾಸುರ್ ಮಾರೆ ನಿಬಾಣಿ । ಬೈರಾಹ್ ರೂಪ್ ಧರೆ ಪ್ರವಾನೀ 167
 ರಾಮ್ ಜೀತಾರ್ ರಾವಣ್ ಕೀ ಬೇರಾ । ಹನುಮಂತ್ ಹಾಂಕಾ ಸುನೀ ಸುಮೆರಾ 168

❖ ಈ ಸಂಪೂರ್ಣ ಪಾಠವು $125+8=133$ ವಾಣಿಗಳಾಗಿದೆ. ಇವು ಕೇವಲ ವಾಣಿಗಳು. ಇದನ್ನು 17 ನಿಮಿಷದಲ್ಲಿ ಓದಲಾಗುತ್ತದೆ. ನಮ್ಮ ವಿವಾಹಕ್ಕೆ ಕೇವಲ 17 ನಿಮಿಷ ಸಾಕು.

ಒಂದು ದೇಸಿ ತುಪ್ಪದ ದೀಪವನ್ನು ವಿವಾಹ ಮಂಟಪದಲ್ಲಿ ಹಚ್ಚಲಾಗುತ್ತದೆ. ಅದು ಹೋಮದ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ವೇದಗಳ ಮಂತ್ರಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ ಇದನ್ನೇ ಹೇಳಲಾಗಿದೆ.

ಪ್ರಮಾಣ :- ಖಗ್ಗೇದದ 9ನೇ ಮಂಡಲದ 86ನೇ ಸೂಕ್ತದ 10ನೇ ಮಂತ್ರದಲ್ಲಿ ಜ್ಯೋತಿ ಯಜ್ಞದ ಉಲ್ಲೇಖವಿದೆ ಮತ್ತು ಪ್ರಮಾಣವಿದೆ. ಸೌದೆ ಉರಿಸಿ ಹೋಮ ಮಾಡಬಾರದು. ಇದು ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಬಂದ ಆಚರಣೆಯಾಗಿದ್ದು, ಇದರಿಂದ ವಾಯು ಮಾಲಿನ್ಯ ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ.

ಖಗ್ಗೇದ ಮಂಡಲ 9 ಸೂಕ್ತ 86 ಮಂತ್ರ 10 :-

ಜ್ಯೋತಿ ಯಜ್ಞಸ್ಯ ಪವತೇ ಮಥು ಪ್ರಿಯಮ್ ಪಿತಾ ದೇವಾನಾಮ್ ಜನಿತಾ ವಿಭೂ ವಸೂಃ
ದಧಾತಿ ರತ್ನಮ್ ಸ್ವಧಯೋರಪೀಷ್ಯಮ್ ಮದಿಂತಮಃ ಮತ್ಸರಃ ಇಂದ್ರಿಯಃ ರಸಃ (10)

ಯಥಾರ್ಥ ಅನುವಾದ :- (ವಿಭೂ ವಸೂಃ) ಭಿನ್ನ ಭಿನ್ನ ಸ್ಥಳಗಳಾದ “ಸತ್ಯಲೋಕ, ಅಲಬಿಲೋಕ, ಅಗಮಲೋಕ ಹಾಗೂ ಅಕಹಲೋಕ”ದಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುವ (ಪ್ರಿಯಂ ಪಿತಾ) ಪ್ರಿಯ ಪರಮಪಿತ, ಪರಮೇಶ್ವರ (ದೇವಾನಾಂ ಜನಿತಾ) ಸಕಲ ಆತ್ಮಗಳ ಮತ್ತು ದೇವರೂಪ ಆತ್ಮಗಳ ಉತ್ಸತ್ತಿ ಮಾಡುವವನು. ಅವನಿಂದ (ಮಥು) ಸಕಲ ಸುಖ ಪ್ರಾಪ್ತಿಗಾಗಿ (ಜ್ಯೋತಿಃ ಯಜ್ಞಸ್ಯ) ಜ್ಯೋತಿಯಜ್ಞದ ಅನುಷ್ಠಾನ ಮಾಡಿ. ಯಾವುದು (ಪವತೇ) ಪವಿತ್ರ ವಿಧಿಯೋ ಅಥಾರ್ತ್ ಆತ್ಮವನ್ನು ಶುದ್ಧಿ ಮಾಡುವುದು. ಯಾವ ಕಾರಣದಿಂದ ಸಾಧಕನಿಗೆ ಪರಮೇಶ್ವರನು (ಸ್ವಧಯೋರ ಪೀಷ್ಯಂ) ಈ ಲೋಕ ಮತ್ತು ಪರಲೋಕದ (ಮದಿಂತಮಃ ಮತ್ಸರಃ) ಪರಮ ಶಾಂತಿ ರೂಪದ ಪೂರ್ಣ ಮೋಕ್ಷ ಮತ್ತು (ಇಂದ್ರಿಯಃ ರಸ) ಇಂದ್ರಿಯಗಳ ಆನಂದರೂಪ (ರತ್ನಂ) ಪೂರ್ಣ ಮೋಕ್ಷ ರೂಪದ ಅಮೂಲ್ಯ ರತ್ನ (ದಧಾತಿ) ಪ್ರದಾನಿಸುತ್ತಾನೆ.}

❖ ನಮ್ಮೆಲ್ಲಿ ವಿವಾಹದ ಪರಮಾಲೆ ತೊಡಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ದಿಬ್ಬಣ ಹೋರಡುವುದಿಲ್ಲ. ಕೇವಲ ಎರಡು ಕುಟುಂಬಗಳ ಸದಸ್ಯರು, ಒಂದುಗಳು ಸ್ವತಃ ಬರಲು ಇಚ್ಛಿಸಿದರೆ ಬರಬಹುದು. ಯಾವುದೇ ಆಮಂತ್ರಣ ಪತ್ರಿಕೆ ಕಳುಹಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಬರುವವರೆಲ್ಲರ ಉಂಟದ ಖಚನ್ ಆಶ್ರಮದ ಕಡೆಯಿಂದ ಭರಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ವಿವಾಹಕ್ಕೆ ಎರಡೂ ಕಡೆಯವರಿಂದ ಒಂದು ನಯಾ ಪೈಸೆಯ ಖಚೊ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ.

ವಿಶೇಷ :- ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ನಿತ್ಯಿತಾರ್ಥ ಮಾಡಲು ಒಂದು ರೂಪಾಯಿಯನ್ನೂ ಕೊಡಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ನಾವು ಶ್ರೀ ದೇವಿ ಪುರಾಣದ ಶಾಸವನ್ನು ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಅನುಸರಿಸಿದ್ದೇವೆ. ಸುಮಾರು 40,000 ಮಕ್ಕಳ ವಿವಾಹವನ್ನು ಈ ವಿಧಾನದಿಂದ ಮಾಡಲಾಗಿದೆ. ಎಲ್ಲರ ಮನೆಗಳಲ್ಲಿ ಸುಖ ಶಾಂತಿ ಇದೆ. ವಿವಾಹ ನಂತರ ಮದುಮಗಳು ನೇರವಾಗಿ ಅತ್ಯೇಯ ಮನೆಗೆ ಹೋಗುತ್ತಾಳೆ. ಯಾವುದೇ ಶೃಂಗಾರವಾಗಲೀ, ಮೆಹಂದಿಯ ಆಡಂಬರವಾಗಲೀ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಯಾವುದೇ ವರದಕ್ಕಿಣೆಯ ಜಂಜಾಟವಿಲ್ಲ. ಹುಡುಗ ಹುಡುಗಿ ಸಾಮಾನ್ಯ ಬಟ್ಟೆ ಧರಿಸುತ್ತಾರೆ. ವಧುವು ತನ್ನ ತಂದೆಯ ಮನೆಯಿಂದ 4 ಜೊತೆ ಬಟ್ಟೆಯನ್ನು ಮಾತ್ರ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಬಹುದು. ನಂತರ ಅತ್ಯೇಯ ಮನೆಯವರು ತಮ್ಮ ಮಗಳಿಗೆ ಕೊಡಿಸುವಂತೆ ಎಲ್ಲಾ ಪಸ್ತುಗಳನ್ನು ಕೊಡಿಸುತ್ತಾರೆ. ನಂತರ ಅವರ ಮಕ್ಕಳ ಮದುವೆಯಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ತರಹದ ದೇಣಿಗೆ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಆಯೋಜಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಅಂದರೆ ತಂದೆಯ ಕಡೆಯಿಂದ ಅಣ್ಣನು ದುಡ್ಡ ಕೊಡುತ್ತಾನೆ. ಅದನ್ನೂ ಮಾಡಬಾರದು. ವಧುವೂ ತಾಯಿಯ ಮನೆಗೆ ಬಂದರೂ ಸಹ ಯಾವುದೇ ಹಣವಾಗಲೀ, ವಸ್ತುವಾಗಲೀ ನೀಡಬಾರದು. ಸ್ವತಃ ಆ ಹೆಣ್ಣುಮಗಳು ನಾವು ಭಕ್ತರು ಈ ಕೊಡುಕೊಳ್ಳುವಿಕೆ ಮುಂದಿನ ಜನ್ಮಕ್ಕೆ ಬೀಜ ಬಿತ್ತುವಂತೆ ಆಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿ ನಿರಾಕರಿಸುತ್ತಾಳೆ. ನಾನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬುದಿಲ್ಲ. 100–200 ರೂಪಾಯಿಂದ ಜೀವನ ಪೂರ್ತಿ ಸಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ನನ್ನ ಸಂಪಾದನೆಯಿಂದ ಬದುಕುತ್ತೇನೆ. ಹಣದಿಂದ ಪ್ರೀತಿ ಬರುವುದಾದರೆ ಅಣ್ಣ ತಂಗಿಯರ ಪ್ರೀತಿ ಅಂತ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಅಣ್ಣ ತಂಗಿಯರ ಪ್ರೀತಿಯ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಹಣ ಬಂದರೆ ಅದು ನಿಮ್ಮಲ ಸಂಬಂಧವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಯಾವಾಗಲಾದರೂ ಮನಸ್ಸು ಮಲಿನವಾಗಬಹುದು. ಆದ್ದರಿಂದ ನಾವು ನಿಮ್ಮಲ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಇನ್ನೂ ಪವಿತ್ರವಾಗಿ ಇಡುತ್ತೇವೆ.

ವಿಶೇಷ :- ತಂದೆ-ತಾಯಿ, ಅಣ್ಣ ಇವರೆಲ್ಲ ಮಗಳು ಅಧವಾ ತಂಗಿಗೆ ಯಾವುದಾದರೂ ಸಮಸ್ಯೆ ಬಂದಾಗ ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಸ್ವಿಷ್ಟೆಯಿಂದ ಆರ್ಥಿಕ ಸಹಾಯ ಮಾಡಬಹುದು. ಉದಾ:- ಯಾವುದಾದರೂ ಹನು ಅಧವಾ ಎಮ್ಮೆ ಸತ್ತು ಹೋದರೆ, ಅವಳಿಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಬಹುದು. ಮಗಳು ಮನೆ ಕಟ್ಟಿಸುವುದಿದೆ. ಅನಿವಾರ್ಯವೇನಿಸಿದಾಗ ಸಹಯೋಗ ನೀಡಬಹುದು. ಮಗಳು ಯಾವುದಾದರೂ ವ್ಯಾಪಾರ ಮಾಡಲು ಇಚ್ಛಿಸಿದರೆ, ಅವಳಿಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಬಹುದು. ಆದರೆ ಅದನ್ನು ಮರಳಿ ಪಡೆಯುವ ವಿಚಾರ ಮಾಡಬಾರದು. ಮಗಳಿಗೆ ತನ್ನ ತವರು ಮನೆಯ ಒಂದೊಂದು ಪೈಸೆಯನ್ನು ಭಗವಂತನು ಕಣ್ಣಿ ಬಿಟ್ಟರೆ ಮರಳಿ ನೀಡುವ ಇಚ್ಛೆ ಇರಬೇಕು ಅಂತಹ ಕೊಡುಕೊಳ್ಳುವ ವ್ಯವಹಾರದಲ್ಲಿ ಇಬ್ಬರಿಗೂ ಸಾಲದ ಭಾರ ಬೀಳದು. ಮುಂದಿನ ಜನ್ಮದ ಕಾರಣ ಇಲ್ಲಿ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ತಂದೆಯ ಆಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ ಮಗನಿಗಿರುವಂತೆ ಮಗಳಿಗೂ ಹಕ್ಕು ಇರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ, ಭಕ್ತೀಯಾದವರು ಅದನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬುದಿಲ್ಲ. ತಂದೆ-ತಾಯಿ, ಅಣ್ಣ-ತಮ್ಮ ಇವರೆಲ್ಲಾ ಮೇಲಿನ ಅವಶ್ಯಕತೆಗಳು ಬಂದಾಗ ಅದೇ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಆ ಹೆಣ್ಣು ಮಗಳಿಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಬೇಕು. ಆದರೆ ಇದೇ ಪರಂಪರೆ ಮುಂದುವರೆಯಬಾರದೆಂದು ಸಾಲದ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಕೊಡಬೇಕು. ಆದರೆ, ಮರಳಿ ಪಡೆಯುವ ಮನಸ್ಸಿರಬಾರದು.

ಕುಶಾಸೋತ್ತೇವಿವಾಹದ ಲಾಭ :- 1. ಹೆಣ್ಣು ಮಗಳು ತನ್ನ ತಂದೆ, ಅಣ್ಣ-ಅತ್ಯಿಗೆ ಭಾರವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಶಾಸ್ತ್ರ ವಿಧಾನ ತ್ಯಜಿಸಿ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಬಂದಂತೆ ಆಚರಣೆ ಮಾಡುವ ವಿವಾಹದಿಂದ ನಷ್ಟಿ :- 1. ಹೆಣ್ಣು ಮಗಳು ತಪ್ಪಾದ ಪದ್ಧತಿಗಳ ಆಚರಣೆಯಿಂದ ತಂದೆ ತಾಯಿಗೆ ಭಾರವಾಗುತ್ತಾಳೆ. ಇದರಿಂದ ಅವಳನ್ನು ಗಭರಿಸಲ್ಲೇ ಸಾಯಿಸಬೇಕಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ಅನಿಷ್ಟ ಪದ್ಧತಿಯ ಕೊಡುಗೆ.

1. ವಿವಾಹದಲ್ಲಿ ಮಯಾದೆಗೆ ಅಂಚಿ ಇಲ್ಲಸಲ್ಲದ ಖಚನ್ ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಯಾರ ಬಳಿ ಹಣವಿದೆಯೋ, ಅವರು ಸಮಾಜವನ್ನು ಹಾಳು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಮಗಳ ಮದುವೆಯಲ್ಲಿ ವರದಕ್ಕಿಣೆಯ ರೂಪದಲ್ಲಿ

ಸೋಫಾ ಸೆಟ್, ಕುಚಿಕ್, ಮೇಚು, ಪಾತ್ರೆ, ಮೋಟಾರ್ ಸೈಕಲ್, ದುಬಾರಿ ಕಾರು, ಇತ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು ಕೊಡುವುದು, ತಾಳ ಮೇಳಗಳು ಡಿ.ಜಿ. ಆರ್ಕೆಸ್ಟ್, ನೃತ್ಯ ಕೆಟ್‌ಕೆಟ್ ಹಾಡುಗಳನ್ನು ಹಾಕುವುದು. ಮದ್ಯ ಸೇವನೆ ಮಾಡಿಸುವುದು ದಾನದ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಧನವನ್ನು ಹಂಚುವುದು. ಎಲ್ಲವೂ ಆಡಂಬರ. ಮದುವೆಯಾಗುತ್ತಿರುವುದು ಹುಡುಗ-ಹುಡುಗಿ ಆದರೆ ಕುಣಿಯುವುದು, ಮಜಾ ಮಾಡುವುದು ಇನ್ನಾರೋ? ಇದರಿಂದ ಅವರಿಗೆ ಏನು ಸಿಗುತ್ತದೆ?

ಹಾಸ್ಯಾಸ್ಪದ ಉದಾಹರಣೆ :- ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿ ಬಾಡಿಗೆ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. ಅವನ ಸೈಹಿತನೊಬ್ಬ ಅದೇ ಶಾರಿನಲ್ಲಿ ಇನ್ನೊಂದು ಬಡಾವಣೆಯಲ್ಲಿ ಬಾಡಿಗೆದ್ದನು. ಆ ಮನೆಯ ಮಾಲೀಕನ ಮಗನ ಮದುವೆ ಆದಾಗ, ಆ ಬಾಡಿಗೆದಾರನಿಗೂ ಆಮಂತ್ರಣ ನೀಡಲಾಯಿತು. ಬಾಡಿಗೆದಾರನ ಇಡೀ ಕುಟುಂಬ ಮದುವೆ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ತಿಂದು-ಉಂಡು ಮಜಾ ಮಾಡಿತು. ಆ ವ್ಯಕ್ತಿ ತನ್ನ ಸೈಹಿತನ ಮನೆಗೆ ಹೋದಾಗ ಅವನ ಮನೆ ಮಾಲೀಕನ ಮಗನ ಮದುವೆಯೂ ಸಹ ಹತ್ತಿರ ಇದೆ ಎಂದು ತಿಳಿಯಿತು. ಆಗ ತನ್ನ ಸೈಹಿತನಿಗೆ "ಹೇ ನಿನ್ನ ಮನೆಯ ಮಾಲೀಕನ ಮಗನ ಮದುವೆ ಇದೆಯಲ್ಲ ಎಂದು ರೇಗಿಸಿದಾಗ ಆ ಸೈಹಿತನು ಮದುವೆ ಮಾಲೀಕನ ಮಗನದಾದರೆ ನನಗೇನು? ಆದರೆ ಆಗಲಿ ಎಂದಾಗ, ಆ ಸೈಹಿತನು "ಹೇ ಗೇಳಿಯ ನಿನಗೆ ಗೌತ್ತಿಲ್ವೇ ನಿನಗೂ ಆಹ್ನಾನ ಬರುತ್ತದೆ. ಲಡ್ಡು ತಿನ್ನಲು ಸಿಗುತ್ತದೆ. ಎಂದಾಗ ಆ ಸೈಹಿತನು ಲಡ್ಡು ನಾನು ತಿಂದರೆ, ನಿನಗೇನು ಲಾಭ್" ಎಂದನು. ಅದೇ ರೀತಿ ಹುಡುಗ-ಹುಡುಗಿ ಮದುವೆಯಾದರೆ ಹುಡುಗನಿಗೆ ಹೆಂಡತಿ ಸಿಗುತ್ತಾಳೆ. ಮನೆ ನೆಲೆಸುವುದು. ಆದರೆ ಡಿ.ಜಿ. ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಕುಣಿಯುವವರಿಗೆ ಏನು ಲಾಭ?

ಈ ಶ್ರೀಮಂತ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ ಮೂಲಕ ಸಮಾಜ ಬಿಗಡಾಯಿಸಿದೆ. ಒಂದು ಪರಂಪರೆಯೇ ನಡೆದು ಬಂದಿದೆ. ಕುಚಿಕ್, ಮೇಚು, ಮೋಟಾರ್ ಸೈಕಲ್, ಸಂಬಂಧಿಕರೆಲ್ಲರಿಗೂ ಬಟ್ಟೆಗಳು. ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೆ ಮಗಳಿಗೆ ಸಂತಾನವಾದರೆ ಕಾಣಿಕೆ ರೂಪದಲ್ಲಿ ವರದಕ್ಕಿಣಿ, ಹಬ್ಬಗಳಲ್ಲಿ ಬೇಡವಾದ ಅಲಂಕಾರಿಕ ವಸ್ತುಗಳು ವ್ಯಾಘವಾದ ಸಾಮಗ್ರಿಗಳು ಎತ್ತಿಕೊಂಡು ತಿರುಗುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ.

ನಮ್ಮ ವಿವಾಹದಲ್ಲಿ ಇದ್ದಾವುದೂ ಇರುವುದಿಲ್ಲ :-

ಒಬ್ಬ ಭಕ್ತನು ನಮ್ಮ ಸಂಘವನ್ನು ಸೇರುವ ಮೊದಲು ಒಬ್ಬ ಮಗಳ ಮದುವೆ ಮಾಡಿದನು. ಅವನು ಹೇಳಿದ, ನಮ್ಮ ನೆರೆಹೊರೆಯ ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿ ತನ್ನ ಮಗಳ ಮದುವೆಯಲ್ಲಿ ಸೋಫಾ ಸೆಟ್, ಪಾತ್ರೆಗಳು, ಮೋಟಾರ್ ಸೈಕಲ್, ಸಾಕಪ್ಪು ಬಟ್ಟೆ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ನೀಡಿದ್ದೇ ಅಲ್ಲದೇ ವಾದ್ಯಗಳ ಜೊತೆ ಡಿ.ಜಿ. ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಕುಣಿದು ಕುಪ್ಪಳಿಸಿದರು. ಅಕ್ಕಪಕ್ಕದವರೆಲ್ಲಾ ಈ ವ್ಯಕ್ತಿ ಎಲ್ಲರಿಗಂತ ಹೆಚ್ಚು ಖಚ್ಚು ಮಾಡಿದನು ಎಂದು ಕೊಂಡಾಡಿದರು. ನನ್ನ ಮಗಳೂ ಸಹ ವಯಸ್ಸಾಗಿದ್ದಳು. ಅವಳಿಗೆ ಹುಡುಗನನ್ನು ಹುಡುಕುತ್ತಿರುವಾಗ ಅವಳು ತನ್ನ ತಾಯಿಯ ಬಳಿ ಹೋಗಿ ಸುಮನನ ತಂದೆ ಸೋಫಾ ಸೆಟ್, ಕುಚಿಕ್, ಮೇಚು, ಮೋಟಾರ್ ಸೈಕಲ್, ಪಾತ್ರೆ, ಬಟ್ಟೆ ಏನೆಲ್ಲಾ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಶಾರಿಗೆ ಲಾರೇ ಕೊಂಡಾಡುತ್ತದೆ. ಅಮ್ಮ ಇಷ್ಟೆಲ್ಲಾ ಮಾಡಲು ಅಪ್ಪನ ಬಳಿ ಹಣವಿಲ್ಲ ನಾವು ಬಡವರು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾ, ಪಕ್ಕದ ಕೋಣಗೆ ಹೋಗಿ ಅಳತೊಡಗಿದಳು. ಆಗ ಅವಳ ತಾಯಿ "ಮಗಳೇ ಇನ್ನೊಬ್ಬರಿಗೆ ಹೋಲಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಾರದು" ಹುಡುಗಿಯ ತಾಯಿಯೂ ನನಗೆ ಹೀಗೆಂದಳು, ಮಗಳು ಸುಮನಳ ಮದುವೆಗೆ ಹೋಗಿದ್ದಳು ಮತ್ತು ಹೀಗ್ಗೀಗೆ ಹೇಳುತ್ತಾ ಅಳತ್ತಿದ್ದಾಳೆ. ನನಗೂ ಕೆಳ್ಳಿ ತುಂಬಿ ಬಂದಿತು. ರಾತ್ರಿ ಇಡೀ ನಿದ್ರೆ ಬರಲಿಲ್ಲ. ನನ್ನ ಮಗಳಿಗೆ ದುಃಖವಾಗದಂತೆ ಏನಾದರೂ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಯೋಚಿಸಿ ನನ್ನ ಮುಕ್ಕಾಲು ಎಕರೆ ಜಮೀನನ್ನು ಮಾರಿ ಮಯಾದೆಗೆ ಅಂಚಿ ಸೋಫಾ ಸೆಟ್ ಮೇಚು, ಕುಚಿಕ್, ಮೋಟಾರ್ ಸೈಕಲ್, ಬಟ್ಟೆ ಬರೆ ಎಲ್ಲವನ್ನು ತಂದೆ. ಮಗಳಿಗೆ ಸಂತೋಷವಾಯಿತು ಹಾಗೂ ಅತ್ಯೇ ಮನೆಗೆ ಕಳುಹಿಸಿಕೊಟ್ಟೆ. ಮಗಳಿಗೆ ಮೂವರು ಓರಿಗಿತ್ತಿಯರಿದ್ದರು. ಅದೊಂದು ಅವಿಭಕ್ತ ಕುಟುಂಬವಾಗಿತ್ತು. ಅವರ ಮತ್ತು ನನ್ನ ಮಗಳ ಸಾಮಾನುಗಳನ್ನೇಲ್ಲ ಒಂದು ರೂಮಿನಲ್ಲಿ ಒಂದರ ಮೇಲೆ ಒಂದು ಗುಜರಿಯಂತೆ ತುಂಬಿಸಿಟ್ಟರು. ಸರಿಯಾಗಿ ಜೋಡಿಸಲೂ ಸಹ ಅಲ್ಲಿ ಜಾಗವಿರಲಿಲ್ಲ. ನಾಮದೀಕ್ಷೆ ಪಡೆದ ನಂತರ ಇಬ್ಬರು ಮಗಳ ಮದುವೆ ಮಾಡಿದೆ. ಒಂದು ಬಿಡಿಗಾಸು ಖಚಾಗಲಿಲ್ಲ. ಇಬ್ಬರೂ ಪ್ರತಿಯು ಸುಖವಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಒಂದುವೇಳೆ ಈ ಜಾಳನ ಮೊದಲೇ ಗೌತ್ತಿದ್ದರೆ, ಜಮೀನನ್ನು ಪಕ್ಕ ಮಾರುತ್ತಿದ್ದೆ? ಯಾರ ಬಳಿ ಜಮೀನಿಲ್ಲವೋ ಅವರು ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಬಂದಂತೆ ಆಚರಣೆ

ಮಾಡಲು ಬಡ್ಡಿಗೆ ಸಾಲ ಪಡೆಯಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಆಗ ಸಾಲದ ಸುಳಿಗೆ ಸಿಲುಹುತಾರೆ. ಹಗಲಿನ ನೆಮ್ಮೆದಿ, ರಾತ್ರಿಯ ನಿದ್ರೆ ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಇದೇ ಭಾರವನ್ನು ಹೊರುತ್ತಾ, ಸಾವನ್ನಪ್ಪುತ್ತಾರೆ. ಇಡೀ ಜೀವನ ನರಕಮಯವಾಗಿರುತ್ತದೆ.

ಒಂದು ಸತ್ಯ ಘಟನೆ :- ಒಮ್ಮೆ ಒಬ್ಬ ಯೋಧನ ಜೊತೆ ದಾಸನ ಚಚ್ಚೆಯಾಯಿತು. ಯೋಧ ನಮ್ಮ ಭಕ್ತನ ಬಂಧುವಾಗಿದ್ದನು. ಅವನ ಆಗ್ರಹದಿಂದ ಯೋಧನು ನಮ್ಮ ಬಳಿ ಬಂದನು. ಆ ಯೋಧನು ಸೈನ್ಯದಿಂದ ನಿವೃತ್ತನಾಗಿ ಪೋಲೀಸ್ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿ ಪೇಡೆಯಾಗಿ ಸಕಾರ ವೃತ್ತಿ ಪಡೆದಿದ್ದನು. ಜಾಳನದ ಬಗ್ಗೆ ಚಚ್ಚೆ ಮಾಡುವಾಗ ನಾವು ವಿವಾಹದ ಬಗ್ಗೆಯೂ ಚಚ್ಚೆಸುತ್ತಿರುತ್ತೇವೆ. ಈ ಪೋಲೀಸ್ ಪೇಡೆಯು ಒಂದು ತಿಂಗಳ ಹಿಂದಷ್ಟೆ ತನ್ನ ಜೀವ್ಯ ಮುತ್ತಿಯ ಮದುವೆ ಮಾಡಿದ್ದಾಗಿಯೂ, 21 ಲಕ್ಷ ಖಚು ಮಾಡಿದ್ದಾಗಿಯೂ ಆ ಭಕ್ತನು ತಿಳಿಸಿದ್ದನು. ಆ ಯೋಧನಿಗೆ ಇನ್ನೂ ಒಬ್ಬ ಮಗನು ಒಬ್ಬ ಮಗಳೂ ಇರುವುದಾಗಿ ತಿಳಿಯಿತು.

ದಾಸನು ಹೀಗೆಂದನು, "ಸೈನ್ಯದಿಂದ ತಂದ 20 ವರ್ಷದ ಸಂಪಾದನೆಯನ್ನು ಒಂದು ಮದುವೆಗೆ ಖಚು ಮಾಡಿರುವಿರಿ. ನೀವೀಗ 50ರ ಆಸುಪಾಸಿನಲ್ಲಿದ್ದೀರಿ. ಚಿಕ್ಕ ಮಗಳ ಮದುವೆಗೆ ಎಲ್ಲಿಂದ ಹಣ ತರುವಿರಿ?" ಎಂದಾಗ ಆ ಪೇಡೆಯೂ ಹೀಗೆಂದನು, "ಸೈನ್ಯದಿಂದ ಸಂಪಾದಿಸಿದ ಹಣ ಸಾಕಾಗದೇ ಸಾಲ ಮಾಡಬೇಕಾಯಿತು." ಹೀಗೆ ಖಚು ಮಾಡುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಮಿತಿ ನೋಡಿಕೊಂಡು ಖಚು ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ನಾನು ಹೇಳಿದಾಗ ಆ ಪೇಡೆಯೂ, "ಅಳಿಯಾ ಬ್ಯಾಂಕಿನಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ಮಗಳು ಬೆನ್ನಾಗಿ ಒದಿದ್ದಾಳೆ. ಅವಳು ಸುಖವಾಗಿ ಇರುತ್ತಾಳೆ. ಆಗ ನಾನು, ಮಗಳ ಕರ್ಮದಲ್ಲಿ ಸುಖವಿದ್ದರೆ, ಸಿಕ್ಕೆ ಸಿಗುತ್ತದೆ. ಹಣದಿಂದ ಸುಖವನ್ನು ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾ ನನ್ನನ್ನೇ ಒಂದು ಉದಾಹರಣೆಯಾಗಿ ನೀಡಿದೆ. ನಾನು ನೀರಾವರಿ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿ ಜೂನಿಯರ್ ಎಂಜಿನಿಯರ್ ಅಗಿದ್ದೆ. ನಂಗೊಬ್ಬಿ M.D. (IAS) ಅಧಿಕಾರಿ ಇದ್ದರು. ಅವರು ಸದ್ಯದಲ್ಲೇ ನಿವೃತ್ತರಾಗುವರಿದ್ದರು. ಅವರು 1988 ರಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಮಗಳ ಮದುವೆಗಾಗಿ ಮೂರುವರೆ ಲಕ್ಷ ಖಚು ಮಾಡಿದರು. ಅದು ವರ್ತಮಾನದಲ್ಲಿ 1 ಕೋಟಿಗೆ ಸಮ. ಅವರು ನಿವೃತ್ತರಾದರು. ಆದರೆ, ವಿವಾಹವಾದ ಒಂದು ವರ್ಷದಲ್ಲೇ ಮಗಳ ವಿಚ್ಛೇದನವಾಯಿತು. ಆ ಅಧಿಕಾರಿ ಟಿಫ್ಫಾನಿಲ್ಲೇ ಇರತ್ತೊಡಗಿದರು. ಮಗಳು ಸುಖವಾಗಿರುತ್ತಾಳೆ ಎಂದು ಗಳಿಸಿದ್ದನ್ನೇಲ್ಲಾ ಖಚು ಮಾಡಿದರು. ಆದರೆ ತಾನೂ ಸುಖವಾಗಿರಲಿಲ್ಲ, ಮಗಳೂ ಸುಖವಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಅದೇ ಚಿಂತೆಯಲ್ಲಿ ಹೃದಯಾಫಾತವಾಗಿ ಸಾವನ್ನಪ್ಪಿದರು. ಆಗ ಪೇಡೆಯೂ ಹೀಗೆಂದನು, ಹಾಗಾದರೆ ನೀವು ಮಾಡಿಸುವ ಮದುವೆ ಮುರಿದು ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲವೇ? ಆಗ ನಾನು ಹೀಗೆಂದನು, ಬಹಳ ಕಡಿಮೆ. ವಿಚ್ಛೇದನವಾದರೂ ಸಹ ಲಕ್ಷಗಟ್ಟಿಲೇ ನಷ್ಟವಂತೂ ಆಗುವುದಿಲ್ಲವಲ್ಲ. ಸ್ವಲ್ಪ ಸಮಯದ ನಂತರ ಮತ್ತೆ ಮದುವೆ ಮಾಡಿದರಾಯಿತು. ಮದುವೆಗೆ ನಾಲ್ಕು ಖಚು ತಗಲುವುದಿಲ್ಲ. ಆಗ ಪೇಡೆಯೂ, ಈ ಮಾತತೆ ಸರಿ, ಒಪ್ಪುವಂತದ್ದೇ ಎಂದು ತನ್ನ ಸೋಲನ್ನು ಒಷ್ಟಿಕೊಂಡನು. ಕೆಲವರು ಆಡಂಬರದ ಪರಂಪರೆಯ ಭಾರವನ್ನು ಕೆಲಗಿಲಿಸುವುದು ಅಷ್ಟು ಸುಲಭವಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಜಾಳನದ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ ವಿಚಾರ ಮಾಡಿದರೆ, ತಿಳುವಳಿಕೆ ಮಾಡುತ್ತದೆ.

3 ತಿಂಗಳ ನಂತರ ಆ ಪೇಡೆಗೆ ಹೃದಯಾಫಾತವಾಗಿ ಸಾವಿಗೊಂಡನೆಂದು ಆ ಭಕ್ತನಿಂದ ತಿಳಿಯಿತು. ನಾನು ಹೇಳಿರುವುದು ಇಲ್ಲಿ ಸ್ವಷ್ಟವಾಗಿ ನಿಮಗೆ ಗೋಚರವಾಗಿರಬಹುದು.

❖ ಈಗ ಉಡುಗೊರೆ ರೂಪದ ಪರಂಪರೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಬೆಳಕು ಚೆಲ್ಲುತ್ತೇನೆ:- ಉರಿನಲ್ಲಿ ದಾಸನು ಕೇಳಿದ್ದನು. ದೊಡ್ಡವರೆಲ್ಲಾ ತಮಾಷೆಗಾಗಿ ಹೀಗೆನ್ನುತ್ತಿದ್ದರು ಅದೇನೆಂದರೆ, ಹುಡುಗಿಯ (ಮಗಳ) ಸಂತಾನ ಕೂಡ ದುಃಖಿ ನೀಡುತ್ತದೆ. ಮೊಮ್ಮೆಗಳ ಮದುವೆಯ ಆ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಸಾಕಷ್ಟು ಹಣ ವ್ಯಯಿಸುತ್ತಾರೆ. ಆ ಮಗಳಿಗೆ ಯಾವುದೇ ಚ್ಯಾಟಿ ಬಾರದಂತೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ವ್ಯಧರವಾಗಿ ಹಣ ಪೋಲು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ನಗದು ನೀಡಿದರೆ ಅದು ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಬಟ್ಟೆ ಇತ್ತಾದಿಗಾಗಿ ಹಣ ಸುರಿದರೆ ಅದು ವ್ಯಧರ. ಇಬ್ಬರು ಮೂರವರು ಅಣಿಂದಿರಿದ್ದರೆ ಅವರು ಹಣ ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ ಭಾತ್ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಆಯೋಜಿಸುತ್ತಾರೆ. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಆ ಭಾತ್ ಪರಂಪರೆಯನ್ನು ಭಾರವೆಂದೇ ತಿಳಿಯುತ್ತಾರೆ. ಯಾರಿಗೆ ಅಣ್ಣ ತಮ್ಮಂದಿರಿಲ್ಲವೋ ಅವಳ ಮಕ್ಕಳ ಮದುವೆ ಇಡ್ಡಾಗ ಭಾತ್ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಕ್ಕೆ ಎಲ್ಲಿ ಹೋಗಬೇಕು? ಆಗ ಆ ಹೆಣ್ಣು ಮಗಳು ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಹುಳಿತು ತನ್ನಷ್ಟಕ್ಕೆ ತಾನೇ ಅಳುತ್ತಿರುತ್ತಾಳೆ. ಅವಳ

ಚಿಂತೆಯನ್ನು ನೋಡಿ ಈ ಭಾರ್ತೆ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ವ್ಯಧಿವಾದದ್ದು, ಇದನ್ನು ಮಾಡಬಾರದು ಎಂದು ನಾವು ನಿರ್ಣಯ ಕೈಗೊಂಡೆವು. ಅಕ್ಕೆ ತಂಗಿಯರಿಗೆ ಆಪತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಮನಬಿಜ್ಞಿ ಸಹಾಯ ಮಾಡಬೇಕು.

ಒಬ್ಬ ಹೆಣ್ಣು ಮಗಳ ಅಣ್ಣಂದಿರು 21 ಸಾವಿರದಟ್ಟು ಶಿಶು ಮಾಡಿದರೆ ಇನ್ನೊಬ್ಬರ ಅಣ್ಣ 51 ಸಾವಿರದಟ್ಟು ಹಣ ಶಿಶು ಮಾಡಿದ್ದಾನೆ. ಆದರೆ ಒಬ್ಬ ಬಡ ಹುಡುಗಿಯ ಅಣ್ಣ 1100ಗಳನ್ನೂ ಸಹ ಕೊಡಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗದು. ಆಗ ಅವಳಿಗೆ ನಾಡಿಕೆಯಿಂದ ತಲೆ ತಗ್ಗಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಭಾರ್ತೆ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಕೊಡುವ ಹಣದಿಂದ ಅಥವಾ ವರದಕ್ಕಿಣೆಯಿಂದ ಇಡೀ ಜೀವನ ನಡೆಯುವುದಿಲ್ಲ. ಹೋಗುವ-ಬರುವ ಹೆಂಗಸರು ಏನೆಲ್ಲಾ ಹೇಳುವರೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಆ ಹೆಣ್ಣು ಮಗಳು ಒಳಗೊಳಿಗೆ ದುಃಖಪಡುತ್ತಾಳೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಪರಂಪರೆಗೆ ಇತ್ತೀರ್ಥಿ ಹಾಡಬೇಕು. ಹೆಣ್ಣು ಮಗಳು ಯಾರ ಆಶ್ರಯದಲ್ಲೂ ಇರಬಾರದು. ಈ ದಾಸನು ಮಾಡುವಂತೆ ಜಾಣಂದ ಆಧಾರದಿಂದ ಅವಳನ್ನು ಶಕ್ತಿಶಾಲಿಯನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕು. ಹುಡುಗಿ ಬಂದ ತಕ್ಷಣ ಅತ್ಯಿಗೆಯ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ 5-10 ಸಾವಿರ ಶಿಶು ಬಂತು ಎಂಬ ಭಾವನೆ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಈ ತರಹದ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೆಂಗಸರು ಆಡುವುದನ್ನು ದಾಸನು ಚಿಕ್ಕವನಾಗಿದ್ದಾಗ ಕೇಳಿದ್ದಾನೆ. ಈಗ ನಮ್ಮೆ ಮಗಳು ಅಥವಾ ಸಹೋದರಿ ತಂದೆ-ತಾಯಿ ಅಣ್ಣ-ಅತ್ಯಿಗೆ, ಅಕ್ಕ-ತಂಗಿ, ಇವರನ್ನು ಭೇಟಿಯಾಗಲು ಬಹೆಳ ಗೌರವದಿಂದ ಬರುತ್ತಾಳೆ. ಅವರಲ್ಲ ತಮ್ಮವರೆಂಬ ಭಾವನೆಯಿಂದ ಅತಿಧಿಗಳಂತೆ ಬರುತ್ತಾಳೆ. ಉಂಟದ ಶಿಕ್ಷಣಷ್ಠೇ ಇರುತ್ತದೆ. ಒಂದು ವೇಳೆ ತಂದೆ-ತಾಯಿ, ಅಣ್ಣ-ಅತ್ಯಿಗೆ, ಇವರಲ್ಲಾ ಹಣ ಅಥವಾ ಬಟ್ಟೆ ಕೊಡಲು ಬಂದರೆ ಕೈಚೋಡಿಸಿ ನಿರಾಕರಿಸುತ್ತಾ ನಮ್ಮೆ ಗುರುಗಳ ಆದೇಶವಿಲ್ಲ ನೀವು ಇಷ್ಟೆಲ್ಲಾ ಬೆಳೆಸಿ ದೊಡ್ಡವಳನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ. ಹಿಂದು ಬರಹದಲ್ಲಿ ಕೊರತೆ ತರಲಿಲ್ಲ. ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾಳೆ. ಅಂತಹ ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳು ತವರಿಗೆ ಬರಬೇಕೆಂದು ಅತ್ಯಿಗೆಯೂ ಸಹ ಕಾರ್ಯತ್ವಿಸುತ್ತಾಳೆ. ಪ್ರೋನ್ ಮಾಡಿ ಸಹ ಬಂದು ಹೋಗಿ ಮಾಡುತ್ತಿರು. ನಾವೆಲ್ಲಾ ನಿಮ್ಮವರೇ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾಳೆ. ಈ ಮಾತು ಆ ಹೆಣ್ಣುಮಗಳು ತಲೆ ಎತ್ತುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಹಾಗೂ ಗೌರವ ಹಚ್ಚಾಗುತ್ತದೆ. ಅವಳು ತನ್ನ ಅಣ್ಣ-ತಮ್ಮಂದಿರ ಬಗ್ಗೆ ವಿಶೇಷ ಪ್ರೀತಿ ತೋರಿಸುತ್ತಾಳೆ. ಆದರೆ ಈ ವ್ಯಧಿವಾದ ಆಡಂಬರದ ಕೊಡು ಕೊಳ್ಳುವಿಕೆಯಿಂದ ಪವಿತ್ರ ಬಂಧನದಲ್ಲಿ ವಿಷ ಸೇರಿದೆ. ಇದರಿಂದ ಹೆಣ್ಣುಮಗಳಿಗೆ ಯಾವ ಆಶ್ರಯವೂ ಸಿಗುವುದಿಲ್ಲ. ತನ್ನ ಸಂಪಾದನೆಯಿಂದ ಜೀವನ ನಡೆಯುತ್ತದೆ. ನಾವು ಕಬೀರ ಪರಮೇಶ್ವರಿಗೆ ಶರಣಾಗಿದ್ದೇವೆ. ನಮ್ಮೆ ಮಕ್ಕಳು ಸಹ ಪರಮಾತ್ಮನಿಗೆ ಶರಣಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಭಕ್ತಿ, ಸೇವೆ, ದಾನ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ. ಪರಮಾತ್ಮನು ಎಲ್ಲಾ ರೀತಿಯಲ್ಲೂ ವ್ಯಾಧಿ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ಒಂದು ವೇಳೆ ನಾವು ಯಾರಿಂದಲಾದರೂ ಏನಾದರೂ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದರೆ, ಮುಂದಿನ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ತೀರಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ನಮ್ಮೆ ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳು ಈಗ ನಂಬಿಕೆಯನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಬಿಡಿಗಾಸನ್ನೂ ಸಹ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ.

ಒಬ್ಬ ಹೆಣ್ಣು ಮಗಳ ಹೇಳಿದ್ದು :- ಯಾವಾಗ ನಾನು ನಾಮದೀಕ್ಷೆ ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕಿಂತ ಮೊದಲು ನನ್ನ ಮನೆಗೆ ಹೋದಾಗ ನನ್ನ ಅಣ್ಣ ನನಗೆ 100-200 ರೂಪಾಯಿ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದನು. ಅದನ್ನು ನಾನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದೆ. ನನ್ನ ಅತ್ಯಿಗೆಯ ಸ್ವಭಾವ ಅಷ್ಟು ಚೆನ್ನಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ನಂತರ ಅವಳು ಅಣ್ಣನ ಜೊತೆ ಜಗಳವಾಡುತ್ತಿದ್ದಳು. ಇದನ್ನು ನನ್ನ ತಾಯಿ ನನಗೆ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಳು. ಆದರೆ ನನ್ನ ದುರಾಸೆ ನನ್ನನ್ನು ಬಿಡಲಿಲ್ಲ. ಅತ್ಯಿಗೆ ಹೊಟ್ಟೆ ಉರಿದುಕೊಂಡರೆ ಉರಿದುಕೊಳ್ಳಲಿ (ಎಲ್ಲಾ ಅತ್ಯಿಗೆಯರು ಒಂದೇ ರೀತಿ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಕೆಲವರಂತೂ ತಮ್ಮ ನಾದಿನಿಯರನ್ನು ತಾಯಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರೀತಿಸುತ್ತಾರೆ). ಅವರಲ್ಲಾ ಒಳ್ಳೆಯ ಮನಸೆನದ ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳು) ನನ್ನ ನಾದಿನಿ ಬಂದಾಗ ನನ್ನ ಪತಿಯೂ ಸಹ ಹಣ ನೀಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಆಗ ನನಗೂ ದುಃಖಿಸುತ್ತಿರು. ಇಷ್ಟೆಲ್ಲಾ ಹಣ ಕೊಟ್ಟರೆ ಮನೆ ನಡೆಯುವುದು ಕಷ್ಟ. ನೋಡಿಕೊಂಡು ಹಣ ಕೊಡಿ ಎನ್ನುತ್ತಿದೆ.

ಯಾವಾಗ ನಾಮದೀಕ್ಷೆ ಪಡೆದನೋ ಕಾಲನ ಜಾಲವನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಅರಿತೆ. ಮುಂದೆ ಈ ನರಕದ ಭಾರವನ್ನು ಹೊರಲಾರೆ. ನಾಮದೀಕ್ಷೆ ಪಡೆದ ನಂತರ ತಾಯಿ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ ಮರಳಿ ಬರುವಾಗ ಅಣ್ಣ 500ರ ನೋಟೊಂದನ್ನು ಕೊಟ್ಟನು. ಅದನ್ನು ನಾನು ಕೈಯಿಂದಲೂ ಮುಟ್ಟಲಿಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕಿಂತ ಮೊದಲು ಅಣ್ಣ ಕೊಡುವುದೇ ತಡ. ಅತ್ಯಿಗೆ ನೋಡಬಾರದೆಂದು ಅವನ ಕೈಯಿಂದ ಕಸಿದುಕೊಂಡು ಮುಚ್ಚಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದೆ. ಆದರೆ ಈಗ ನಾನು

ಅಣ್ಣಾ ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಬಹಳಪ್ಪು ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿರುವೆ. ಈಗ ಬೇಡ ಎಂದೆ. ಹಣ ಕಡಿಮೆ ಕೊಡುವುದರಿಂದ ತಂಗಿ ಕೋಪಗೊಂಡು ಹೀಗೆ ಹೇಳುತ್ತಿರಬಹುದು ಎಂದು ತಿಳಿದು ಅಣ್ಣನ ಕಣ್ಣನಲ್ಲಿ ನೀರು ಬಂತು. ಅವನು ಅಳುತ್ತಾ ಹೀಗೆಂದನು, ತಂಗಿ ನಿನ್ನ ಅಣ್ಣ ಬಡವ. ಆದ್ದರಿಂದ ಸ್ವಲ್ಪವೇ ಹಣ ಕೊಡುತ್ತಿರುವೆ. ತೆಗೆದುಕೋ ಭಗವಂತ ಕೆಲ್ಲಾಬಿಟ್ಟರೆ ರಾಶಿ-ರಾಶಿ ಹಣ ಕೊಡುವೆ. ಆಗ ನಾನು, ಅಣ್ಣಾ, ನಾನು ಗುರೂಡಿ (ಸಂತ ರಾಮಾಪಾಲ ಮಹಾರಾಜ) ಅವರಿಂದ ನಾಮದೀಕ್ಷೆ ಪಡೆದಿರುವೆ. ಅವರ ಜಾಣವನ್ನು ಅರಿತಿರುವೆ. ಯಾವ ಹೆಸ್ಸು ಮಗಳೂ ಸಹ ತನ್ನ ಅಣ್ಣ ತಾಯಿ-ತಂದೆಯರಿಂದ ವಿವಾಹ ನಂತರ ಹಣ, ಬಟ್ಟೆ ಪಡೆಯಬಾರದೆಂದು ಅವರ ಶರತ್ತು, ಪರಮಾತ್ಮನ ಮೇಲೆ ನಂಬಿಕೆ ಇಡಬೇಕು.

ಒಬ್ಬ ಹೆಸ್ಸು ಮಗಳು ಸತ್ಯಾಗಳಲ್ಲಿ ಹೀಗೆಂದಳು, ನಾನು ತಾಯಿಯ ಮನೆಯಿಂದ ಹೊರಟಾಗ ನನ್ನ ತಾಯಿ 5000 ರೂಪಾಯಿ ನನ್ನ ಪರಿಸರಲ್ಲಿ ಇಡುತ್ತಾ ಇಷ್ಟೇ ಹಣ ಇರುವುದೆಂದು ಹೇಳಿದಳು. ನಾನು ದುರಾಸೆಯಿಂದ ಅದನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬಂದೆ. ಮೂರನೇ ದಿನವೇ ನಮ್ಮೆ ಮನೆಯ ಒಂದು ಕರು ಸತ್ತು ಹೋಯಿತು. ಎಮ್ಮೆ 12 ಲೀಟರ್ ಹಾಲು ಕೊಡುತ್ತಿತ್ತು. 1 ಲಕ್ಷ 22 ಸಾವಿರ ಕೊಟ್ಟು ಅದನ್ನು ತರಲಾಗಿತ್ತು. ಇದಕ್ಕಿಂತ ಆ ಎಮ್ಮೆ ಹಾಲು ಕೊಡುವುದನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿತು. ಆಗ ಅದನ್ನು ಕೇವಲ 50,000ಕ್ಕೆ ಮಾರಬೇಕಾಗಿ ಬಂದಿತು. ತಕ್ಷಣವೇ ನನ್ನ ತಪ್ಪಿನ ಅರಿವಾಯಿತು. ನನ್ನ ತಪ್ಪಿನ್ನು ಒಬ್ಬಕೊಂಡು ಗುರುವಿನ ಆದೇಶದಂತೆ ನಾಮ ಶುದ್ಧಿ ಮಾಡಿಸಿದೆ. ನಂತರ ತವರಿನ ಹಣ, ಬಟ್ಟೆ ಎಲ್ಲವೂ ವಿಷಯಕ್ಕೆ ಸಮಾನ ಎಂದು ತಿಳಿದೆ. ಸಾಕಷ್ಟು ನಷ್ಟವಾಯಿತು. ಅಣ್ಣನಿಗೆ ನಷ್ಟ ಉಂಟು ಮಾಡಿದೆ. ಇದರಿಂದ ತಪ್ಪಿತಸ್ಥ ಭಾವನೆಯಿಂದ ಮನಸ್ಸು ಖಿನ್ನವಾಯಿತು.

ಆ ಮಹಿಳೆಯ ಮಾತು ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಕಾಡುತ್ತಿತ್ತು. ಆದ್ದರಿಂದ ನಾನು ಅಣ್ಣನಿಂದ ಒಂದು ಬಿಡಿಗಾಸನ್ನೂ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲ. ಹಲವು ದಿನಗಳ ನಂತರ ಅಣ್ಣನು ನಮ್ಮೆ ಮನೆಗೆ ಬಂದು ಒಂದು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ಕೊಡಲು ಮುಂದಾದನು. ಅದನ್ನೂ ನಾನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲ. ನಾನು ಬಡವ ಹಾಗಾಗಿ ನನ್ನ ತಂಗಿಗೆ ಏನನ್ನೂ ಕೊಡಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಿಲ್ಲ ಎಂದು ಅವನಿಗೆ ಅನ್ನಿಸಿತು. ಆಗ ನಾನು ಅವನನ್ನು ಸತ್ಯಾಗಳಕ್ಕೆ ಕರೆದೊಯ್ದೆ. ಅಲ್ಲಿ ಪ್ರವಚನ ಕೇಳಿ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದ ಎಮ್ಮೋ ಜನರ ಅನುಭವಗಳನ್ನು ಕೇಳಿದಾಗ ತನ್ನ ತಂಗಿ ಕೋಪಗೊಂಡಿಲ್ಲ ಎಂದು ತಿಳಿದು ಅವನ ಮನಸ್ಸು ಹಗುರವಾಯಿತು. ಕಾಲಾನಂತರ ಅಣ್ಣ ಅತ್ತಿಗೆಯೂ ಸಹ ನಾಮದೀಕ್ಷೆ ಪಡೆದರು. ಈಗ ಆ ಮನೆ ಸ್ವರ್ಗವಾಯಿತು. ಅತ್ತಿಗೆಯೂ ಒಳ್ಳಿಯ ಸ್ವಭಾವದವರ್ಳೇ ಆಗಿದ್ದರೂ ಸಹ ತಮ್ಮ ಬಡತನದಿಂದ ದುಃಖಿಯಾಗಿದ್ದಳು ಅದಲ್ಲದೇ ಮತ್ತು ನಮ್ಮೆ ವಿಚ್ಛಾ ಅವಳನ್ನು ವಿಚಲಿತಳನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿತ್ತು. ಆದರೆ ನಾಮದೀಕ್ಷೆ ಪಡೆದ ನಂತರ ತನ್ನ ನಾದಿನಿ ಯಾವಾಗ ಬರುವಳೋ ಎಂದು ಕಾತುರದಿಂದ ಕಾಯುತ್ತಿರುವಳು. ಅವಳು ಬಂದರೆ ಪರಮಾತ್ಮನ ವಿಚಾರ ಹೇಳುವಳು ಎಂದು ಕಾಯುತ್ತಿದ್ದಳು. ಇಂತಹ ಪವಿತ್ರ ಸಂಬಂಧ ವಿಷದಿಂದ ಅಮೃತವಾಗಿ ಮಾರ್ಪಣಿತ್ತು. ಭೂಮಿಯ ಮೇಲೆ ಸ್ವರ್ಗ ಕಾಣಿಸಿತು.

ಪ್ರಶ್ನೆ :- ವಾಧ್ಯಗಳನ್ನು ನುಡಿಸುವುದು, ದಿಬ್ಬಣ ಹೊರಡುವುದು, ಕುದುರೆ ಸವಾರಿ ಇದೆಲ್ಲಾ ಸಂಪ್ರದಾಯ. ಈಗ ಅದರ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ಡಿ.ಜಿ. ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದೆ. ಕಾಲ ಬದಲಾಗಿದೆ. ಹಾಡುವುದು-ಕುಣಿಯುವುದು ಈಗ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿದೆ. ಇದನ್ನು ನೀವೇಕೆ ನಿಷೇಧಿಸುವಿರಿ? ಮಗಳು ಅಥವಾ ಸಹೋದರಿ ಅತ್ತಿಗೆ ಮನೆಗೆ ಹೋದಾಗ ಹಣ ನೀಡುವುದು ಅವಳಿಗೆ ಗೌರವ ಸೂಚಕ. ಇದರಲ್ಲಿ ತಪ್ಪೇನಿದೆ?

ಉತ್ತರ :- 1. ಮೊದಲಿಗೆ ಇದು ಶಾಸ್ತ್ರಗಳ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿದೆ. 2. ಮದುವೆಯ ಕುದುರೆ ಸವಾರಿಯಿಂದಾಗಲಿ, ಡಿ.ಜಿ.ಯಿಂದಾಗಲಿ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇದು ವಧು-ವರರ ನಡುವೆ ನಡೆಯುವುದಾಗಿದೆ. ಗಲ್ಲಿ ಗಲ್ಲಿಗಳಲ್ಲಿ ಕುಣಿಯುವುದು ಅಪ್ಪ-ಮಗಳು, ಅಮ್ಮೆ-ಚಿಕ್ಕಮ್ಮೆ, ಅತ್ತಿಗೆ-ನಾದಿನಿ, ಅತ್ತಿ-ಮಾವ ಇವರೆಲ್ಲಾ ನಾಚಿಕೆ ಬಿಟ್ಟು ಕುಣಿಯುವುದು ಯಾವ ಸಭ್ಯತೆ? ಇದನ್ನು ಮಾಡಬಾರದು. ಇದು ವೇಶ್ಯೆಯರ ಕೆಲಸವಾಗಿತ್ತು. ಈಗಂತೂ ಇಡೀ ಸಮಾಜ ಈ ಕೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಸಿಲುಕಿಕೊಂಡಿದೆ. ಈ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಯಾವಾಗ ಯಾವ ಘಟನೆ ನಡೆಯುತ್ತೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲವೇ? ಆದ್ದರಿಂದ ಪರಮಾತ್ಮನಿಗೆ ಹೆದರಿ ಆಡಂಬರವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಬಿಟ್ಟು ದೇವರ ಸಂಪಿಧಾನದಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತಾ ನಮ್ಮೆಲ್ಲಾ ಕ್ರಿಯೆಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತೇವೆ.

ಒಂದು ದುಃಖದ ಘಟನೆ :- ಒಂದು ದಿನ ದಿನಪತ್ರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ವಿಷಯ ಪ್ರಕಟವಾಯಿತು. ದಿಬ್ಬಣಿದಲ್ಲಿ ಹೋರಟ ಮದುಮಗನ ಕಾರು ದುಘಟನೆನಿಗೆ ಈಡಾಗಿ ಕಾರಿನಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಿದ್ದ ಮದುಮಗ ಮತ್ತು ಅವನ ಬಾವ ಸ್ಥಳದಲ್ಲೇ ಮೃತಪಟ್ಟರು.

ಅದರ ಹಿಂದಿನ ದಿನ ಇಡೀ ಪುಟುಂಬ ಗಲ್ಲಿಯಲ್ಲಿ ಡಿ.ಜಿ. ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಪುಣಿದಿತ್ತು. ಅದರ ಪೂರ್ಣೋ ಸಹ ದಿನಪತ್ರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾಯಿತು. ದುಘಟನೆಯ ನಂತರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ತಾಯಿ ಮತ್ತು ತಂಗಿ ಎದೆಬಡಿದುಕೊಂಡು ಅತ್ತರು. ಸಂಬಂಧಿಕರೆಲ್ಲ ಸಾಕಷ್ಟು ಅತ್ತರು. ಇದೆಂತಹ ಡಿ.ಜಿ? ಒಂದು ವೇಳೆ ಮನುಷ್ಯ ಪರಮಾತ್ಮನಿಗೆ ಹೆದರಿ, ರಾಮನನ್ನು ಸೃಂಗಿದರೆ ಖಿಂಡಿತ ರಕ್ಷಣೆ ಇರುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ನಾನು ಅಕರ್ಚ್ಯಾ ಕರ್ಮ ಮಾಡುವ ಆಚ್ಚೆ ನೀಡುವುದಿಲ್ಲ. ನಾಚಿಕೆ ಇಲ್ಲದೆ ಮಾಡುವ ಕೆಲಸಕ್ಕೂ ಒಂದು ಮಿತಿ ಇರುತ್ತದೆ. ಅದೇ ರೀತಿ ಹೆಣ್ಣುಮಗಳು ಅತ್ಯೇಯ ಮನೆಗೆ ಹೋದಾಗ ಹಣ ಕೊಡುವ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಬೇಕು. ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳು ಭಿಕಾರಿಯಂತೂ ಅಲ್ಲ. ಆ ಸಹೋದರಿ ಅಥವಾ ಮಗಳನ್ನು ಮಗನ ಸಮಾನ ಅರಿಯಬೇಕು. ಯಾವಾಗ ನಾವು ಮನುಷ್ಯತ್ವವನ್ನು ಮನಃ ಕಾಪಾಡುತ್ತೇವೋ ಆಗ ಭೂಮಿ ಸ್ವರ್ಗವಾಗುತ್ತದೆ.

ಪ್ರಶ್ನೆ :- ನೀವು ಅಂತರ ಜಾತಿಯ ಅಥವಾ ಅಂತರ ಧರ್ಮಾಯ ವಿವಾಹವನ್ನು ಒಪ್ಪುವಿರಾ?

ಉತ್ತರ :- ನಮ್ಮ ಮಿಷನ್‌ಲ್ಲಿ ಜಾತಿ ಧರ್ಮದ ಯಾವುದೇ ಕಟ್ಟಪಾಡುಗಳಿಲ್ಲ. ನಾವು ಅಂತರ್ ಜಾತಿಯ ಮತ್ತು ಅಂತರ್ ಧರ್ಮಾಯ ವಿವಾಹದ ಪರವಾಗಿದ್ದೇವೆ.

ನಾವು ಈ ಕೆಳಕಂಡ ನಿಯಮಗಳನ್ನು ಸಹ ಪಾಲಿಸುತ್ತೇವೆ :-

ನಮ್ಮ ಗೋತ್ತುದಲ್ಲಿ, ನಮ್ಮ ಉರಿನಲ್ಲಿ, ಅಕ್ಷಪಕ್ಷದ ಉರಿನಲ್ಲಿ ಇರುವ ತಾಯಿಯ ಗೋತ್ತುದವರೊಂದಿಗೆ ವಿವಾಹ ನಿಷಿದ್ದ. (ಮುಸಲ್ಲಾನರು ತಮ್ಮ ನಿಯಮಾನುಸಾರ ಮಾಡಬಹುದು. ಒಂದು ವೇಳೆ ಅಂತರ್ ಧರ್ಮಾಯ ವಿವಾಹವನ್ನು ಮುಸಲ್ಲಾನರು ಹಿಂದೂಗಳಲ್ಲಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡರೆ ಅವರು ಗೋತ್ತುವನ್ನು ತೈಜಿಸಿ ಬೇರೆ ನಿಯಮವನ್ನು ಪಾಲಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಅದೇ ರೀತಿ ಒಂದು ಹಿಂದೂ ಹುಡುಗ ಮುಸಲ್ಲಾನ ಹುಡುಗಿಯನ್ನು ಮದುವೆಯಾದರೆ ಗೋತ್ತುವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬೇರೆ ನಿಯಮಗಳು ಅನ್ವಯವಾಗುವುದು. ಅದೇ ರೀತಿ ಸಿಖ್, ಇಂಡಾ ಅಥವಾ ಅನ್ವರ್ಗಾ ಸಹ ನಿಯಮವಿರುತ್ತದೆ.

ಪ್ರಶ್ನೆ :- ನೀವು ಪ್ರೇಮ ವಿವಾಹದ ಪರವಾಗಿದ್ದೀರಾ?

ಉತ್ತರ :- ಹೌದು, ಆದರೆ ಕೆಲವು ಪರತ್ತುಗಳಿಗೆ ಒಳಪಟ್ಟಿವೆ:-

ಮೇಲಿನ ನಿಬಂಧಿತ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಗಮನದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ತಂದೆ-ತಾಯಿಯ ಒಪ್ಪಿಗೆಯೊಂದಿಗೆ ಪ್ರೇಮವಿವಾಹ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು.

ಪ್ರಶ್ನೆ :- ನೀವು ಹಬ್ಬಿ ಮಾಡುವುದನ್ನು ತಡೆಯುತ್ತಿರುವಿರಿ. ಹಬ್ಬಗಳು ಸಂತೋಷದ ಪ್ರತೀಕವೆಂದು ಭಾವಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ತಪ್ಪೇನಿದೆ?

ಉತ್ತರ :- ಯಾವುದಾದರೂ ಒಂದು ವಿಶೇಷ ದಿನ ತಮ್ಮ ಧರ್ಮದ ಘನತೆಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದನ್ನು ಹಬ್ಬವೆಂದು ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ. ಆ ದಿನ ಸ್ವಲ್ಪ ಭಿನ್ನವಾದ ಅಡಿಗೆ ತಿಂಡಿ ಮಾಡುವುದು. ಯಾವ ಕಾರಣಕ್ಕಾಗಿ ಹಬ್ಬ ಅಚರಿಸಲಾಗುವುದೋ ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಚರ್ಚಿಸುವುದು. ಎಲ್ಲಾ ಹಬ್ಬಗಳು ಕೆಲವು ಧಾರ್ಮಿಕ ಕಥೆಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿವೆ.

ಉದಾಹರಣೆಗಾಗಿ :- 1. ದೀಪಾವಳಿ ಹಬ್ಬ :- ಆ ದಿನದ ವಿಶೇಷವೇನೆಂದರೆ ಶ್ರೀರಾಮಚಂದ್ರನು ತನ್ನ ಹೆಂಡತಿ ಸೀತೆಯ ಜೊತೆಗೆ 14 ವರ್ಷ ವನವಾಸ ಮುಗಿಸಿ ರಾವಣನಿಂದ ಸೀತೆಯನ್ನು ಬಂಧಮುಕ್ತಗೊಳಿಸಿ ಅಯೋಧ್ಯೆಗೆ ಕರೆತಂದನು. ಈ ಸಂತೋಷಕ್ಕೆ ದೀಪಾವಳಿ ಹಬ್ಬವನ್ನು ಅಚರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಮನೆಯಲ್ಲಿಯೂ ದೀಪಗಳನ್ನು ಹಚ್ಚುತ್ತಾರೆ. ಪ್ರಾರಂಭದಲ್ಲಿ ತುಪ್ಪದ ದೀಪ ಹಚ್ಚಿತ್ತಿದ್ದರು. ನಂತರ ಸಾಸಿವೆ ಎಣ್ಣೆಯ ದೀಪಗಳನ್ನು ಹಚ್ಚಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದರು. ನಂತರ ಮೋಂಬತ್ತಿ ಸಾಫ್ ಪಡೆಯಿತು. ಈಗ ದೀಪಗಳ ಬದಲಾಗಿ ಸಣ್ಣ

ಸಣ್ಣ ವಿದ್ಯುತ್ ಬಲಗಳನ್ನು ಹಚ್ಚುತ್ತಾರೆ. ಕೇವಲ ಒಂದು ದಿನ ಮಾಡಿ ಉಳಿದ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ರಾಮನ ನೆನಪೂ ಇಲ್ಲ, ಸೀತೆಯ ನೆನಪೂ ಇಲ್ಲ.

ನಿಮಗೆ ನೆನಪಿದೆಯಾ? :- 1. ಒಬ್ಬ ಅಗಸನ ವ್ಯಂಗ್ಯದಿಂದ ಸೀತೆಯನ್ನು ಎರಡು ವರ್ಷಗಳ ನಂತರ ಮನೆಯಿಂದ ಹೊರಹಾಕಲಾಯಿತು. ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಅವಳು ಗಭಿರಣೆಯಾಗಿದ್ದಳು. ಇಂಥಿ ವಾಲ್ಯೋಚಿಯ ಆಶ್ರಮದಲ್ಲಿ ಜೀವನಪರ್ಯಂತ ಕಷ್ಟಪಟ್ಟಳು. ಇಂಬಿರು ಗಂಡು ಮಕ್ಕಳು ಜೊತೆಗಿದ್ದರು. ಒಬ್ಬನ ಹೆಸರು ಲವ, ಇನ್ನೊಬ್ಬನ ಹೆಸರು (ಇಂಥಿಗಳ ಆಶೀರ್ವಾದದಿಂದ ಈಶಾ ಹಲ್ಲನಿಂದ ರೂಪಗೊಂಡಿದ್ದು) ಈಶ. ಏಜಾರ ಮಾಡುವ ವಿಷಯವೇನಿಂದರೆ, ಯಾರ ಹೆಂಡತಿಯನ್ನು ಹೊರಹಾಕಲಾಗಿದೆಯೋ, ಮಕ್ಕಳು ಮತ್ತು ಹೆಂಡತಿ ಹೇಗೆ ಸಂಕಟದ ಜೀವನ ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂದು ತಿಳಿದಿಲ್ಲವೋ? ಆ ವ್ಯಕ್ತಿ ರಾಜನಾದರೂ ಸುಖಿಯಾಗಿರುತ್ತಾನೆಯೇ? ಕನಸಿನಲ್ಲಿಯೂ ಸಂತೋಷವಾಗಿರಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ನಾಃಕೆಯಿಂದ ಮಾತನಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ರಾಜ ರಾಮಚಂದ್ರ ಅಶ್ವಮೇಧ ಯಾಗವನ್ನು ಮಾಡಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಸಂಪ್ರದಾಯದ ಪ್ರಕಾರ ಕುದುರೆಯನ್ನು ಬಿಡಲಾಯಿತು. ಅಯೋಧ್ಯೆಯ ರಾಜ ರಾಮಚಂದ್ರ ಅಧಿನತೆಯನ್ನು, ಯಾರು ಒಪ್ಪುವುದಿಲ್ಲವೋ ಅವರು ಕುದುರೆಯನ್ನು ಹಿಡಿದು ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧರಾಗಿರಬೇಕು ಎಂದು ಅದರ ಮೇಲೆ ಬರಿಯಲಾಗಿತ್ತು. ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಲವ ಮತ್ತು ಈಶ ಯುವಕರಾಗಿದ್ದರು. ಇವರಿಂಬಿರು ವಾಲ್ಯೋಚಿ ಇಂಥಿಯಿಂದ ಬಿಲ್ಲುಗಾರಿಕೆ ಕಲಿತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರು ಕುದುರೆಯ ಕುತ್ತಿಗೆ ನೇತಾಡುವ ಪತ್ರವನ್ನು ಓದಿದಾಗ. ಅವರು ಕುದುರೆಯನ್ನು ಹಿಡಿದರು ಮತ್ತು ಶ್ರೀ ರಾಮಚಂದ್ರನೊಡನೆ ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧರಾದರು. ಯುದ್ಧ ಪ್ರಾರಂಭವಾಯಿತು. ಶ್ರೀ ರಾಮಚಂದ್ರರಿಗೆ ಆ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಸೋಲಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಬದಲಾಗಿ ಆ ಮಕ್ಕಳು ಶ್ರೀ ರಾಮಚಂದ್ರ ಪ್ರಾಣ ತೆಗೆಯಲು ಹೊರಟಿದ್ದರು. ಸೀತೆಯ ದೃಷ್ಟಿ ಬಿಡಿತು. ಮಕ್ಕಳ ಬಳಿಗೆ ಹೋದಳು. ಇವರು ನಿನ್ನ ತಂದೆ ಎಂದು ಅವರಿಗೆ ಹೇಳಿದಳು. ರಾಮಚಂದ್ರರು ಕೂಡ ಸೀತೆಯನ್ನು ಗುರುತಿಸಿದರು. ಅವರು ಅವಳನ್ನು ತಬ್ಬಿಕೊಳ್ಳಲು ಅವಳ ಹತ್ತಿರ ಹೋದಾಗ, ಸೀತೆ ಮುಖ ತಿರುಗಿಸಿದಳು ಮತ್ತು ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಲೀನವಾದಳು. ಶ್ರೀ ರಾಮಚಂದ್ರರು ಸೀತೆಯ ವಿಯೋಗದಲ್ಲಿ ಮೋದಲೇ ದುಃಖಿಯಾಗಿದ್ದರು, ಆದರೆ ಅವಳು ಎಂದಾದರೂ ಸಿಗುತ್ತಾಳೆ ಎನ್ನುವ ಭರವಸೆ ಇತ್ತು. ಈಗ ಆ ಭರವಸೆಯೇ ಮುಗಿದ ಕಾರಣ ಶ್ರೀ ರಾಮಚಂದ್ರ ತಾಳ್ಕೆ ಕಳೆದುಕೊಂಡರು. ಅಲ್ಲಿಂದ ಹಿಂತಿರುಗಿ ಅಯೋಧ್ಯೆಯ ಸಮೀಪ ಹರಿಯುವ ಸರಯೂ ನದಿಯಲ್ಲಿ ಜಲಸಮಾಧಿ ಪಡೆದರು (ಮುಳುಗಿ ಪ್ರಾಣ ಬಿಟ್ಟರು).

ಪ್ರಶ್ನೆ: - ನೀವು ಟೀಕೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ, ಶ್ರೀ ರಾಮಚಂದ್ರರು ಸೀತೆಯ ವಿಯೋಗದಿಂದ ದುಃಖಿಯಾಗಿದ್ದರು ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ನಿಮ್ಮ ಬಳಿ ಏನು ಪುರಾವೆ ಇದೆ?

ಉತ್ತರ: - ರಾಮಾಯಣ ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ಪುರಾವೆಗಳವೆ. ಪ್ರತಿವರ್ಷ ರಾಮಲೀಲಾ ಸಮಯದಲ್ಲಿ, ರಾಕ್ಷಸನಾದ ರಾವಣನಿಂದ ಸೀತೆಯು ಅಪಹರಣವಾದಾಗ, ಶ್ರೀ ರಾಮಚಂದ್ರ ಸೀತೆ, ಸೀತೆ ಎಂದು ಜೋರಾಗಿ ಅಳುತ್ತಿದ್ದನು. ಮರಗಳು ಮತ್ತು ಪ್ರಾಣಿಗಳನ್ನು ತಬ್ಬಿಕೊಂಡು, "ನೀವು ನನ್ನ ಪ್ರಾಣವನ್ನು ನೋಡಿದ್ದಿರಾ?" ನೀವು ನನ್ನ ಸೀತೆಯನ್ನು ನೋಡಿದ್ದೀರು? ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದನು. ನೀವೇ ಹೇಳಿ, ಶ್ರೀ ರಾಮಚಂದ್ರರು ಬಲವಂತವಾಗಿ ಸೀತೆಯನ್ನು ತೊರೆದ ನಂತರ ತನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲೇ ಅಳುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲವೇ? ಶ್ರೀ ರಾಮಚಂದ್ರರು ಕರುಣೆಯಿಲ್ಲದವರೇ? ಹಾಗಾದೆ ಅವರು ಕಲ್ಲು ಹ್ಯಾದಯದವರಾಗಿದ್ದರೇ? ಒಬ್ಬ ಗಭಿರಣೆ ಮಹಿಳೆ ಹೇಗೆ ಬದುಕುತ್ತಾಳೆ ಎಂದು ಅವರು ತನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಉಂಟಿಸಿರಲಿಲ್ಲವೇ? ಇಷ್ಟ್ವಾ ದಯೆ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಆ ವ್ಯಕ್ತಿ ಒಳ್ಳೆಯವನಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ, ಶ್ರೀ ರಾಮಚಂದ್ರರು ಬಹಳ ಕಷ್ಟದ ಜೀವನವನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದರು ಎಂಬುದನ್ನು ಇದು ಸಾಬೀತುಪಡಿಸುತ್ತದೆ. ಅಯೋಧ್ಯೆಯ ಜನರು ಅಂದು ದೀಪಗಳನ್ನು ಹಚ್ಚಿ, ಸಿಹಿ ಇತ್ಯಾದಿ ತಿಂದು ಶ್ರೀ ರಾಮಚಂದ್ರರಿಗೆ ದುಃಖಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು.

ಏಜಾರ ಮಾಡಿ: - ಶ್ರೀ ರಾಮಚಂದ್ರ ಮತ್ತು ಸೀತೆಯ ಆಗಮನದ ಸಂತೋಷದಲ್ಲಿ ದೀಪಾವಳಿ ಹಬ್ಬವನ್ನು ಆಚರಿಸಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದರು. ಸೀತೆ ಅಯೋಧ್ಯೆ ಬಿಟ್ಟಾಗ, ಶ್ರೀ ರಾಮಚಂದ್ರ ಸೀತೆಯಿಂದ ಬೇರೆಟ್ಟಿದ್ದರಿಂದ ಅವಳ ವಿಯೋಗದಲ್ಲಿ ಆಶ್ಚರ್ಯವೈ ಮಾಡಿಕೊಂಡರು ಅಂದರೆ ಅವರು ಜಲಸಮಾಧಿಯಾದರು. ನೀವು ಈಗೇಕೆ

ಸಂತೋಷ ಆಚರಿಸುತ್ತಿದ್ದೀರಿ? ಶ್ರೀ ರಾಮಚಂದ್ರ ಮತ್ತು ಸೀತೆಯ ದುಃಖದಿಂದ, ನಿಮಗೆ ದುಃಖವನ್ನುಪಡಿಲ್ಲವೇ? ನಾವು ಈ ಇಬ್ಬರ ವನವಾಸ ಮತ್ತು ರಾಘಣನೊಂದಿಗಿನ ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಅನುಭವಿಸಿದ ಕಷ್ಟ ಮತ್ತು ಇಬ್ಬರೂ ಅಯೋಧ್ಯೆಗೆ ಬರುವ ಶಿಷಿ + ಇಬ್ಬರೂ ಜೀವನಪರಯಂತ ದುಃಖಿಯಾದ ಇತಿಹಾಸ ಗಮನದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ನಾವು ವರ್ಷವಿಡೀ ಸೆನಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ. ಆ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ದೀಪಾವಳಿ ಹಬ್ಬವನ್ನು ಯಾವುದೋ ವಿಶೇಷ ದಿನದಂದು ಆಚರಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಸಂತರ ಮನಗಳಲ್ಲಿ ಸದಾ ದೀಪಾವಳಿ ಇರುತ್ತದೆ.

ದೀಪಾವಳಿ ಹಬ್ಬವನ್ನು ನಾವು ಹೇಗೆ ಆಚರಿಸುತ್ತೇವೆ :- ಪ್ರತಿದಿನವೂ ನಾವು ದೇಸಿ ತುಪ್ಪದಿಂದ ಬೆಳಗೆ ಸಂಚೆ 3-4 ಗಂಟೆಗಳ ಕಾಲ ದೀಪ ಉರಿಸುತ್ತೇವೆ. ಒಂದು ವರ್ಷದಲ್ಲಿ 365 ದಿನಗಳಾದರೆ ಒಂದು ವರ್ಷದಲ್ಲಿ 730 ದೀಪಗಳನ್ನು ನಾವು ಹಚ್ಚಿದೇವು. ಅದು 7-8 ಗಂಟೆಗಳ ಕಾಲ ಉರಿಯಿತು, ಅದು ಹವನದ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿತು.

ಒಂದು ಹಳ್ಳಿ ಅಥವಾ ನಗರದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಅನುಯಾಯಿಗಳ 50-60 ಕುಟುಂಬಗಳಿವೆ. ಅಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಮನೆಗಳಲ್ಲಿಯು ಬೆಳಗ್ಗೆ ಸಂಚೆ ದೇಸಿ ತುಪ್ಪದ ದೀಪ ಉರಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಹವನ ಆದ ಕಾರಣ ವಾತಾವರಣ ಶುದ್ಧವಾಗುತ್ತದೆ. ಮದ್ಯ ಸೇವನೆ, ಹುಕ್ಕಿ, ಬೀಡಿ, ಯಾವುದನ್ನೂ ಸೇದುಪುದಿಲ್ಲ. ಹಾಗಾಗಿ ವಾತಾವರಣ ತಿಳಿಯಾಗುತ್ತದೆ.

ಹವನದ ವೇಳೆ ವೇದ ಮಂತ್ರಗಳನ್ನೂ ಸಹ ಪರಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ನಾವು ಸೂಕ್ತ ವೇದದ ಮಂತ್ರವನ್ನು (ವಾಣಿ) ಬೆಳಗ್ಗೆ ಸಂಚೆ, ನಿತ್ಯ ನಿಯಮ, ಸಂಧ್ಯಾ ಆರತಿಯ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಪರಿಸುತ್ತೇವೆ (ಹೇಳುತ್ತೇವೆ). ಪೋನಿನಲ್ಲಿ ಹಾಕಿ ಕೇಳುತ್ತೇವೆ. ಒಂದೊಮ್ಮೆ ಹಲ್ಲಾ ಅಥವಾ ಪಾಯಸ ತಿನ್ನುವ ಇಚ್ಛೆಯಾದರೆ ಯಾವುದೇ ದಿನ ತಯಾರಿಸಿ ತಿನ್ನುತ್ತೇವೆ

ಸಮಾಜದ ಜನರು ಆ ದಿನ ಅಥವಾ ಹೋಳಿ ಮುಂತಾದ ಹಬ್ಬಗಳಲ್ಲಿ ಪಟಾಕ ಹಚ್ಚಿತ್ತಾರೆ. ಆಗ ವಾತಾವರಣ ಕಲುಷಿತವಾಗುತ್ತದೆ. ಎಪ್ಪೋ ಮುಕ್ಕಳ ಕೆಣ್ಣಿ ಹಾಳಾಗುತ್ತದೆ. ಕೆಲವರ ಕ್ಕೆ ಸುಟ್ಟು ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಎಪ್ಪೋ ಮನೆಗಳಿಗೆ ಬೆಂಕಿ ತಗುಲುತ್ತದೆ. ಇದೆಲ್ಲವನ್ನು ನಾವು ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಖಂಡಿತ ನಿಷೇಧಿಸಲಾಗಿದೆ. ನಾವು ಹಗಲಿರುಳು ರಾಮನನ್ನು ನೆನೆಸುತ್ತೇವೆ. ಕೇವಲ ಒಂದು ದಿನ ಮಾತ್ರವಲ್ಲ. ಹೋಳಿಯ ದಿನ ಮಾಡುವ ಆಡಂಬರಕ್ಕೆ ಆ ಹಬ್ಬಕ್ಕೇನು ಸಂಬಂಧ.

ಹೋಳಿ ಹಬ್ಬ : - ಪರಮಾತ್ಮನು ಭಕ್ತ ಪ್ರಹ್ಲಾದನನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಿದನು. ಹೋಳಿಕಾ ಎಂಬ ರಾಕ್ಷಸಿ ಭಕ್ತ ಪ್ರಹ್ಲಾದನಿಗೆ ಸ್ವಂತ ಅತ್ಯೇಯಾಗಿದ್ದಳು. ಸ್ವತಃ ಅಗ್ನಿ ನಿರೋಧಕ ಜಾದರವನ್ನು ಹೊದ್ದುಕೊಂಡು ಪ್ರಹ್ಲಾದನಿಗೆ ನಂಬಿಕೆ ಬರುವಂತೆ ಮಾಡಿ ಹೇಳಿದಳು ನೋಡು ಮಗು! ನಾನೂ ಬೆಂಕಿಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಿರುವೆ, ಬಾ ಏನೂ ಆಗಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಪ್ರಹ್ಲಾದನನ್ನು ಮಡಿಲಲ್ಲಿ ಕುರಿಸಿ ಬೆಂಕಿ ಹಚ್ಚಲಾಯಿತು. ಭಗವಂತನು ಬಿರುಗಳಿ ಬೀಸುವಂತೆ ಮಾಡಿ ಹೋಳಿಕಾ ಹೊದ್ದುಕೊಂಡಿದ್ದ ಅಗ್ನಿ ನಿರೋಧಕ (Fire Proof) ಜಾದರವನ್ನು ಪ್ರಹ್ಲಾದನ ಮೈಮೇಲೆ ಒಂದು ಬೀಳುವಂತೆ ಮಾಡಿದನು. ಆಗ ಅಗ್ನಿಯ ಕೆನ್ನಾಲಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಹೋಳಿಕಾ ಸುಟ್ಟು ಹೋದಳು. ಪರಮಾತ್ಮನು ಪ್ರಹ್ಲಾದನನ್ನು ಸುರಕ್ಷಿತವಾಗಿಟ್ಟನು. ಈ ಸಂತೋಷದ ಪ್ರತೀಕವೇ ಹೋಳಿಹಬ್ಬ.

❖ ಆದರೆ ಸಮಾಜ ಏನು ಮಾಡುತ್ತದೆ? ಈ ದಿನದಂದು ಹೆಂಗಸರು ಗಂಡಸರಿಗೆ ಚಾಟಿಯಿಂದ ಹೊಡೆಯುತ್ತಾರೆ. ಗಂಡಸರು ನಡೀ ಆಚೆ ನಡೀ ಆಚೆ ನಡೀ ಆಚೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾ ತಮ್ಮನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. ಅತಿತ್ವಾ ಓದುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. ಒಬ್ಬರು ಇನ್ನೊಬ್ಬರ ಮೇಲೆ ಬಣ್ಣ ಚೆಲ್ಲುತ್ತಾರೆ. ಬೆಲೆಬಾಳುವ ಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ಹಾಳು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಭಕ್ತನ ರಕ್ಷಣೆ ಮಾಡಿದ ಆ ಪರಮಾತ್ಮನಿಗೆ ಇದರಿಂದೇನು ಸಂಬಂಧ? ಕೆಲವರು ನಾವು ಬಣ್ಣ ಹಾಕುವುದಿಲ್ಲ. ಗುಲಾಲನ್ನು ಬಳಿಯುತ್ತೇವೆ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ.

ವಿಚಾರ ಮಾಡಿ :- ಕೋತಿಯಂತೆ ಮುಖ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಇನ್ನೊಬ್ಬರಿಗೆ ಕಷ್ಟ ಕೊಟ್ಟರೆ, ಗುಲಾಲ ಬಳಿದುಕೊಂಡರೆ, ಪರಮಾತ್ಮನನ್ನು ಸೃಸಿದಂತೆ ಆಗುವುದೇ? ತ್ರೇತಾಯಾಗದ ಅಂತ್ಯದಲ್ಲಿ ದೀಪಾವಳಿ ಹಬ್ಬದ ಆಚರಣೆ ಪ್ರಾರಂಭವಾಯಿತು. ರಾವಣ ವಧೆ ಮತ್ತು ಸೀತಾ ಸಮೀತ ಶ್ರೀ ರಾಮಚಂದ್ರನ ಅಯೋಧ್ಯೆಗೆ

ಆಗಮನದಿಂದ ದೀಪಾವಳಿ ಆಚರಣೆ ಪ್ರಾರಂಭವಾಯಿತು. ಇದಕ್ಕಿಂತ ಮೊದಲು ಯಾವ ಹಬ್ಬ ಆಚರಿಸುತ್ತಿದ್ದರು? ಕೇವಲ ಧಾರ್ಮಿಕ ಯಜ್ಞಗಳ ಅನುಷ್ಠಾನ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು.

ಸತ್ಯಯುಗದ ಅಂತ್ಯದಲ್ಲಿ ಪರಮಾತ್ಮನ ಮೂಲಕ ನರಸಿಂಹನ ಅವತಾರದಲ್ಲಿ ಪ್ರಘಳಾದನ ರಕ್ಷಣೆಯಾದ ನಂತರ ಹೋಳಿಹಬ್ಬ ಆಚರಣೆ ಪ್ರಾರಂಭವಾಯಿತು. ಅಷ್ಟೂತಿಗಾಗಲೇ ಸತ್ಯಯುಗವು ಸುಮಾರು 16 ಲಕ್ಷ ವರ್ಷಗಳು ಕಳೆದಿದ್ದವು. ಇದಕ್ಕಿಂತ ಮೊದಲು ಈ ಹಬ್ಬವನ್ನು ಯಾರೂ ಆಚರಿಸುತ್ತಿರಲ್ಲಿಲ್ಲ. ಕೇವಲ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳ ಪ್ರಕಾರ ಧಾರ್ಮಿಕ ಯಜ್ಞಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು, ನಾವು ಮಾಡುವಂತೆ. ಇಡೀ ವಿಶ್ವ ಶಾಸ್ತ್ರೋಕ್ತ ವಿಧಿಯಿಂದ ಸಾಮಾಜಿಕ ಹಾಗು ಧಾರ್ಮಿಕ ಕರ್ಮ ಮಾಡಲಿ ಇದರಿಂದ ಕಲಿಯುಗದಲ್ಲಿ ಸತ್ಯಯುಗದಂತಹ ವಾತಾವರಣವಾಗುವುದು, ಎಲ್ಲರೂ ಸುಖವಾಗಿರಲಿ ಎನ್ನುವುದು ನಮ್ಮ ಉದ್ದೇಶ.

ನಾವೇನು ಮಾಡುತ್ತೇವೆ? :- ನಾವು ಪ್ರತಿದಿನ ಪರಮಾತ್ಮನಿಗೆ ಅನೇಕ ಬಾರಿ ಕೃತಜ್ಞತೆ ಸಲ್ಲಿಸುತ್ತೇವೆ. ಒಂದು ದಿನದ ಡ್ರಾಮಾ ಮಾಡಲ್ಲ. ಶಾಸ್ತ್ರಗಳ ಪ್ರಕಾರ ಧರ್ಮ ಕರ್ಮ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ. ಧರ್ಮ ಯಜ್ಞ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ.

ಅಂತಿಂಧಾ ಮಾತು :- ಒಬ್ಬ ಭಕ್ತನಾದ. ಅವನು ಹೇಳಿದ್ದೇನೆಂದರೆ, ನಾವು ಚಿಕ್ಕಪ್ಪ ದೊಡ್ಡಪ್ಪ ಎಲ್ಲಾ ಸೇರಿ 11 ಜನ ಅಣ್ಣಿ-ತಂಗಿಯರು. ಎಲ್ಲರೂ ವಿವಾಹಿತರು. ನಾವು 11 ವರ್ಷದಿಂದ ಯಾವುದೇ ಹಬ್ಬ ಆಚರಿಸಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ, ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಯಾರದ್ದಾದರೂ ಒಂದು ಸಾವಾಗುತ್ತಿರುತ್ತದೆ. ಹಾಗಾಗಿ ಹಬ್ಬ ಆಚರಿಸಲಾಗದು.

ವಿಚಾರ ಮಾಡಿ ಓದುಗರೇ :- ಸಾವಿನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಅಳುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. ಉರಿನಲ್ಲಿ ಜನರು ಮಜಾ ಮಾಡುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. ಅವರ ಸರದಿ ಒಂದಾಗ ಮುಖ ಕೆಳಗೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಅಳುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. ಬೇರೆಯವರು ಹಬ್ಬದ ಡ್ರಾಮಾ ಮಾಡುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ.

ನಾವೇನು ಮಾಡುತ್ತೇವೆ? :- ಯಾರ ಆತ್ಮಕ್ಷೂ ನೋವಾಗಬಾರದು, ಇದಕ್ಕಾಗಿ ನಾವು ವ್ಯಧರವಾಗಿ ತೋರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ. ಹಗಲಿರುಳು ರಾಮನನ್ನು ನೆನಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ. ನಾವು ಧಾರ್ಮಿಕ ಅನುಷ್ಠಾನಗಳನ್ನು ಹಬ್ಬದ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಆಚರಿಸುತ್ತೇವೆ. ಅಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಹಾಡು, ಕುಣಿತವಿಲ್ಲ. ಕೇವಲ ಸತ್ಯಂ ಪ್ರವಚನ ಮಾಡಿ, ಪರಣೆ ಮಾಡಿ ಪರಮಾತ್ಮನ ಗುಣಗಾನ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ. ಧರ್ಮ ಯಜ್ಞ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ. ಆ ಸಮಯ ಹಲ್ಲಾ, ಪಾಯಸ, ಲಡ್ಡು, ಜಲೇಬಿ ಇತ್ಯಾದಿ ತಯಾರಿಸಿ ತಿನ್ನುತ್ತೇವೆ. ಹೀಗೆ ಹಬ್ಬವನ್ನು ಆಚರಿಸುತ್ತೇವೆ.

ಭೂಮಿಯ ಮೇಲೆ ಸ್ವರ್ಗ ಹೇಗೆ ಉಂಟಾಯಿತು? :-

ನಮ್ಮ ನಿಯಮಗಳು :- 1) ಯಾವುದೇ ಮಾದಕ ಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಸೇವನೆ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಅಂದರೆ ಯಾವುದೇ ಪ್ರಕಾರದ ಸಶೇ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. 2) ತಂಬಾಕಿನ ಸೇವನೆ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. 3) ವರದಕ್ಷಿಣಿ ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ, ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ. 4) ಮದುವೆಯಲ್ಲಿ ಬಿಡಿಗಾಸನ್ನು ವ್ಯಯಿಸುವುದಿಲ್ಲ. 5) ಕಳ್ಳತನ, ಮೋಸ, ಪರಸ್ಯೇ ವ್ಯಾಮೋಹ ಇವುಗಳಿಗೆ ಹೆದರುತ್ತೇವೆ ಮತ್ತು ಲಂಚ ಪಡೆಯುವುದಿಲ್ಲ. 6) ಪರಮಾತ್ಮನ ನಾಮಜಪ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ. 7) ಗುರುವಿನ ಆಚ್ಚಿಗೆ ಅನುಸಾರ ಧಾರ್ಮಿಕ ಅನುಷ್ಠಾನ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ. ಹೀಗೆ ಭೂಮಿ ಸ್ವರ್ಗ ಸಮಾನವಾಗುವುದು. ಕಲಿಯುಗದಲ್ಲಿ ಸತ್ಯಯುಗ ಬರುವುದು.

► ಒಬ್ಬ ಬುದ್ಧಿ ಜೀವಿ ವ್ಯಕ್ತಿ ನಮ್ಮ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಹೇಳಿದ್ದು:- ನೀವು ಮದ್ಯ ಸೇವಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಬೀಡಿ, ಸಿಗರೇಟು, ಹುಕ್ಕೆ ಸೇವಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ವರದಕ್ಷಿಣಿ ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ. ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ. ನೀವು ಸಂಪಾದನೆ ಮಾಡಿದ್ದಲ್ಲಾ ಉಲಿತಾಯವೇ ಸರಿ. ಸಂತ ರಾಮ್ ಪಾಲರಿಂದ ಯಾರು ದೀಕ್ಷೆ ಪಡೆಯುವರೋ, ಅವರ ಮಗನಿಗೆ ನೋಕರಿ ಸಿಕ್ಕಂತೆ ತಿಳಿಯಿರಿ, ಅಪ್ಪು ಉಲಿತಾಯವಾಗುತ್ತದೆ. ನನಗೆ ಅತ್ಯೇಯ ಮಗನೊಬ್ಬಿನಿದ್ದಾನೆ. ಅವನು ಸರ್ಕಾರಿ ನೋಕರಿಯಲ್ಲಿದ್ದು, ತಿಂಗಳಿಗೆ 60,000 ಸಂಪಾದಿಸುತ್ತಾನೆ. ಆದರೆ, ಮದ್ಯ, ಸಿಗರೇಟು ಸೇವನೆ ಮಾಡಿ ಮನೆಯ ಶಾಂತಿ ಹಾಳು ಮಾಡಿಟ್ಟಿದ್ದ. ಒಮ್ಮೆ ನಾನು ಬೆಳ್ಳಂಬೆಳಗೆ ಅವನ ಮನಗೆ ಹೋದೆ. ಅವನು ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಹೋಗಿದ್ದನು. ಆದರೆ, ಪುಡಿದು ಎಲ್ಲೋ ಬಿದ್ದು ಮನಗೆ ಬಂದಿರಲಿಲ್ಲ. ಈ ರೀತಿ ತುಂಬಾ ಸಲ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ. ಅವನ ಪತ್ತಿ ಚಹಾ ಮಾಡತೊಡಗಿದಳು. ನಾನು ಇನ್ನೊಂದು ಕೊತಡಿಯೋಳಗೆ

ಕುಲಿತಿದ್ದೆ. ಎದ್ದೂ ನೋಡಿದಾಗ ಅವರು ಒಲೆ ಮುಂದೆ ಕುಲಿತಿದ್ದಳು. ಒಂದು ಪಂಟೆ ಕಳೆದರೂ ಚಹಾ ತರಲಿಲ್ಲ. ಅಪ್ಪರಲ್ಲಿ ಆ ಕುಡುಕನ ತಾಯಿಯಾದ ನನ್ನ ಅತ್ಯೇ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದಳು. ನೀನು ಹೇಗೆ ಚಹಾ ಕುಡಿಸುವೆ. ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಹಾಲಿಲ್ಲ, ಸಕ್ಕರೆ ಇಲ್ಲ. ಚಹಾಪ್ರದಿ ಇಲ್ಲ. ಮನೆ ಹಾಳು ಮಾಡಿದ್ದಾನೆ ಎಂದಳು. ನಾನು ಎದ್ದೂ, ಇನ್ನೊಬ್ಬ ಅತ್ಯೇ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ ಅಲ್ಲಿ ಚಹಾ ಕುಡಿದೆ. ಬರುವಾಗ ಶೊಂಚ ಸಾಮಾನು ವಿರೀದಿಸಿ ಕುಡುಕನ ಮನೆಗೆ ಶೊಟ್ಟು ಬಂದೆ. ಅವನ ಪಶ್ಚಿಮ ಅಳ್ಳಿತಿದ್ದಳು. ಆದರೆ ನಾನು ಅಲ್ಲಿಂದ ಹೋರಣಿ ಹೋದೆ. 6 ತಿಂಗಳ ನಂತರ ಮತ್ತೆ ಅವರ ಮನೆಗೆ ಹೋದಾಗ ಆಶ್ಚರ್ಯ ಕಾದಿತ್ತು. ಅವನ ಮನೆ ರಿಪೇರಿಯಾಗಿ ಜಿನ್ನಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತಿತ್ತು. ಮನೆಯ ಒಳಗೆ ಎಲ್ಲಾ ಸಾಮಗ್ರಿಗಳಿದ್ದವು. ನನ್ನ ಅತ್ಯೇ ಮತ್ತು ಅತ್ಯೇಯ ಮಗ ಇಬ್ಬರೂ ಅಲ್ಲೇ ಇದ್ದರು. 6 ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ನರಕ ಹೇಗೆ ಸ್ವರ್ಗವಾಗಿ ಬದಲಾಯಿತು ಎಂದು ಕೇಳಿದಾಗ ಅವನು ಈ ಹಳ್ಳಿಗೆ ಸಂತ ರಾಮಾಪಾಲ್ ಮಹಾರಾಜರು ಸತ್ಯಂಗ ಮಾಡಲು ಬಂದಿದ್ದರು. ರಾತ್ರಿ 9 ಗಂಟೆಯ ಸಮಯವಾಗಿತ್ತು. ನಾನು ಕೆಲಸದಿಂದ ಬಂದಾಗ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಯಾರೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲರೂ ಸತ್ಯಂಗಕ್ಕೆ ಹೋಗಿರುವುದು ತಿಳಿಯಿತು. ಹೆಂಡತಿಯೂ ಸಹ ಮಕ್ಕಳ ಜೊತೆ ಸತ್ಯಂಗಕ್ಕೆ ಹೋಗಿದ್ದಳು. ನಾನು ಅವಳನ್ನು ಕರೆಯಲು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋದೆ. ಆ ದಿನ ಕುಡಿಯಲು ಎಲ್ಲಿಯೂ ಘ್ಯವಸ್ಥೆ ಆಗಲಿಲ್ಲ. ನಾನೂ ಸಹ ಸತ್ಯಂಗದಲ್ಲಿ ಪ್ರವಚನ ಕೇಳಿದಾಗ ನನ್ನ ಕಣ್ಣು ತೆರೆಯಿತು. ಇಡೀ ಸತ್ಯಂಗ ನನ್ನ ಮೇಲೆಯೇ ಇದ್ದಂತೆ ಅನ್ನಿಸಿತು. ನಾನ್ನಾರೆಂದು ಗುರುಗಳಿಗೆ ತಿಳಿದೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ನೇರವಾಗಿ ಆ ದಿನವೇ ನಾನು ದೀಕ್ಷೆ ಪಡೆದೆ. ಮದ್ದ ಸೇವನೆ, ಬೀಡಿ, ಸಿಗರೇಟ್ ಮುಂತಾದವುಗಳ ವಿಚಾನ್ನು ಜೊನೆಗಾಗಿಸಿದೆ. ದುಡಿದಿದ್ದಲ್ಲಾ ಉಳಿತಾಯವಾಗುತ್ತಿದೆ. ಲಂಚ ಪಡೆಯುವ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇಲ್ಲ. ಕಂಪನಿಯಲ್ಲಿ ಓವರ್ ಟ್ಯೂಮ್ ಮಾಡುವ ಅಗತ್ಯವಿಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕೆ ಮೊದಲು ಓವರ್ ಟ್ಯೂಂನ ಹಣವೂ ಸಹ ಕುಡಿತಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತಿತ್ತು. ನನ್ನ ಓವರ್ ಟ್ಯೂಂ ಕೆಲಸವು ಬೇರೆ ಅಣ್ಣ-ತಮ್ಮಂದಿರಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಿತು. ನನ್ನ ಜೀವನ ಖುಷಿಯ ಜೀವನದಂತೆ ಆಯಿತು. ಯಾವಾಗ ಹಣ ಘ್ಯಯಿಸುವ ಪ್ರಮೇಯ ಬರುವದಿಲ್ಲವೋ ಆಗ ದುಶ್ಚಟಗಳು ನಮ್ಮಿಂದ ದೂರವಾಗುತ್ತವೆ. ನನ್ನ ಕಣ್ಣ ಮುಂದೆಯೇ ನನ್ನ ಅತ್ಯೇಯ ಮಗನ ಮನೆ ನರಕದಿಂದ ಸ್ವರ್ಗವಾಯಿತು.

ಪ್ರಶ್ನೆ :- ಶೃಂಗಾರ ಮಾಡುವುದನ್ನೂ ನೀವು ನಿಷೇಧಿಸುತ್ತಿರಿ? ಮಹಿಳೆಗೆ ಒಡವೆಯೇ ಭೂಷಣ. ಶ್ರೀಮಂತರ ಮನೆಯ ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳ ಗೌರವ ಇದರಿಂದಲೇ ಹೆಚ್ಚಾಗುತ್ತದೆ. ನಿಮ್ಮ ನಿಯಮ ನಮಗೆ ಇಷ್ಟವಾಗಲಿಲ್ಲ.

ಉತ್ತರ :- ಇದರಿಂದ ಲಾಭಕ್ಕಿಂತ ನಷ್ಟವೇ ಹೆಚ್ಚು. ನಾವು ಶಾಸ್ತ್ರಗಳ ಆಧಾರದಿಂದ ಕ್ರಿಯೆಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತೇವೆ. ಇದನ್ನು ಮೊದಲೇ ತಿಳಿಸಲಾಗಿದೆ. ಮುಂದೆಯೂ ಕೇಳಿ!

ಮಹಾಭಾರತದ ಕಥೆ :- ಪರೀಕ್ಷಿತ ರಾಜನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅವನ ಆಡಳಿತದಲ್ಲಿ ಸಾಕಷ್ಟು ಅಪ್ರಿಯ ಫಟನೆಗಳು ಜರುಗಿದವು. ರಾಜನು ಜ್ಯೋತಿಷಿಗಳನ್ನು ಕೇಳಿದಾಗ ಅವರು ಈಗ ಕಲಿಯುಗ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಿದೆ. ಈ ಕಲಿಯುಗದ ಕಾರಣದಿಂದಾಗಿ ಹೀಗಾಗುತ್ತಿದೆ ಎಂದರು. ರಾಜನು ಪರಿಹಾರಕ್ಕಾಗಿ ಪಂಡಿತರನ್ನು ಕೇಳಿದಾಗ ನಾವು ಕಲಿಯುಗವನ್ನು ಕಟ್ಟಿ ಹಾಕುವ ಅನುಷ್ಠಾನ ಅರಿತಿದ್ದೇವ ಎಂದರು. ಪರೀಕ್ಷಿತ ಮಹಾರಾಜನು ಸಕಲ ಸಾಮಗ್ರಿಗಳನ್ನು ತರಿಸಿ ಕಲಿಯುಗವನ್ನು ಜೊನೆಗೊಳಿಸುವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಒಂದು ಅನುಷ್ಠಾನ ಮಾಡಿಸಿದನು. ಇದರಿಂದ ಕಲಿಯುಗವೇ ಚಿಂತಿಗೇಡಾಯಿತು. ಅದು ಕೃಷ್ಣೋದಿಸಿ ರಾಜನಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಬದುಕಿನ ಭಿಕ್ಕೆ ಬೇಡಿತು. ತನಗೂ ಜಾಗ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಾಧಿಕಿಸಿತು. ಆಗ ರಾಜನು ಕೆಲವು ಪರತ್ತಗಳನ್ನು ವಿಧಿಸಿದನು. 1) ಮದ್ದ ಸೇವನೆ ಮಾಡುವವರ ಬಳಿ, 2) ಚಿನ್ನದಲ್ಲಿ, 3) ಜೂಜನಲ್ಲಿ, 4) ವೇಶ್ಯೆಯರಲ್ಲಿ ನಿನ್ನ ಜಾಗವಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದನು.

ಒಂದು ದಿನ ಪರೀಕ್ಷಿತ ಮಹಾರಾಜನು ಬೇಟೆಗಾಗಿ ಕಾಡಿಗೆ ಹೋದನು. ಅವನಿಗೆ ದಾರಿತಪ್ಪಿ ಹೋಯಿತು. ರಾಜನು ಚಿನ್ನದ ಕರೀಟ ಧರಿಸಿದನು. ಕಲಿಯುಗವು ನೋಣಿದ ರೂಪದಲ್ಲಿ ರಾಜನ ಕರೀಟದ ಮೇಲೆ ಬಂದು ಕುಲಿತಿತು. ಅಲ್ಲಿ ಬಬ್ಬಿ ಖುಷಿ ತಪಸ್ಸು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದನು. ನಾನು ದಾರಿ ತಪ್ಪಿ ಬಂದಿರುವೆ. ನನಗೆ ದಾರಿ ತೋರಿಸಿ ಎಂದು ರಾಜನು ಕೇಳಿದಾಗ ತಪಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ನಿರತನಾಗಿದ್ದ ಖುಷಿಯ ಯಾವುದೇ ಉತ್ತರ ನೀಡಲಿಲ್ಲ. ಹಲವು ಬಾರಿ ಕೇಳಿದಾಗಲೂ ಉತ್ತರ ಸಿಗಲಿಲ್ಲ. ಕಲಿಯುಗವು ರಾಜನ ಬುದ್ಧಿ ಭ್ರಷ್ಟನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿತು. ನಾನೊಬ್ಬ ರಾಜ,

ಒಪ್ಪ ಸಾಮಾನ್ಯ ವ್ಯಕ್ತಿ. ನನ್ನನ್ನು ಉಪೇಕ್ಷಿಸಿ ಅವರೂ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾನೆ ಎಂದು ರಾಜನು ಕೋಪಗೊಂಡನು. ಕಲಿಯುಗದ ಪ್ರಭಾವದಿಂದ ಅವನು ಖಚಿತವಾಗಿ ಗುಡಿಸಲಿನ ಕಡೆ ಬರುವಾಗ ಗುಡಿಸಲಿನಿಂದ ಸ್ವಲ್ಪ ದೂರದಲ್ಲಿ ಬಂದು ಸತ್ತ ಹಾವನ್ನು ನೋಡಿದ್ದ. ಅದನ್ನು ತನ್ನ ಬಾಣದಿಂದ ಎತ್ತಿಕೊಂಡು ಬಂದು ಖಚಿತವಾಗಿ ಹೊರಟು ಹೋದನು. ಇದನ್ನು ನೋಡಿದ ಅಟವಾಡಲು ಬಂದಿದ್ದ ಬಂದು ಮಗುವು ಖಚಿತವಾಗಿ ಮಗನ ಬಳಿ ಹೋಗಿ ಪರೀಕ್ಷಿತ ರಾಜನು ಮತ್ತ ಸರ್ವವನ್ನು ನಿಮ್ಮ ತಂದೆಯ ಕೊರಳಿಗೆ ಹಾಕಿದ್ದಾನೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದನು. ಖಚಿತವಾಗಿ ಮಗನು ಕುಟೀರಕ್ಕೆ ಬಂದು ನೋಡಿದಾಗ ತಂದೆಯ ಕೊರಳಲ್ಲಿ ಮತ್ತ ಸರ್ವವಿರುವುದು ಕಂಡಿತು. ಅವನು ಕೋಪಗೊಂಡು ಹೇ ಪರೀಕ್ಷಿತ ರಾಜ ಇಂದಿನಿಂದ 7 ದಿನಗಳ ಒಳಗೆ ತಕ್ಕ ಕನೆಂಬ ಸರ್ವವು ಕಚ್ಚಿ ನಿನ್ನ ಸಾವು ಉಂಟಾಗಲೇ ಎಂದು ಶಾಪ ಕೊಟ್ಟಿನ್ನು. 7 ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ತಕ್ಕ ಸರ್ವವು ಪರೀಕ್ಷಿತ ರಾಜನನ್ನು ಕಚ್ಚಿತು. ರಾಜನು ಮರಣ ಹೊಂದಿದನು. ಇದರಿಂದ ಸ್ವಷ್ಟವಾಗುವುದೇನೆಂದರೆ, ಯಾರ ಶರೀರದ ಮೇಲೆ ಚಿನ್ನವಿರುವುದೋ ಅವರ ಮೇಲೆ ಕಲಿಯುಗದ ದುಷ್ಪಭಾವವಿರುತ್ತದೆ. ಅದೇ ಅವರನ್ನು ಕಷ್ಟಕ್ಕೆ ನೂಕುತ್ತದೆ.

ಚಿನ್ನದಿಂದಾಗುವ ಅನ್ನ ನಷ್ಟಗಳು :- 1) ಕಳ್ಳತನದ ಭಯ :- ಪತ್ರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಓದುತ್ತೇವೆ :- ಒಬ್ಬ ಮಹಿಳೆ ದಪ್ಪದಾದ ಚಿನ್ನದ ಸರವನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡಿದ್ದಳು. ಅದರಲ್ಲಿ ಬಂದು ದೊಡ್ಡ ಚಿನ್ನದ ಲಾಕೆಟ್ ಇತ್ತು. ಮನೆ ಕಡೆ ನಡೆದು ಹೋಗುವಾಗ ಇಬ್ಬರು ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು ಮೋಟಾರ್ ಸೈಕಲ್‌ನಲ್ಲಿ ಬಂದು ಸರವನ್ನು ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಹಿಡಿದು ಎಳೆದರು. ಸರವು ದಪ್ಪಗೆ ಇದ್ದಿದ್ದರಿಂದ ಅದು ಮುರಿದು ಹೋಗಲಿಲ್ಲ. ಬದಲಾಗಿ ಕೊರಳಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಿ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಗಾಯವಾಯಿತು. ಇನ್ನೊಬ್ಬನು ಅವಳ ಕತ್ತನ್ನು ಕೊಯ್ದು ಮುಂದಾದನು. ಇದನ್ನು ನೋಡಿ ಆ ಮಹಿಳೆಯು ಕ್ರೈಸ್ತಾದಿಸಿ ಜೀವದಾನ ನೀಡುವಂತೆ ಅಂಗಲಾಚಿದಳು. ಸರ ತೆಗೆದು ಕೊಟ್ಟಬಿಟ್ಟಳು. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಅವಳು ಮೂರ್ಖ ಹೋಗಿದ್ದಳು. ಜನರಲ್ಲ ಸೇರಿ ಆಸ್ತ್ರೆಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಚಿಕಿತ್ಸೆ ಕೊಡಿಸಿದರು. ಆ ಮಹಿಳೆಗೆ ಜಾಳನ್ ಬಂದಾಗ ನನ್ನನ್ನು ಸಾಯಿಸಬೇಕಿ ಸರ ಬೇಕಾದರೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಿ ಎಂದು ಕಿರುಚುತ್ತಾ ಮತ್ತೆ ಜಾಳನ್ ತಪ್ಪಿದಳು. ಮತ್ತೆ ಚೇತರಿಸಿಕೊಂಡಾಗ, ಇಡೀ ಫಾಟನೆಯನ್ನು ಹೇಳಿದಳು. ಈಗ ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳಿ ಭಂಗಾರ.

ಯಾವ ಚಿನ್ನ ಶ್ರೀಮಂತ ಮಹಿಳೆಯರಿಗೆ ಘನತೆ ಹೆಚ್ಚಿಸುವುದೋ ಅದೇ ಚಿನ್ನ ಜೀವಕ್ಕೆ ಕುತ್ತು ತಂದಿತು. ಘನತೆ ರಸ್ತೆ ಬದಿಯಲ್ಲಿ ಅಚೆತಗೊಂಡು ಮಣಿಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದಿತ್ತು. ಯಾರಾದರೂ ಆಸ್ತ್ರೆಗೆ ಸೇರಿಸದೇ ಇದ್ದಿದ್ದರೆ ರಕ್ತಕಾರಿ ಸಾಯಬೇಕಾಗಿತ್ತು.

❖ ಇನ್ನೊಬ್ಬ 30 ವರ್ಷದ ಮಹಿಳೆ ಕೆವಿಯಲ್ಲಿ ರುಖುಮುಕಿ ಧರಿಸಿದ್ದರೂ ಸಹ ಅಸಲಿಯಂತೆ ಕಾಣುತ್ತಿತ್ತು. ಅವಳು ಸೈಪನ್‌ನಲ್ಲಿ ರೈಲಿಗಾಗಿ ಕಾಯುತ್ತಿದ್ದಳು. ಇಬ್ಬರು ಜೀಬುಗಳ್ಳರಿಗೆ ಅದರ ಮೇಲೆ ಕಣ್ಣು ಬಿತ್ತು. ರೈಲು ಬಂದು ನಿಂತಾಗ ಜನ ಗುಂಪುಗೂಡಿದಾಗ ಅವರಿಬ್ಬರು ಮಹಿಳೆಯ ಬಳಿ ಬಂದರು. ಮಹಿಳೆ ಬೋಗಿಗೆ ಹತ್ತಿದಳು. ಜನಜಂಗುಳಿ ಜಾಸ್ತಿ ಇತ್ತು. 2 ನಿಮಿಷದಲ್ಲಿ ರೈಲು ಚಲಿಸಿತು. ತಕ್ಕಣವೇ ಆ ಜೀಬುಗಳ್ಳರು ಇಬ್ಬರೂ ಒಂದೊಂದು ರುಖುಮುಕಿಗೆ ಕೃಹಾಕಿ ಜೋರಾಗಿ ಎಳೆದಾಗ ಕೆವಿ ಸಿಳಿಯಿತು. ಜೀಬುಗಳ್ಳರು ಚಲಿಸುತ್ತಿದ್ದ ರೈಲಿನಿಂದ ಜಿಗಿದರು. ಮಹಿಳೆ ಕಾಗಿಕೊಂಡರೂ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಬೋಗಿಯಲ್ಲಿದ್ದ ಜನರು ಚೈನ್ ಎಳೆದರು. ಆದರೆ ಜೀಬುಗಳ್ಳರು ಪರಾರಿಯಾಗಿದ್ದರು. ಆ ಮಹಿಳೆಯನ್ನು ಆಸ್ತ್ರೆಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಚಿಕಿತ್ಸೆ ನೀಡಲಾಯಿತು. ಆಗ ಅವಳು ಈ ರುಖುಮುಕಿ ನಕಲಿ ಎಂದು ಹೇಳಿದಳು. ಈ ನಕಲಿ ಶೋರ್ಚಿಕೆಯೂ ಸಹ ದುಃಖ ಮೂಲ ಕಾರಣ.

ಚಿನ್ನವನ್ನು ತ್ಯಜಿಸುವುದರಿಂದಾಗುವ ಲಾಭಃ- ಕಳ್ಳತನದ ಭಯವಿಲ್ಲ, ಜೀಬುಗಳ್ಳರ ಭಯವಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲರೂ ನಮ್ಮ ರೀತಿ ಸರಳ ಜೀವನ ನಡೆಸಿದರೆ, ಮನೆಯೇ ಸ್ವರ್ಗವಾಗುತ್ತದೆ. ಭಾರತ ದೇಶವು ವಿಶ್ವದ ಶ್ರೀಮಂತ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಅಗ್ರ ಸಾಫಾದಲ್ಲಿರುತ್ತದೆ.

ಕಾರಣ :- ವಿಶ್ವದಲ್ಲಿ ಚಿನ್ನದಿಂದಲೇ ಪತ್ರಿಯೋಂದು ದೇಶದ GDP ಲೆಕ್ಕ ಹಾಕುತ್ತಾರೆ. ಯಾವ ದೇಶದ ಖಜಾನೆಯಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಚಿನ್ನವಿರುವುದೋ ಅದರ GDPಯೂ ಸಹ ಹೆಚ್ಚಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಭಾರತದ ರೂಪಾಯಿ

ಅಮೆರಿಕಾದ ಡಾಲಗ್‌ ಸಮನಾಗುವುದು. ಬ್ರಿಟೀಷರು ಭಾರತವನ್ನು ಆಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರು ಸಾಕಷ್ಟು ಚಿನ್ನವನ್ನು ಕಡಿಮೆ ಬೆಲೆಯಲ್ಲಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ತಮ್ಮ **GDP** ಹೆಚ್ಚಿಸಿಕೊಂಡರು. ಭಾರತದ ಮಂದಿರಗಳಲ್ಲಿ ಮೂಡನಂಬಿಕೆಯಿಂದ ನೂರಾರು ಕ್ಷೀಂಟಾಲ್ ಚಿನ್ನವನ್ನು ಇಡಲಾಗಿದೆ. ಅದನ್ನು ಸರ್ಕಾರದ ಖಿಜಾನೆಗೆ ಜಮಾ ಮಾಡಬೇಕು. ಸರ್ಕಾರ ಅದನ್ನು ಖರೀದಿಸುತ್ತದೆ. ಆ ಚಿನ್ನದ ಮೌಲ್ಯದಿಂದಲೇ ಧಾರ್ಮಿಕ ಅನುಷ್ಠಾನ ಮಾಡಲಿ. ಬಡವರಿಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಿದರೆ ದಾನಿಗಳಿಗೆ ಪುಣ್ಯ ಸಿಗುತ್ತದೆ.

“ಮಹಲೋ ಬಾತುಯ ಕತೆ”

ಒಬ್ಬ ರಾಜನು ಮಹಲೋಬಾತುಯ ಜ್ಞಾನ–ವಿಚಾರ ಕೇಳಿದನು. ಅದರಿಂದ ಬಹಳ ಪ್ರಭಾವಿತನಾದನು. ಆ ರಾಜನಿಗೆ ಮೂವರು ರಾಣಿಯರಿದ್ದರು. ರಾಜನು ತನ್ನ ಮೂವರು ರಾಣಿಯರ ಬಳಿ ಮಹಲೋಬಾತುಯ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳಿದನು. ರಾಜನು ಅನೇಕ ಬಾರಿ ಮಹಲೋಬಾತುಯನ್ನು ಅವರ ಮುಂದೆ ಹೋಗಳುತ್ತಿದ್ದನು. ಪರಸೀಯ ಪ್ರಶಂಸಿಯನ್ನು ತನ್ನ ಪತ್ರಿಯ ಬಾಯಿಂದ ಕೇಳಿದ ಆ ರಾಣಿಯರು ಕೋಪಗೊಂಡರು. ಆದರೆ ಏನನ್ನೂ ಹೇಳಲಿಲ್ಲ. ಅವರಲ್ಲಾ ಭಕ್ತಿ ಮಹಲೋಬಾತುಯನ್ನು ನೋಡುವ ಇಚ್ಛೆ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದರು. ರಾಜನು ತನ್ನ ಅರಮನೆಯಲ್ಲಿ ಸತ್ಯಂಗ ಮಾಡಲು ಮಹಲೋಬಾತುಗೆ ಹೇಳಿದಾಗ ಮಹಲೋ ಬಾತು ಸತ್ಯಂಗದ ತಿಥಿ ಹಾಗೂ ಸಮಯ ರಾಜನಿಗೆ ಹೇಳಿದಳು. ಸತ್ಯಂಗದ ದಿನ ರಾಣಿಯರು ಬಹಳ ಬೆಲೆಬಾಳುವ ವಸ್ತುಗಳನ್ನುಟ್ಟು. ಒಡವೆಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಶೊಟ್ಟುಕೊಂಡು, ಚೆನ್ನಾಗಿ ಅಲಂಕರಿಸಿಕೊಂಡರು, ಮಹಲೋಬಾತು ಬಹಳ ಸುಂದರಿಯಾಗಿರಬಹುದು ಎಂದು ಅವರು ಅಂದುಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಭಕ್ತಿ ಮಹಲೋಬಾತು ರಾಜನ ಅರಮನೆಗೆ ಬಂದಳು. ಅವಳು ಕೊಳೆಯಾದ ಖಾದಿಯ ಬಟ್ಟೆಯನ್ನುಟ್ಟಿದ್ದಳು. ಕೈಯ್ಯಲ್ಲಿ ಜಪಮಾಲೆ ಇತ್ತು. ಅತಿಯಾಗಿ ಬೆಳ್ಗು ಇರಲಿಲ್ಲ. ಅವಳನ್ನು ನೋಡಿದ ರಾಣಿಯರು ಜೋರಾಗಿ ನಗುತ್ತಾ, ‘ಅಯ್ಯೋ ಇವಳಾ ಮಹಲೋಬಾತು, ನಾವು ಇವಳು ಬಹಳ ಸುಂದರಿ ಎಂದು ಕೊಂಡಿದ್ದೇವು’ ಎಂದರು, ಅವರ ಮಾತು ಕೇಳಿದ ಮಹಲೋಬಾತು ಹೀಗೆಂದಳು :–

ವಸ್ತು–ಆಭೂಷಣ್ಣ ತನ್ನ ಕೇ ಶೋಭಾ, ಯಹ್ ತನ್ ಕಾಚ್ಯೋ ಭಾಂಡೋ ।
ಭಕ್ತಿ ಬಿನಾ ಬನೋಗೀ ಕುತಿಯಾ, ರಾಮ್ ಭಜೋ ನ ರಾಂಡೋ ॥

ಭಾವಾರ್ಥ:– ಸುಂದರವಾದ ವಸ್ತು ಹಾಗೂ ಒಡವೆಗಳು ಶರೀರದ ಅಂದವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸುತ್ತವೆ. ಈ ಶರೀರ ನಶ್ವರ. ಈ ಶರೀರ ಕಚ್ಚಾ ಮುಡಕೆ ಇದ್ದಂತೆ. ಈ ಶರೀರ ಕ್ಷುಣ ಮಾತ್ರದ್ದು. ಯಾವಾಗ ಏನಾಗುವುದೋ, ಯಾವ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ, ಯಾವ ಕಷ್ಟ ಬರುವುದೋ ತೆಲಿಯಿದು. ಭಕ್ತಿ ಮಾಡೆದಿದ್ದರೆ ಮುಂದಿನ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ನಾಯಿಯಾಗಿ ಹುಟ್ಟುವೆ, ನಂತರ ಬೆತ್ತಲೆಯಾಗಿ ಅಲೆಯಿವೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಹೇಳಲಾಗಿದೆ ರಾಂಡೋ ಅಂದರೆ ಸ್ತ್ರೀಯರೇ ಭಕ್ತಿ ಮಾಡಿ “ರಂಡೆ” ಎಂಬ ಶಬ್ದ ವಿಧವೆಯಿರಿಗೆ ಉಪಯೋಗಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಮಹಿಳೆಯರು ತಮ್ಮ ಆತ್ಮೀಯ ಗೆಳತಿಯರನ್ನು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಸಂಬೋಧಿಸಲು (ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಬೈಯ್ಯವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ) ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತಾರೆ. ಈಗ ಶಿಕ್ಷಿತರಾದ ನಂತರ ಈ ಶಬ್ದದ ಪ್ರಯೋಗವಾಗಿಲ್ಲ. ಭಕ್ತಿ ಮಹಲೋಬಾತು ಸತ್ಯಂಗ ಮಾಡಿದಳು. ಕಬೀರ್ ಪರಮೇಶ್ವರರ ದ್ವಿಪದಿಗಳನ್ನು ಎಲ್ಲಾರೂ ತಿಳಿಸಿದಳು :–

ಕಬೀರ್, ಹರಿ ಕೆ ನಾಮ್ ಬಿನಾ, ನಾರೀ ಕುತಿಯಾ ಹೋಯ್ ।

ಗಲೀ–ಗಲೀ ಭೋಂಕ್ತ್ ಫೀರೆ, ಟೂಕ್ ನಾ ಡಾಲೆ ಕೋಯ್ ॥

ಕಬೀರ್, ರಾಮ್ ರಟ್ತ್ ಕೋಡ್ಲೀ ಭಲೋ, ಚೂ–ಚೂ ಪಡೇ ಜೋ ಚಾಮ್ ।

ಸುಂದರ್ ದೇಹಿ ಕಿಸ್ ಕಾಮ್ ಕೇ, ಜಾ ಮುಖ್ ನಾಹಿಂ ನಾಮ್ ॥

ಕಬೀರ್, ನಹಿಂ ಭರೋಸಾ ದೇಹಿ ಕಾ, ವಿನ್ಶ್ ಜಾವ ಭೀನ್ ಮಾಹಿಂ ।

ಶ್ವಾಸ್–ಲುಶ್ವಾಸ್ ಮೆಂ ನಾಮ್ ಜಪ್ಪೋ, ಜೀರ್ ಯತ್ತ್ ಕುಳ್ ನಾಹಿಂ ॥

ಕಬೀರ್, ಶ್ವಾಸ್–ಲುಶ್ವಾಸ್ ಮೆಂ ನಾಮ್ ಜಪ್ಪೋ, ವ್ಯಧಾ ಶ್ವಾಸ್ ಮತ್ತೊಮೋವ್ಪೋ ।

ನಾ ಜಾನೇ ಇಸ್ ಶ್ವಾಸ್ ಕಾ, ಆವನ್ ಹೋ ಕೇ ನಾ ಹೋಯ್ ॥

ಗರೀಬ್, ಸರ್ವೋ ಸೋನೇ ಕೇ ಲಂಕಾ ಧೀ, ರಾವಣ್ ಸೇ ರಣಧೀರಮ್ |

ಎಕ್ ಪಲಕ್ ಮೆಂ ರಾಜ್ಯ ಗಯಾ, ಜಮ್ ಕೇ ಪಡೇ ಜಂಜೀರಮ್ ||

ಗರೀಬ್, ಮದ್ರ-ಗದ್ರ ಮೆಂ ಮಿಲ್ ಗಯೇ, ರಾವಣ್ ಸೇ ರಣಧೀರಮ್ ||

ಕಂಸ್, ಕೇಸಿ, ಜಾಣಿರ್ ಸೇ, ಹಿರಣ್ಯಕುಶ್ ಬಲಬೀರಮ್ ||

ಗರೀಬ್, ತೇರೀ ಕ್ಯಾ ಬುನಿಯಾದ್ ಹೈ, ಜೀವ್ ಜನ್ ಧರಿ ಲೇತ್ ||

ದಾಸ್ ಗರೀಬ್ ಹರಿ ನಾಮ್ ಬಿನ್, ಖಾಲೀ ರಹ್ ಜಾ ವೀತ್ ||

❖ ಶಬ್ದಾರ್ಥ:- ಕಬೀರ್ ಪರಮೇಶ್ವರರು ಆಧ್ಯಾತ್ಮದ ವಿಧಾನವನ್ನು ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಯಾವ ಸ್ತೀಯು ಭಕ್ತಿ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲವೋ, ಅವಳು ಮುಂದಿನ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ನಾಯಿಯಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿ ಬೀದಿ ಬೀದಿ ಅಲೆದಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಯಾರೂ ಅವಳಿಗೆ ಒಂದು ತುತ್ತ ಉಟಪನ್ನೂ ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ. ಮಾನವ ಜೀವನವಿದ್ಬಾಗ ಅವಳಿಗೆ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಉಟ ಸಿಗುತ್ತಿತ್ತು. ಭಕ್ತಿ ಮಾಡದಿದ್ದರೆ ಇಂಥಾ ಸ್ಥಿತಿ ಬರುವುದು.

❖ ಪರಮಾತ್ಮನ ಭಕ್ತಿಯನ್ನು ಕುಷ್ಣರೋಗಿಯೂ (ಯಾರ ಶರೀರದ ಚರ್ಮವು ಖೀಳಿಕೊಂಡು-ಫ್ಲಾಪ್ಲಾಪಾಗಿಯೇ ಉದುರುತ್ತಿರುತ್ತದೋ, ಅದರಿಂದ ರಕ್ತವು ಬರುತ್ತಿರುತ್ತದೋ) ಸಹ ಮಾಡುತ್ತಾನೆಂದರೆ ಬಹಳ ಒಳ್ಳೆಯದು. ಭಕ್ತಿ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಅವನ ಕುಷ್ಣರೋಗವೂ ಸಹ ನಿವಾರಣೆಯಾಗುವುದು. ಭವಿಷ್ಯವು ಉಜ್ಜಲವಾಗುವುದು. ಯಾರು ಭಕ್ತಿ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲವೋ, ಅವರು ಎಷ್ಟೇ ಸುಂದರವಾಗಿದ್ದರೂ, ಆ ಸುಂದರ, ಆರೋಗ್ಯ ಶರೀರವು ಯಾವ ಕೆಲಸಕ್ಕೂ ಬರುವುದಿಲ್ಲ.

❖ ಈ ಮಾನವ ಶರೀರವು ಯಾವಾಗ, ಯಾವ ಕಾರಣಕ್ಕೆ, ಎಲ್ಲಿ ನಾಶವಾಗುವುದೋ ಯಾರಿಗೆ ಗೊತ್ತು? ಅದನ್ನು ಕಾಪಾಡಿಕೊಂಡಿರಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕೆ ಒಂದೇ ಉಪಾಯವೆಂದರೆ ಭಕ್ತಿ ಮಾಡು. ಒಂದು ಉಸಿರೂ ಸಹ ನಾಮಸ್ವರಣೆಯ ವಿನಃ ಹಾಗೆ ವ್ಯಧರವಾಗದಂತೆ ನಾಮಸ್ವರಣೆ ಮಾಡು.

❖ ಉಸಿರು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವಾಗ, ಉಸಿರು ಬಿಡುವಾಗ ಅಂದರೆ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಉಸಿರಿನಲ್ಲಿ ನಾಮಸ್ವರಣೆ ಮಾಡು. ನಾಮಸ್ವರಣೆ ಇಲ್ಲದೆ ಉಸಿರನ್ನು ವ್ಯಧರ ಮಾಡಬೇಡ. ಒಳಗಡೆ ಹೋಗಿರುವ ಉಸಿರಿಗೆ ತಾನು ಹೋರ ಬರುವೆನೆಂಬ ನಂಬಿಕೆಯೂ ಇಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ವ್ಯಧರಗೊಳಿಸದೆ ಭಕ್ತಿಯಲ್ಲಿ ತೊಡಗು.

❖ ನಿಮ್ಮ ಬಳಿ ಹಣವಿದ್ದರೂ, ಸಕಲ ಸೌಕರ್ಯ-ಗಳಿದ್ದರೂ ಭಕ್ತಿಯನ್ನು ಮರೆಯಬೇಡಿ. ಶ್ರೀಲಂಕೆಯ ರಾಜನಾದ ರಾವಣನ ಬಳಿ ಬಹಳ ಹಣವಿತ್ತು. ಅವನು ಒಂದು ಅರಮನೆ ಕಟ್ಟಿದ್ದನು. ಅವನು ಸ್ವತಃ ವೀರನಾಗಿದ್ದನು. ಆದರೆ ಶ್ರೀ ರಾಮಚಂದ್ರನ ಜೊತೆ ಯುದ್ಧವಾಯಿತು. ಆಗ ಅವನು ಸತ್ತು ಹೋದ, ಚಿನ್ನವೆಲ್ಲಾ ಲೂಟಿ ಆಯಿತು, ರಾಜ್ಯವೂ ಹೋಯಿತು. ಇದೆಲ್ಲವೂ ಒಂದು ಕ್ಷಣಿಮಾತ್ರದಲ್ಲಿ ಆಗಿ ಹೋಯಿತು. ಅಂದರೆ ರಾಮನ ಬಾಣದಿಂದ ರಾವಣನು ಸತ್ತು ಹೋದನು. ಸ್ವಲ್ಪ ಸಮಯದಲ್ಲೇ ಎಲ್ಲವೂ ನಾಶವಾಯಿತು. ಯಾವುದೂತ್ತರು ಅಂದರೆ ಮೃತ್ಯು ದೇವತೆಯ ಸೇವಕರು ಆ ರಾವಣನನ್ನು ಸರಪಳಿಯಲ್ಲಿ ಬಂಧಿಸಿ ಎಳೆದುಕೊಂಡು ಹೋದರು. ನರಕಕ್ಕೆ ಹಾಕಲಾಯಿತು.

❖ ರಾವಣನಂಥಾ ಧೀರನು (ಶೂರವೀರನು) ಮಣ್ಣಪಾಲಾದನು. ಮಧುರೆಯ ರಾಜನಾದ ಕಂಸ, ಅವನ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಕುಸ್ತಿಪಟಿವಾದ ಜಾಣಿರ್, ಕಂಸನ ಸೇವಕನಾದ ಕೇಶಿ ಎಂಬ ರಾಕ್ಷಸ ಮತ್ತು ಹಿರಣ್ಯಕಶಪುವಿನಂಥಾ ಶಕ್ತಿಶಾಲಿಗಳು ಭಕ್ತಿ ಮಾಡದೆ ತಮ್ಮ ಜೀವನವನ್ನು ನಾಶಮಾಡಿಕೊಂಡರು. ಹೇ ಸಾಮಾನ್ಯ ಮನುಷ್ಯ! ನಿನ್ನದ್ವಾರ ಲೆಕ್ಕ? ಅಂದರೆ ನೀನು ಯಾವ ಆಧಾರದಿಂದ ಉಳಿದುಕೊಳ್ಳುವೆ? ನೀನು ಕರ್ಮಗಳಿಗೆ ಅನುಸಾರವಾಗಿ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಜೀವಿಗಳ ಶರೀರವನ್ನು ಪಡೆಯುವೆ. ಸಂತ ಗರೀಬ್ ದಾಸರು ಕಬೀರ ಪರಮೇಶ್ವರರ ಮೂಲಕ ತಿಳಿಸಿದ ಜ್ಞಾನದಿಂದ ಹೇಳುವುದೇನೆಂದರೆ, ಭಕ್ತಿ ಮಾಡದಿದ್ದರೆ ನಿನಗೆ ಎಷ್ಟು ಹಾನಿಯಾಗುವುದು ಅಂದರೆ ರೈತನು ಬೀಜವನ್ನು ಬಿತ್ತಿದಿದ್ದರೆ ಹಸಿವಿನಿಂದ ಸಾಯುತ್ತಾನೆ. ಅದರಿಂದ ಏನು ಲಾಭವಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

ಮಹಲೋಬಾಳಿಯು ಈ ಪ್ರಪಂಚದ ವಾಸ್ತವಿಕತೆಯನ್ನು ತಿಳಿಸಿದಳು ಹಾಗೂ ಭಕ್ತಿ ಮಾಡದಿದ್ದರೆ ಬರುವ ಕಷ್ಟವನ್ನು ತಿಳಿಸಿದಳು. ಒಂದು ಸಣ್ಣ ರಾಜ್ಯಗಳಿಸಿದ್ದಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟ ಅಹಂಕಾರ ಪಡುವಿರಲ್ಲಾ, ಇದು ವ್ಯಧರವಾಗಿದೆ,

ಲಂಕೆಯ ರಾಜ ರಾಷ್ಟ್ರನು ಚಿನ್ನದ ಅರಮನೆಯನ್ನೇ ಕಟ್ಟಿಸಿದ್ದನು. ಆದರೆ ಸತ್ಯಭಕ್ತಿ ಮಾಡದ ಕಾರಣ ರಾಜ್ಯವೂ ಉಳಿಯಲ್ಲ, ಚಿನ್ನವೂ ಹೋಯಿತು. ಮೇಲಾಗಿ ಅವನು ನರಕಕ್ಕೆ ಹೋದನು. ಮಹಲೋಬಾಕ್ಯಯ ಸತ್ಯಂಗವನ್ನು ಕೇಳಿದ ರಾಜ, ರಾಣಿಯರು ಭಕ್ತಿಮಾಡಿ ತಮ್ಮ ಜೀವನವನ್ನು ಸಾಧ್ಯಕಗೊಳಿಸಿಕೊಂಡರು.

❖ ಕಷ್ಟವನ್ನು ತಂದುಕೊಳ್ಳುವುದು :- ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ದೀಕ್ಷೆ ಪಡೆದ ನಂತರ ಹೀಗೆಂದನು, ನನ್ನ ಬಾಪ್ಯೆದ ತನ್ನ ಮಗಳ ಮದುವೆ ಮಾಡಲು 10 ಲಕ್ಷ ಬೆಲೆಬಾಳುವ ಚಿನ್ನದ ಒಡವೆ ಮಾಡಿಸಿದನು. ಬೆಲೆಬಾಳುವ ಸಾಮಾನು ಬಟ್ಟೆ, ಪ್ರಿಡ್, ಎಸಿ, ಮೋಟಾರ್ ಸೈಕಲ್, ಹೊಲಿಗೆ ಯಂತ್ರ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ತಂದು ಕಾನೂನಿಗೆ ಗೊತ್ತಾಗಬಾರದೆಂದು ಮದುವೆಗೆ ಒಂದು ತಿಂಗಳ ಮುಂಚೆಯೇ ಹಡುಗನ ಮನೆಗೆ ತಲುಪಿಸಲು ಯೋಚಿಸಿದನು. ಏಕೆಂದರೆ ವಿವಾಹದಲ್ಲಿ ಇದನ್ನೆಲ್ಲ ಕೊಡುವುದು ಕಾನೂನಿಗೆ ವಿರುದ್ಧವಾದದ್ದು. ಯಾವ ದಿನ ಇವುಗಳನ್ನು ಕಳುಹಿಸಬೇಕಾಯಿತೋ ಅದೇ ದಿನ ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕುರು ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು ಬಂದು ಲಾರಿಯನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿ ಎಲ್ಲವನ್ನು ಅದರಲ್ಲಿ ತುಂಬಿಕೊಂಡು ಹೊರಟು ಹೋದರು. ಮನೆಯವರು, ಯೋಚಿಸಿದರು ಮಂಗತ್ ರಾಮ್ (ಬಾಪ್ಯೆದನ ಹೇಸರು) ಸಾಮಾನುಗಳನ್ನು ಕೊಂಡೊಯ್ತೀರುವನೆಂದ ಸುಮುಕ್ಕಾದರು. ಬೆಳಿಗೆ ಮಂಗತ್ ರಾಮ್ ತಾನು ಎದ್ದು ನೋಡಿದಾಗ ಮನೆ ಖಾಲಿಯಾಗಿತ್ತು. ತಲೆ ಮೇಲೆ ಕ್ರೈಸ್ತಾಶ್ರಮದ್ವಾರಾ ಕುಳಿತುಕೊಂಡೆ. ಮನೆ ಉರಾಚೆ ಇದ್ದುದರಿಂದ ಯಾರಿಗೂ ವಿಷಯದ ಅರಿವಾಗಲಿಲ್ಲ. ದಿಕ್ಕು ತೋಚದೆ, ಸಾಲಮಾಡಿ ಮತ್ತೆ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ವಿರೀದಿಸಿ ಹಡುಗನ ಮನೆ ತಲುಪಿಸಿದ. ಈ ಕಟ್ಟು ಸಂಪ್ರದಾಯದಿಂದ ಅವನು ಮಹಾಕಷ್ಟಕ್ಕೆ ಗುರಿಯಾದನು. ಹೀಗೆ ಅನೇಕ ಘಟನೆಗಳು ನಡೆಯುತ್ತಿರುತ್ತವೆ.

ತು ದುಃಖವೂ ನಮ್ಮ ಹಳೇಕಾಲದ ಪರಂಪರೆ, ಸಂಪ್ರದಾಯಗಳ ಕೊಡುಗೆಯಾಗಿದೆ. ಇದನ್ನು ನಾವೇ ಹೇರಿಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ. ನಾವು (ಸಂತ ರಾಮ್‌ಪಾಲರ ಅನುಯಾಯಿಗಳು) ಹೀಗೆ ಹೇರಿಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ. ಮಗಳ ಭವಿಷ್ಯವನ್ನು ಪರಮಾತ್ಮನಿಗೆ ಬಿಡುತ್ತೇವೆ. ಅದು ಸತ್ಯವೂ ಹೌದು. ನಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಪರಮಾತ್ಮನ ಸಂವಿಧಾನದ ಬಗ್ಗೆ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದ್ದಾಗಿ ತಿಳುವಲ್ಲಿ ಇದೆ.

ಸಂತ ಗರೀಬ್ ದಾಸರು (ರುಜ್ಜರ್ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಭುಡಾನಿ ಹಳ್ಳಿಯವರು) ಹೀಗೆನ್ನುತ್ತಾರೆ :-

ತುಮನೆ ಉಸ್ ದರಗಹ್ ಕಾ ಮಹಲ್ ನಹೀಂ ದೇಶಿಾ ಧರ್ಮರಾಯ್ ಕೇ ತಿಲ್-ತಿಲ್ ಕಾ ಲೇಶಿಾ॥

ಗರೀಬ್ ದಾಸರು ಹೀಗೆಂದಿದ್ದಾರೆ :- ನೀವು ಧರ್ಮರಾಯನ (ಪರಮಾತ್ಮನ ನ್ಯಾಯಾಧೀಶ) ದಬಾರು (ನ್ಯಾಯಾಲಯ) ನೋಡಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಿ ಒಂದೊಂದು ಪೈಸೆಯ ಲೆಕ್ಕೆ (Account) ಇರುತ್ತದೆ.

ಈ ಕಥೆಯೂ ಎಲ್ಲಾ ಸಂದೇಹಗಳಿಗೆ ಪರಿಹಾರ ನೀಡುತ್ತದೆ :-

ದಯವಿಟ್ಟು ಈ ಕಥೆಯನ್ನು ಓದಿ :-

❖ "ಎಕ್ ಲೇವಾ ಎಕ್ ದೇವಾ ದೂತಂ । ಕೊರ್ತಿ ಕಿಸೀ ಕಾ ಪಿತಾ ನ ಪೂತಂ ॥"

ಒಬ್ಬ ರೈತನಿಗೆ ಒಬ್ಬ ಮಗ ಹುಟ್ಟಿದನು. ಮಗನು 8 ವರ್ಷದವನಾಗಿದ್ದಾಗ ರೈತನ ಹೆಂಡತಿ ಸತ್ತು ಹೋದಳು. ರೈತನು ಎರಡನೇ ಮದುವೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡನು. ಅವನಿಗೆ ಇನ್ನೊಬ್ಬ ಮಗ ಹುಟ್ಟಿದನು. ಕೆಲವು ವರ್ಷಗಳ ನಂತರ ಆ ರೈತನ 2ನೇ ಹೆಂಡತಿಯೂ ತೀರಿಕೊಂಡಳು. ರೈತನಿಗೆ 16 ಎಕರೆ ಜಮೀನಿತ್ತು. ಕೆಲವೇ ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ, ಮೊದಲನೇ ಹೆಂಡತಿಯ ಮಗ ಮದುವೆ ವಯಸ್ಸಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದರಿಂದ ರೈತನು ಅವನಿಗೆ ಮದುವೆ ಮಾಡಿ ಕೊಸೆಯನ್ನು ಮನೆ ತುಂಬಿಸಿಕೊಂಡನು. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ರೈತನಿಗೆ ಕಾಯಿಲೆ ಬಂದು ಅವನೂ ತೀರಿಕೊಂಡನು. ಚಿಕ್ಕಮಗ 10-12 ವರ್ಷದ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ರೋಗಗ್ರಸ್ಥನಾದನು. ಕೆಲವು ದಿನ ಉಪಚಾರ ಮಾಡಿಸಿದರು. ನಂತರ ಅವನಿಗೆ ಚಿಕಿತ್ಸೆ ಕೊಡುವ ಬದಲು ಅವನು ಸಾಯಬೇಕಿಂದು ಅವರಿಬ್ಬರೂ ಆಶಿಸಿದರು. ಅವನು ಸತ್ತು ಹೋದರೆ ಆ 8 ಎಕರೆ ಜಮೀನು ತಮ್ಮದಾಗುವುದೆಂದು ತಿಳಿದರು. ಅವನನ್ನು ಉಪಚರಿಸುವ ವೈದ್ಯನಿಗೆ 500ರೂ ಲಂಜಕೊಟ್ಟಿ, ಅವನಿಗೆ ಕೊಡುವ ಔಷಧಿಯಲ್ಲಿ ವಿಷ ಬೆರಿಸಿ ಕೊಡುವಂತೆ ಹೇಳಿದರು. ಆ ವೈದ್ಯನು ಹಣದ ದುರಾಸೆಗೆ ಒಳಗಾಗಿ ಆ ಕೆಲವ ಮಾಡಲು ಒಟ್ಟಿಕೊಂಡನು. ಅದರಂತೆ ಔಷಧಿಯಲ್ಲಿ ವಿಷ ಬೆರಿಸಿ ಪುಡಿಸಿದನು. ತಮ್ಮನು ಇಹಲೋಕ ತ್ಯಜಿಸಿದನು.

ಮೊದಲ ಹೆಂಡತಿಯ ಮಗ ಮತ್ತು ಸೋಸೆಯ ಸಂತೋಷಕ್ಕೆ ಪಾರವೇ ಇರಲಿಲ್ಲ, ತಮ್ಮನು ರೋಗದಿಂದ ಮರಣಿಸಿದನೆಂದು ಜನರಲ್ಲಾ ನಂಬಿದರು. ತಮ್ಮನು ಮರಣದ ಒಂದು ವರ್ಷದ ನಂತರ ಆ ದಂಪತಿಗೆ ಒಬ್ಬ ಮಗ ಹುಟ್ಟಿದನು. ಅದರಿಂದ ಅವರಿಬ್ಬರೂ ಇನ್ನೂ ಸಂತೋಷಗೊಂಡರು. ಮಗನು ಹುಟ್ಟಿದ ಶುಷಿಯಲ್ಲಿ ಉರಿಗಲ್ಲಾ ಸಿಹಿ ಹಂಚಿದರು, ನಂತರ ಸಂತಾನವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಒಬ್ಬನೇ ಮಗನನ್ನು ಬಹಳ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಬೆಳೆಸಿದರು. ಒಳ್ಳೆ ತುಪ್ಪ-ಹಾಲು, ದ್ರಾಕ್ಷ ಗೋಡಂಬಿ ತಿನ್ನಿಸಿ ದಪ್ಪ-ಮಹ್ಮದ್ದ ಮಾಡಿದರು. ಅವನು 16 ವರ್ಷದವನಾದಾಗ ಅವನಿಗೆ ಮದುವೆ ಮಾಡಿದರು. ಆ ಸಮಯ ಬಾಲ್ಯ ವಿವಾಹವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಆ ಹುಡುಗನಿಗೆ ಯಾವುದೋ ಕಾಯಿಲೆ ಬಂದಿತು. ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ವೈದ್ಯರನ್ನು ಕರೆಸಿದರು. ಎಷ್ಟೇ ಚಿಕಿತ್ಸೆ ಕೊಡಿಸಿದರೂ ವಾಸಿಯಾಗಲಿಲ್ಲ. ತನ್ನ ಬಳಿ ಇದ್ದ ಹಣವನ್ನು ಖಚ್ಚ ಮಾಡಿದರು. ಮುತ್ತು ಮತ್ತು ವಸ್ತುದ ಭಸ್ತು ಕೂಡಾ ಹೈಪಾರಿಯಲ್ಲಿ ಬೇರೆಸಿ ಕೊಟ್ಟರು.

ಆ ಕಾರಣ 8 ಎಕರೆ ಜಮೀನನ್ನು ಮಾರಿ ಅವನಿಗೆ ಚಿಕಿತ್ಸೆ ಕೊಡಿಸಿದರು. ಆದರೂ ವಾಸಿಯಾಗಲಿಲ್ಲ. ಅಂತಿಮ ದಿನ ಬಂತು ಆಗ ಮಗನ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಹುಳಿತು ಅವನು ಚಿಂತಿಸತ್ತೊಡಗಿದನು, ಆಗ ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆ ಮಗ ‘ಅಣ್ಣಾ’ ಎಂದು ಕೂಗಿದನು. ಆಗ ತಂದೆಯು, “ಮಗನೇ, ನಾನು ನಿನ್ನ ಅಣ್ಣನಲ್ಲ, ನಿನ್ನ ತಂದೆ” ಎಂದನು. ಆಗ ಮಗನು, “ನಾನು ನಿನ್ನ ಮಗನಲ್ಲ ನಿನ್ನ ತಮ್ಮ, ನೀನು ಕೃಯಾರೆ ಸಾಯಿಸಿದ ತಮ್ಮನೇ ನಿನ್ನ ಮಗನಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿದ್ದೇನೆ, ನನಗೆ ಸೇರಬೇಕಾದ 8 ಎಕರೆ ಜಮೀನನ್ನು ಪಡೆದಿದ್ದೇನೆ. ಇನ್ನೇನಿದ್ದರೂ ನನ್ನನ್ನು ಸುಡಲು ನಿನಗೆ ಬೇಕಾಗಿರುವುದು ಸೌದೆ ಮತ್ತು ಹಣದ ಬಳಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರ. ನಿನ್ನ ಸಾಲವಲ್ಲಾ ತೀರಿದೆ” ಎಂದು ಹೇಳಿದನು. ಆಗ ಪತಿ ಪತ್ನಿ ಇಬ್ಬರೂ ಪಶ್ಚಾತ್ಯಾಪಟ್ಟರು. “ಇದೆಲ್ಲಾ ಪರಮಾತ್ಮನ ನಿಯಮ. ಅದು ಅಚಲ. ನಾವು ದುರಾಸೆಯಿಂದ ಪಾಪ ಮಾಡಿದ್ದೇವು. ದೇವರು ನಮಗೆ ಬುದ್ಧಿ ಕಲಿಸಿದನು. ಯಾವ ಆಸ್ತಿಗಾಗಿ ನಾವು ನಿನ್ನನ್ನು ಕೊಂಡೆವೋ, ಆ 8 ಎಕರೆ ಜಮೀನು ಉಳಿಯಲಿಲ್ಲ, ನೀನು ತೀರಿಕೊಂಡರೆ ನಮಗೆ ಇನ್ನಾವ ಮಕ್ಕಳೂ ಇಲ್ಲ, ಇನ್ನು ಮಿಕ್ಕ ಆಸ್ತಿ ಬೇರೆ ಯಾರೋ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವರು. ಪರಮಾತ್ಮನು ನ್ಯಾಯವನ್ನೇ ಮಾಡಿದ್ದಾನೆ, ಆದರೆ ನೀನು ತೀರಿಕೊಂಡರೆ ನಿನ್ನ ಪತ್ನಿ ವಿಧವೆಯಾಗುತ್ತಾಳೆ. ಸತಿ ಪದ್ಧತಿಯಂತೆ ನಿನ್ನ ಜೊತೆ ಅವಳನ್ನು ಜೀವಂತ ಸುಡುವರು ಅವಳಿಗೆ ಯಾಕೆ ಈ ಶಿಕ್ಕೆ?” ಇವಳಿಂದಿಗೆ ಭಗವಂತ ಅನ್ಯಾಯ ಮಾಡಿದನು ಎಂದು ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದರು. ಆಗ ಆ ಮಗನ ರೂಪದಲ್ಲಿದ್ದ ತಮ್ಮನು ಹೇಳಿದನು. ಅವಳಿಗೆ ಸರಿಯಾದ ಶಾಸ್ತ್ರಯಾಗುತ್ತದೆ. ಅವಳು ಮತ್ತಿನ್ನಾರೂ ಅಲ್ಲ. ನನಗೆ ಹೈಪಾರಿಯ ರೂಪದಲ್ಲಿ ವಿಪ ಕೊಟ್ಟ ವೈದ್ಯನ ಆತ್ಮವಾಗಿದೆ. ಅವನ ದುರಾಸೆಯಿಂದ ನಾನು ತೀರಿಕೊಂಡೆ, ಈಗ ಆ ಶಿಕ್ಕೆ ಅವಳು ಅನುಭವಿಸುತ್ತಾಳೆ ಏಕಂದರೆ ಆಗ ಸತಿ ಪದ್ಧತಿ ಉತ್ತರಂಗದಲ್ಲಿತ್ತು. ಗಂಡ ಸತ್ತರೆ ಹೆಂಡತಿಯನ್ನು ಪತಿಯ ಹಣದ ಜೊತೆ ಜೀವಂತವಾಗಿ ಸುಡುತ್ತಾರೆ. ಇವಳನ್ನು ನನ್ನ ಹಣದ ಜೊತೆ ಸುಟ್ಟು ಹಾಕುತ್ತಾರೆ. ಮಾಡಿದ ಪಾಪಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಶಿಕ್ಕೆ ಸಿಗುತ್ತದೆ” ಎಂದನು.

ಓದುಗರೇ, ಸ್ವಲ್ಪ ಯೋಚಿಸಿ ನೋಡಿ. ಪರಮಾತ್ಮನ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಯಾವುದನ್ನೂ ಮುಚ್ಚಿಡಲಾಗದು, ಮಾಡಿದ್ದುಕ್ಕೋ ಮಹರಾಯ. ಪ್ರತಿ ಕುಟುಂಬವೂ ಇದೇ ರೀತಿ ಒಬ್ಬರಿಗೊಬ್ಬರು ಸಂಬಂಧಿಸಿದವರು ಆಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಒಬ್ಬರು ಹಿಂದಿನ ಜನ್ಮದ ಸಾಲ ಪಡೆಯಲು ಬಂದಿದ್ದರೆ, ಇನ್ನೋಬ್ಬರು ತೀರಿಕೊಂಡಲು ಬಂದಿರುವರು

ಉದಾಹರಣೆಗೆ:- 1) ಒಬ್ಬ ತಂದೆಯು ಮಗನನ್ನು ಸಾಕಿ ಬೆಳೆಸಿ, ಮದುವೆ ಎರಡು ದಿನವಿರುವಾಗ ಮದುಮಗನು ಯಾವುದೋ ದುಫ್ರೆಟನೆಯಿಂದ ತೀರಿಕೊಂಡನು. ಇದರಘರ ಆ ಮಗನು ಹಿಂದಿನ ಜನ್ಮದ ಸಾಲವನ್ನು ಅಪ್ಪಿನಿಂದ ಪಡೆಯಲು ಬಂದಿದ್ದನು. 2) ಮಗನು ದೊಡ್ಡವನಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಲು ಆರಂಭಿಸಿದ, ಅಪ್ಪನು ರೋಗಿಯಾದನು. ಮಗ ಎಷ್ಟೇ ಖಚ್ಚ ಮಾಡಿದರೂ ತಂದೆಯ ರೋಗ ವಾಸಿಯಾಗಲಿಲ್ಲ. ಸಾಕಷ್ಟು ಹಣ ಖಚಾದ ಮೇಲೆ ತಂದೆ ತೀರಿಕೊಂಡನು. ಅಂದರೆ ಅಪ್ಪನು ಹಿಂದಿನ ಜನ್ಮದ ಸಾಲವನ್ನು ಪಡೆಯಲು ಬಂದಿದ್ದನು. 3) ಅಪ್ಪ ಮಗಳ ಮದುವೆ ಮಾಡಿದ್ದಾನೆ. ಸಾಕಷ್ಟು ವರದಕ್ಕಿಣಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ. ಸ್ವಲ್ಪ ದಿನದಲ್ಲೇ ಮಗಳು ತೀರಿಕೊಂಡಳು. ಅಂದರೆ ಅಲ್ಲಿಯನು ತನ್ನ ಹಿಂದಿನ ಜನ್ಮದ ಸಾಲದ ಬದಲು ಮಗಳನ್ನೂ ಹಾಗು ಧನವನ್ನೂ ಒಯ್ದಿನು. ವರ್ತಮಾನದಲ್ಲಿ ಯಾರು ಮೋಸಮಾಡಿ ಹಣ ಸಂಗೃಹಿಸುತ್ತಾರೆ, ಅವನು ಮುಂದಿನ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಿಯನಾಗಿ ಪಡೆಯವನು. ಪರಮಾತ್ಮನ ಅಚಲ ನಿಯಮವಿದೆ. ಬುದ್ಧಿವಂತನಿಗೆ ಸಂಕೇತವೇ ಸಾಕು. ಈ ಮೇಲಿನ ಘಟನೆಗಳಿಲ್ಲ, ಕಥೆಗಳಲ್ಲ, ವಾಸ್ತವವಾಗಿದೆ. ಯಾರಾದರೂ ಇದು ಕಟ್ಟುಕೆತೆ, ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ

ನೋಡಿದವರ್ಯಾರು? ನಂಬಿವುದು ಹೇಗೆ ಎನ್ನಬಹುದು. ಹೇಗೆಂದರೆ ಕಳ್ಳನನ್ನು ನೋಡಿದ ಒಬ್ಬ ಸಿಫ್ಟ್ ಮನುಷ್ಯ “ಅರೆ, ನೀನು ಕಳ್ಳತನ ಮಾಡಬೇಡ, ಸಿಕ್ಕಿ ಹಾಕಿಕೊಂಡರೆ ಮೊದಲು ಸಾರ್ವಜನಿಕರು ನಿನ್ನನ್ನು ಹೊಡೆಯುತ್ತಾರೆ. ನಂತರ ಮೋಲೀಸರು ಹೊಡೆಯುವರು, ಜೈಲಿಗೂ ಹೋಗಬೇಕಾಗಬಹುದು. ಯಾರಾದರೂ ಇದು ಕಟ್ಟುಕತೆ, ಕಳ್ಳನಿಗೆ ವನಾಗುವುದೆಂದು ಯಾರಿಗೆ ಗೊತ್ತು ಎಂದು ಹೇಳಿದಂತೆ ಅಯಿತು. ಕಳ್ಳನಿಗೆ ನಿಜಾಂಶ ಹೇಳಿ ಎಚ್ಚರಿಕೆ ನೀಡಲಾಗಿದೆ. ಅದು ನಿಜವೂ ಹೌದು, ಕಳ್ಳನು ನಿಜವನ್ನು ನಂಬಿ ಕಳ್ಳತನ ಬಿಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟರೆ ಅವನಿಗೇ ಒಳ್ಳಿಯಾದು, ಅದೇ ಕಳ್ಳನು, ವನಾಗುತ್ತೇ ನೋಡೋಣ ವನಾಗುವುದೆಂದು ಯಾರಿಗೆ ಗೊತ್ತು ಎಂದು ಯೋಚಿಸಿದರೆ ಮುಂದೆ ಅವನೇ ಕಷ್ಟ ಪಡಬೇಕಾಗಬಹುದು. ಈ ರೀತಿ ಮೇಲೆ ಹೇಳಿರುವ ಕತೆ ಬರೀ ಕಟ್ಟು ಕತೆ, ಹೆದರಿಸಲು ಹೇಳುವಂಥದ್ದು ಎಂದು ತಿಳಿದರೆ ಅದೊಂದು ದೊಭಾಗ್ಯ ಇದನ್ನು ಅಷ್ಟೇ ಸತ್ಯವೆಂದು ತಿಳಿಯಿರಿ ಅಂದರೆ ಕಳ್ಳನಿಗೆ ಎಚ್ಚರಿಕೆ ನೀಡುವಪ್ಪು.

❖ ಲೇಖಕ 1978ರಲ್ಲಿ ಈ ಕತೆಯನ್ನು ಒಬ್ಬ ಪಶುಗಳ ಡಾಕ್ಟರ್‌ನಿಂದ ಕೇಳಿದ್ದ. ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದ ರ್ಯಾತನ ಇಬ್ಬರು ಮಕ್ಕಳ ಕತೆಯನ್ನು ತನ್ನ ಬಳಿ ಬಂದವರಿಗೆಲ್ಲಾ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದನು, ಆದರೆ ಅದನ್ನು ಪಾಲಿಸುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. 10 ರೂಪಾಯಿಯ ಜೊಡಿ 4 Distilled Water ಇಂಜೆಕ್ಷನ್‌ಕೊಟ್ಟು 200–300ರೂ ಪಡೆಯುತ್ತಿದ್ದನು. ಸಂಜಿಯವೇಳೆ ಭೇಟಿಯಾದಾಗ ತನ್ನ ಕಾರ್ಯದ ಪ್ರಶಂಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ, ಅಂದರೆ ಒಂದೊಮ್ಮೆ ಕಡಿಮೆ ದುಡ್ಡ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ ರ್ಯಾತನು ಒಳ್ಳಿಯ ಜೊಡಿ ಕೊಡಲಿಲ್ಲವೆಂದು ಯೋಚಿಸುತ್ತಾನೆ ಎಮ್ಮೆಯಂತೆ 10 ರೂಪಾಯಿಯ ಜೊಡಿಯಿಂದಲೇ ಸ್ವಾಧಾರಾಗುವುದಿತ್ತು. ಇಂಥ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಮಾಡುವ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ಅಂತರವಿದೆ. ಅವರ ಮೂಲಕ ಹೇಳಲ್ಪಡುವ ಈ ಕಥೆಗಳು ಅನ್ಯರ ಮೇಲೆ ಏನು ಪ್ರಭಾವ ಬೀರುವುದು?

ಗರೀಬ್, ಕರನೀ ತಜ್ಞ ಕಥನೀ ಕಥಂ, ಅಜ್ಞಾನೀ ದಿನೋ ರಾತ್ರೆ | ಕುತ್ತೆ ಜೂಂ ಭೌಂಕತ್ತೆ ಫಿರೆಂ, ಸುನೀ ಸುನಾಕ್ ಬಾತ್ |

ಸಂತ ಗರೀಬ್ ದಾಸರು ಹೇಳಿದ್ದರೆನೆಂದರೆ ಯಾರು ಜ್ಞಾನದ ಅನುಸಾರ ಕ್ರಿಯೆ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲವೋ, ಯಾರು ಅನ್ಯರ ಮಾತು ಕೇಳುತ್ತಾರೆ, ಆ ಅಜ್ಞಾನಿಗಳು ವ್ಯಧಕದಲ್ಲಿ ನಾಯಿಯಂತೆ ಕೇಳಿ–ಹೇಳಿದ ಮಾತು ಹೇಳುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. ಹೇಳುವುದರಿಂದ–ಕೇಳುವುದರಿಂದ ಅಲ್ಲ, ಅದನ್ನು ಕಾರ್ಯರೂಪಕ್ಕೆ ತಂದರೆ ಜೀವನ ಸಫಲವಾಗುವುದು. ಪರಮಾತ್ಮನ ನಿಯಮವನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ಪರಿಶುದ್ಧ ಜೀವನವನ್ನು ನಡೆಸಿ, ಜೀವನದ ದಾರಿಯನ್ನು ಮುಳ್ಳಿಗಳಿಂದ ಮುಕ್ತಗೊಳಿಸಿ. ಪರಂಪರೆಗಳ ಭಾರ ಕಡಿಮೆ ಮಾಡಿ. ಭಾರ ಹೊತ್ತು ಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡಲಾಗದು.

“ಸತ್ಯಂಗದಿಂದ ಮನೆಯಲ್ಲಿನ ಜಗಳ ಅಂತ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ”

ಒಬ್ಬಳು ಹೆಂಗಸು ತನ್ನ ಸೋಸೆಯ ಮೇಲೆ ಮಾತು ಮಾತಿಗೂ ಸಿಟ್ಟಾಗುತ್ತಿದ್ದಳು. ಅವಳ ಸಣ್ಣ ಮಟ್ಟ ತಪ್ಪುಗಳನ್ನು ಉಪ್ಪು ಖಾರಾ ಸೇರಿಸಿ ತನ್ನ ಮಗನಿಗೆ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಳು. ಮಗ ಹೆಂಡತಿಯನ್ನು ಬೈಯ್ಯುತ್ತಿದ್ದ. ಹೀಗೆ ಮನೆ ನರಕವಾಗಿ ಹೋಗಿತ್ತು. ಸೋಸೆ ಆಗಾಗ ಅತ್ತೆಗೆ ಸತ್ಯಂಗಕ್ಕೆ ಹೋಗುವಂತೆ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಳು. ಏಕೆಂದರೆ ಅವಳ ನೆರೆಮನೆಯವಳು ಸತ್ಯಂಗಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಳು. ಅತ್ತೆಗೆ ಈ ಮಾತು ಸರಿ ಅನ್ನಿಸುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ‘ಬುದ್ಧಿ ಇಲ್ಲದವರು, ಚಾರಿತ್ಯವಿಲ್ಲದವರು ಸತ್ಯಂಗಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ’ ಅವರು ಒಳ್ಳೆ ಕುಲದವರಲ್ಲ, ನಾವು ಒಳ್ಳೆಯ ಮನಸೆನದವರು, ಸತ್ಯಂಗದಲ್ಲಿ ನಮಗೇನು ಕೆಲಸ? ಎನ್ನಿತ್ತಿದ್ದಳು. ಸೋಸೆ ಎಷ್ಟೇ ಪ್ರಯತ್ನ ಪಟ್ಟರೂ ಅತ್ತೆ ಸೋಸೆಯ ಮಾತು ಕೇಳಲು ಸಿದ್ಧಾಗಿರಲ್ಲಿಲ್ಲ. ಒಂದು ದಿನ ಉಂಟಾಗಿ ಒಬ್ಬಳು ಹೆಂಗಸು ಯಾವುದೋ ಕೆಲಸದ ನಿರ್ಮಿತ ಮನೆಗೆ ಬಂದಳು. ಆಗ ಅತ್ತೆ ಸೋಸೆಗೆ ಬೈಯ್ಯುತ್ತಿದ್ದಳು, ಗದರಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು. ಬರಲಿ ನಿನ್ನ ಗಂಡ ಇಂದು ನಿನ್ನ ಚರ್ಮ ಸುಲಿಯುತ್ತೇನೆ ಎಂದು ಬೈಯ್ಯುತ್ತಿದ್ದಳು. ಆಗಿದ್ದಿಷ್ಟೇ. ಸೋಸೆ ಅತ್ತೆಗೆ ಚಹಾ ಮಾಡಿ, ಲೋಟದಲ್ಲಿ ಚಹಾ ಹಾಕಿ ಇಟ್ಟಿದ್ದಳು. ಮಲಗಿದ್ದ ಮಗು ಅಳಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿತು. ಮಗುವನ್ನು ತರಲು ಸೋಸೆ ರೂಪಿನ ಒಳಗೆ ಹೋದಳು. ಆ ಮಗುವನ್ನು ತರಲು 1 ನಿರ್ಮಿಸ ಕೂಡಾ ಹತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ನಾಯಿ ಲೋಟಕ್ಕೆ ಬಾಯಿಹಾಕಿತು. ಲೋಟ ನೆಲದ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದು ಚಹಾ ಜೆಲ್ಲಿ ಹೋಯಿತು. ಅತ್ತೆ ಆ ಚಹಾ ಲೋಟದಿಂದ ಸ್ವಲ್ಪ ದೂರದಲ್ಲಿ ಮಂಜದ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತ್ತಿದ್ದಳು, ವ್ಯಾಯಾಮ ಎಲ್ಲಾ ಮಾಡಿ ಕಟ್ಟು ಮಸ್ತಾದ ಆಳಾಗಿದ್ದರೂ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಯಾವ ಕೆಲಸವನ್ನೂ ಮಾಡುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಈ ಮಾತಿನ ಮೇಲೆ ಜಗಳ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಳು. ಆ

ಹಳ್ಳಿಯ ಪಕ್ಷದ ಗಲ್ಲಿಯಿಂದ ಬಂದ ಮಹಿಳೆಯ ಸತ್ಯಂಗಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಳು. ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ನೋಡಿ ಅವಳು ಭತ್ತೀ(ಆ ಅತ್ಯೇಯ ಹೆಸರು ಭತ್ತೀ ಇತ್ತು)ಗೆ ಸತ್ಯಂಗಕ್ಕೆ ನಡೆಯಲು ಹೇಳಿದಳು. ಅವಳ ಉತ್ತರ ಅದೇ ಆಗಿತ್ತು. ಆ ಸತ್ಯಂಗದ ಭಕ್ತಿಯೂ ಬಹಳ ಹೊತ್ತು ಸತ್ಯಂಗದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ ಮಾತನ್ನು ಹೇಳಿದಳು. ಆದರೆ ಭತ್ತೀ ಒಪ್ಪಲು ಸಿದ್ಧಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಭತ್ತೀಯ ತಂಗಿಯನ್ನು ಅದೇ ಉರಿನಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟು ಮದುವೆ ಮಾಡಲಾಗಿತ್ತು. ಭತ್ತೀಗೆ ಸತ್ಯಂಗದ ಬಗ್ಗೆ ತಿಳಿಸಿದ ಆ ಮಹಿಳೆಯ ಹೆಸರು ಜಾನಕೀ ಎಂದಿತ್ತು. ಭತ್ತೀಯ ತಂಗಿಯ ಹೆಸರು ದಯಾಕೌರ್ ಎಂದಿತ್ತು. ಜಾನಕೀ ಹೋಗಿ ದಯಾಕೌರ್ಗೆ ಹೇಳಿದಳು ನಿನ್ನ ಅಕ್ಕ ಭತ್ತೀಯಂತು ಮನೆಯನ್ನು ನರಕವನ್ನಾಗಿಸಿದ್ದಾಳೆ. ಅರ್ಥವಿಲ್ಲದೇ ಜಗತ್ ಮಾಡುತ್ತಾಳೆ. ನಿನ್ನ ಯಾವುದೋ ಕೆಲಸದಿಂದ ಅಲ್ಲಿ ಹೋಗಿದ್ದೆ, ಒಂದು ಚಹಾ ಲೋಟವನ್ನು ನಾಯಿ ಬಿಳಿಸಿತು. ಅದನ್ನು ಮಹಾಭಾರತ ಮಾಡಿ ಬಿಟ್ಟಳು. ದಯಾಕೌರ್ ಕೂಡ ಜಾನಕೀ ಹೇಳಿದರಿಂದ ಸತ್ಯಂಗಕ್ಕೆ ಹೋಗಿದ್ದಳು ಮತ್ತು ದೀಕ್ಷೆ ಪಡೆದಿದ್ದಳು. ಜಾನಕೀ ಹೇಳಿದಳು ಹೇಗಾದರೂ ಮಾಡಿ ಅವಳನ್ನು ಸತ್ಯಂಗಕ್ಕೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬಾ. ಎಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಸಂತರ ವಚನಗಳು ಕೇಳಲು ಸಿಗುವುದಿಲ್ಲವೋ ಮನುಷ್ಯ ಸ್ವತಃ ಚಿಂತೆ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ ಹಾಗೂ ಮನೆಯ ಸದಸ್ಯರನ್ನೂ ಚಿಂತೆಯಲ್ಲಿಡುತ್ತಾನೆ. ದಯಾಕೌರ್ ಮರುದಿನವೇ ತನ್ನ ಅಕ್ಷನ ಮನೆಗೆ ಹೋದಳು. ಯಾವುದೋ ನೆಪದಿಂದ ಭತ್ತೀಯನ್ನು ತನ್ನ ಮನೆಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬಂದಳು. ಅಲ್ಲಿ ಸತ್ಯಂಗಕ್ಕೆ ಹೋಗಲು ಅನ್ನ ಮಹಿಳೆಯರು ಜಾನಕೀಯ ಮನೆ ಮುಂದೆ ನಿಂತಿದ್ದರು. ಅವರು ದಯಾಕೌರ್ಗೆ ಸತ್ಯಂಗಕ್ಕೆ ಬರಲು ಹೇಳಲು ಅವಳ ಮನೆಗೆ ಬಂದರು. ಅಲ್ಲಿ ಅವಳ ಅಕ್ಕ ಭತ್ತೀಯನ್ನು ನೋಡಿ ಅವಳಿಗೂ ಹೇಳಿ ಜೋತೆಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋದರು. ಭತ್ತೀ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಮೊದಲ ಬಾರಿ ಸತ್ಯಂಗ ಕೇಳಿದಳು. ಆಶ್ರಮದಲ್ಲಿ ಎಂಥ ಷ್ವಕೀಗಳು ಇರುತ್ತಾರೆಂದು ಕಣ್ಣಾರೆ ಕಂಡು ಬಳ್ಳಿಯದೇನಿಸಿತು. ಹೇಗೆ ಕೆಟ್ಟಿದ್ದ ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದಳು ಹಾಗೇ ಅಶ್ರಮದಲ್ಲಿ ಏನೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಅನೇಕ ಷ್ವಕೀಗಳು ತನ್ನ ಅಕ್ಕ, ತಂಗಿ, ಮಕ್ಕಳು, ಸೋಸೆಯನ್ನು ಹಾಗೂ ಹೆಂಡತಿಯನ್ನು ಸತ್ಯಂಗಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿಸುವುದಿಲ್ಲ ಹಾಗೂ ಸ್ವತಃವೂ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಸತ್ಯಂಗಕ್ಕೆ ಹೋದರೆ ಮಯಾದೆ ಮಣಿ ಪಾಲಾಗುತ್ತದೆ, ನಮ್ಮ ಹೆಣ್ಣಿ ಮಕ್ಕಳು ಹಾಳಾಗುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ತಿಳಿದಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಸತ್ಯಂಗಕ್ಕೆ ಹೋಗಿದ್ದರೆ ಪರಮಾತ್ಮನ ವಿಧಾನದ ಜಾನ್ನನ ಅರಿವಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಭಕ್ತಿ ಮಾಡಿದ್ದರೆ ಮುಂದಿನ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಎಪ್ಪು ಕಷ್ಟ ಪಡಬೇಕಾದೀತು ಎಂದು ಅವರು ಯೋಚಿಸಬೇಕು.

❖ ಯಾರು ಮನುಷ್ಯ ಶರೀರವನ್ನು ಹೋಂದಿದ್ದರೂ ಭಕ್ತಿಮಾಡದಿದ್ದರೆ ಅವನಿಗೆ ಆಗುವ ನಷ್ಟವೇನು ಎಂದು ಸೂಕ್ತವೇದದಲ್ಲಿ ಹೇಳಲಾಗಿದೆ:-

ಕಬೀರ್, ಹರಿ ಕೇ ನಾಮ್ ಬಿನಾ, ನಾರಿ ಕುತಿಯಾ ಹೋಯ್ ।

ಗಲೀ-ಗಲೀ ಭೌಕತ್ತೊ ಫಿರ್ಯೆ, ಟೊಕ್ ನಾ ಡಾಲ್ಯೆ ಹೋಯ್ ॥

ಸಂತ ಗರೀಬ್ ದಾಸರ ವಾಣೀಯಿಂದ:-

ಬೀಬೀ ಪಡದ್ಯೆ ರಹೇ ಧೀ, ಡೈಂಡೀ ಲಗತೀ ಬಾಹರ್ ।

ಅಬ್ ಗಾತ್ ಉಫಾದ್ಯೆ ಫಿರತೀ ಹೈಂ, ಬನ್ ಕುತಿಯಾ ಬಾಜಾರ್ ॥

ವೇ ಪಡದೇ ಕೇ ಸುಂದರೀ, ಸುನೋ ಸಂದೇಶಾ ಹೋರ್ ।

ಗಾತ್ ಉಫಾದ್ಯೆ ಫಿರತೀ ಹೈ ಕರೇಂ ಸರಾಯೋಂ ಶೋರ್ ॥

ನಕ್ ಬೇಸರ್ ನಕ್ ಪರ್ ಬನಿ, ಪಹರೇಂ ಧೀ ಹಾರ್ ಹಮೇಲ್ ।

ಸುಂದರೀ ಸೇ ಕುತಿಯಾ ಬನಿ, ಸುನ್ ಸಾಹೇಬ್ (ಪ್ರಭು) ಕೇ ವೀಲ್ ॥

ಭಾವಾರ್ಥ:- ಮನುಷ್ಯ ಜೀವನವನ್ನು ಪಡೆದ ಜೀವಾತ್ಮವು ಭಕ್ತಿಮಾಡದಿದ್ದರೆ ಅವನು ಮರಣಾನಂತರ ಪಶು ಪಕ್ಷಿಗಳ ಜನ್ಮ ತಾಳುತ್ತಾನೆ. ಪರಮಾತ್ಮನ ನಾಮಸ್ಯರಣೆ ಮಾಡದ ಸ್ತೀಯು ಮುಂದಿನ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ನಾಯಿಯಾಗಿ ಹಂಟುತ್ತಾಳೆ. ನಂತರ ಬೆತ್ತಲೆಯಾಗಿ ಗಲ್ಲಿಗಳಲ್ಲಿ ಅಲೆದಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಹಸಿವಿನಿಂದ ನರಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಅವಳಿಗೆ ಅನ್ನ ಹಾಕುವವರು ಯಾರೂ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಯಾವಾಗ ಆ ಆತ್ಮ ಸ್ತೀ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಯಾವುದಾದರೂ ಒಬ್ಬ ರಾಜನ ಅಥವಾ ಅಧಿಕಾರಿಯ ಹೆಂಡತಿಯಾಗಿದ್ದಳು, ಅದು ಅವಳ ಪೂರ್ವ ಜನ್ಮದ ಮಣಿದ ಫಲ, ಹಿಂದಿನ ಯಾವುದೋ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ಅವಳು ಭಕ್ತಿ-ದಾನ ಧರ್ಮ ಮಾಡಿದ್ದಿರಬೇಕು. ಆ ಎಲ್ಲ

ಭಕ್ತಿ ಹಾಗೂ ಪುಣ್ಯ ಸೀರೆ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಪಡೆದು ಆ ಆತ್ಮ ದೊಡ್ಡ ಮನಸೆನದ ಮಗಳು-ಸೋಸೆಯಾಗಿದ್ದಳು. ಆಗ ಪರದೆಯಲ್ಲಿ ಇರುತ್ತಿದ್ದಳು. ದ್ವಾರ್ಕೆ ಗೋಡಂಬಿ ಹಾಕಿದ ಹಲ್ವಾ, ಪಾಯಸಾ ತಿನ್ನುತ್ತಿದ್ದಳು ಅವರು ತಿಂದು ಬಿಟ್ಟ ಎಂಜಲನ್ನು ಅವರ ಕೆಲಸದವರು ತಿನ್ನುತ್ತಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಅವರನ್ನು ಸತ್ಯಂಗಕ್ಕೆ ಹೋಗಲು ಬಿಡುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ, ಏಕೆಂದರೆ ಅವರೆಲ್ಲಾ ದೊಡ್ಡ ಮನಸೆನದ ಮಗಳು ಹಾಗೂ ಸೋಸೆಯಾಗಿರುತ್ತಿದ್ದಳು. ಹೊರ ಹೋದರೆ ಮಯಾದೆ ಕಡಿಮೆಯಾಗುವುದೆಂದು ಭಾವಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ದೊಡ್ಡ ಮನಸೆನದವರ ಗೌರವವು ಮಗಳು-ಸೋಸೆಯರು ಮನಸೆಯಲ್ಲಿ ಪರದೆಯಲ್ಲಿ ಇರುವುದು ಸೂಕ್ತವೆಂದು ನಂಬಿದ್ದರು. ಈ ಕಾರಣದಿಂದ ಆ ಪುಣ್ಯಾತ್ಮಕಳು ಸತ್ಯಂಗ ವಿಚಾರವನ್ನು ಕೇಳಿದಿರುವ ಕಾರಣ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ವಂಚಿತರಾಗುತ್ತಾರೆ. ಮಾನವ ಶರೀರದಲ್ಲಿ ಆ ಸೀ ಕೊರಳಲ್ಲಿ ಒಂಬತ್ತು-ಒಂಬತ್ತು ಲಕ್ಷದ ಮುತ್ತಿನ ಸರ, ಮೂಗಿನಲ್ಲಿ ಚಿನ್ನದ ಮೂಗುತ್ತಿ ಅದೇ ಶೃಂಗಾರದಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಜೀವನ ಧನ್ಯ ಎಂದು ಭಾವಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು. ಭಕ್ತಿ ಮಾಡಿದಿರುವ ಕಾರಣ ಈಗ ಅವಳು ನಾಯಿಯ ಜನ್ಮ ಪಡೆದು ನಗ್ನ ಶರೀರ ಗಲ್ಲಿಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದೊಂದು ರೊಟ್ಟಿಯ ತುಂಡಿಗಾಗಿ ಅಲೆದಾಡುತ್ತಿರುತ್ತದೆ. ನಗರಗಳಲ್ಲಿ ಮೋದಲು ಧರ್ಮಭತ್ತಗಳಿರುತ್ತಿದ್ದವು. ಯಾತ್ರಿಕರು ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಉಳಿದುಕೊಂಡು ಬೆಳಗ್ಗೆ ಉಂಟ ಮಾಡಿ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದರು. ಪರದೆಯಲ್ಲಿರುವ ಆ ಸುಂದರ ಸೀ ನಾಯಿಯಾಗಿ ಧರ್ಮಭತ್ತಗಳಲ್ಲಿದ್ದ ಯಾತ್ರಿಕರು ಹಾಕಿದ ತುಂಡು ತಿನ್ನಲು ಧರ್ಮಭತ್ತದಲ್ಲಿ ಬೋಗಳುತ್ತದೆ. ರೊಟ್ಟಿಯ ತುಂಡು ನೆಲದ ಮೇಲೆ ಎಸೆಯುತ್ತಾರೆ, ಅದರೊಂದಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಮರಳು, ಮಣಿ ಮೆತ್ತಿಕೊಂಡಿರುತ್ತದೆ. ಆ ಸುಂದರಿ ದ್ರಾಕ್ಷ, ಗೋಡಂಬಿ ಹಾಕಿದ ಹಲ್ವಾ-ಪಾಯಸಾ ತಿನ್ನುತ್ತಿದ್ದಳು, ಭಕ್ತಿ ಮಾಡುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಈಗ ಮಣಿ ಅಂಟಿಕೊಂಡಿರುವ ರೊಟ್ಟಿ ತಿನ್ನುತ್ತಿದ್ದಾಳೆ. ಒಂದು ವೇಳೆ ಮಾನವ ಶರೀರವಿದ್ದಾಗ ಪೂರ್ಣ ಸಂತರಿಂದ ದೀಕ್ಷೆ ಪಡೆದು ಭಕ್ತಿ ಮಾಡಿದಿದ್ದರೆ ಇಂಥ ದಿನ ನೋಡುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ.

ಕಬೀರ್, ಹರಿ ಕೇ ನಾಮ್ ಬಿನ್, ರಾಜಾ ರಷಭ್ ಹೋಯ್ ।

ಮಿಟ್ಟೇ ಲರೇ ಕುಮಾರ್ ಕೇ, ಘಾಸ್ ನ ನೀರ್ಯೇ ಕೋಽ ॥

ಪರಮಾತ್ಮನ ಭಕ್ತಿ ಮಾಡಿದಿದ್ದರೆ ರಾಜನು ಕತ್ತಿಯ ಜನ್ಮ ತಾಳುತ್ತಾನೆ. ಕುಂಬಾರನ ಮನಸೆಯಲ್ಲಿ ಮಣಿ ಹೊರುತ್ತಾನೆ. ಸ್ವತಃ ಕಾಡಿಗೆ ಹೋಗಿ ಹುಲ್ಲು ತಿನ್ನುತ್ತಾನೆ.

ಫಿರ್ ಪೀಠೇ ತೂ ಪಶುವಾ ಕಿಂಜ್, ದೀಜ್ಯೇ ಬ್ಯೇಲ್ ಬನಾಯ್ ।

ಚಾರ್ ಪಹರ್ ಜಂಗಲ್ ಮೆಂ ಡೋಲೇ, ತೋ ನಹೀಂ ಉದರ್ ಭರಾಯ್ ॥

ಸಿರ್ ಪರ್ ಸೀಂಗ್ ದಿವ ಮನ್ ಬೋರೇ, ದೂರ್ ಸೇ ಮಜ್ಜರ್ ಉಡಾಯ್ ।

ಕಾಂದ್ಯೇ ಜೂಆ ಜೋತ್ಯೇ ಕೂಆ, ಹೋಂದೋಂ ಕಾ ಭುಸ್ ಖಾಯ್ ॥

ಭಾವಾರ್ಥ :- ಕತ್ತಿಯ ಜನ್ಮ ಪೂರ್ತಿಯಾದ ನಂತರ ಎತ್ತಾಗಿ ಹುಟ್ಟುತ್ತಾನೆ. ಮಾನವ ಶರೀರದಲ್ಲಿದ್ದಾಗ ಜೀವಾತ್ಮಾಗೆ ಎಷ್ಟೋಂದು ಸೋಲಭ್ಯಗಳಿದ್ದವು? ಹಸಿವಾದಾಗ ಉಂಟ ಮಾಡು, ಹಾಲು ಕುಡಿ, ಜಹಾ ಕುಡಿ, ಬಾಯಾರಿಕೆಯಾದಾಗ ನೀರು ಕುಡಿ. ಅದೇ ಭಕ್ತಿ ಮಾಡದೆ ಅವನು ಎತ್ತಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿ ಬೆಳಗ್ಗೆಯಿಂದ ರಾತ್ರಿಯವರೆಗೆ ನಾಲ್ಕು ಹೊತ್ತು ಅಂದರೆ 12 ಗಂಟೆಗಳೂ ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ಅಲೆಯಬೇಕು, ಹೊಲ ಉಳಬೇಕು. ದಿನದಲ್ಲಿ ಎರಡು ಬಾರಿ ಮಾತ್ರ ಉಂಟ ಸಿಗುತ್ತದೆ. ಮಧ್ಯಾಹ್ನ 12 ಗಂಟೆಗೆ ಮತ್ತು ರಾತ್ರಿ. ಅದರೆ ಎತ್ತಿಗೆ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಹಸಿವಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಸುತ್ತಮುತ್ತಲು ಮೇವು ಇದೆ. ಆದರೆ ತಿನ್ನಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ, ಉಳಿವವನು ಅದಕ್ಕೆ ಮೇವು ತಿನ್ನಲು ಬಿಡುವುದಿಲ್ಲ. ನೀರು ಕೂಡಾ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ದಿನದಲ್ಲಿ 2 ಅಥವಾ 3 ಬಾರಿ ಕುಡಿಸುತ್ತಾರೆ. ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ಎರಡು ಕೊಂಬು ಮತ್ತು ಒಂದು ಬಾಲ ಇಟ್ಟಿಕೊಂಡು ತಿರುಗಬೇಕು. ಮನುಷ್ಯನಾಗಿದ್ದಾಗ ಕೂಲರ್, ಘ್ಯಾನ್, ಎ.ಸಿ. ಎಲ್ಲವೂ ಇತ್ತು. ಈಗ ಬಾಲವಿದೆ. ಈಗ ಅದನ್ನೇ ಕೂಲರ್ ಅಥವಾ ಘ್ಯಾನ್ ಬದಲಿಗೆ ಪ್ರಯೋಗಿಸು, ಅದರಿಂದಲೇ ಸೋಳಿಗಳನ್ನು ಓದಿಸುತ್ತಾನೆ.

❖ ಪರಮಾತ್ಮನ ವಿಧಾನವನ್ನು ಅನುಸರಿಸದೇ ಸಾಂಸಾರಿಕ ಭಾವದಿಂದ ನಡೆಯುವುದೇ ಜಗತ್ಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ಎಂದು ಸತ್ಯಂಗದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿಕೊಡಲಾಗುತ್ತದೆ. ಮನಸೆಯ ಯಾವುದೇ ಸದಸ್ಯನು ಮನಸೆಯಲ್ಲಿ ಹಾನಿಯಾಗಬೇಕೆಂದು ಇಷ್ಟಪಡ್ಲಲ್ಲ. ಯಾವುದೋ ಕಾರಣದಿಂದ, ಮನಸೆಯಲ್ಲಿ ಏನಾದರೂ ನಷ್ಟವಾದರೆ ಅದರ ವಿಷಯವಾಗಿ

ಜಗಳವಾಡಕೂಡದ್ದು. ಏನು ನಷ್ಟವಾಗುವುದಿತ್ತು, ಅದು ಆಗಿದೆ, ಅದಂತು ಈಗ ಸರಿಯಾಗದು. ವ್ಯಾಧರ್ ಜಗಳಮಾಡುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಯಾರಿಂದಾದರೂ ತಪ್ಪಿ ನಷ್ಟವಾದರೆ ಅವರಿಗೆ ಹೇಳಬೇಕು ಹೇ ಮಗ-ಮಗಳೇ, ತಂಡೆ-ತಾಯಿ ಅಥವಾ ಅತ್ತೆ-ಸೋಸೆ, ಇದು ನಮ್ಮ ಭಾಗ್ಯದಲ್ಲಿ ಇರಲಿಲ್ಲ, ನೀವು ಬೇಕಂತಲೆ ಮಾಡಿಲ್ಲ ಹಾಗಾಗಿ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಶಾಂತಿ ನೆಲೆಸುತ್ತದೆ. ಜಗಳದಲ್ಲಿ ಕಾಲ ವಾಸಿಸುತ್ತಾನೆ. ಭೂತ-ಪ್ರೇತಗಳು ಆ ಮನೆಯಲ್ಲಿರುತ್ತವೆ. ಯಾರು ಜಗಳವಾಡುವುದಿಲ್ಲವೋ, ಅವರು ಸುಖಿದಿಂದ ನೆಲೆಸುತ್ತಾರೆ. ಯಾರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಪರಮಾತ್ಮನ ಭಕ್ತಿ (ಆರತಿ-ಸ್ತುತಿ ಹೋಮ, ಹವನಗಳು) ನಡೆಯುತ್ತದೆ, ಆ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ದೇವತೆಗಳು ನೆಲೆಸುತ್ತಾರೆ.

ಸತ್ಯಂಗ ಕೇಳಿ ಎಲ್ಲರೂ ತಮ್ಮ-ತಮ್ಮ ಮನೆಗೆ ಹೋದರು. ಸತ್ಯಂಗವು ದಿನದ 12 ಗಂಟೆಯಿಂದ 2 ಗಂಟೆಯವರೆಗೆ ನಡೆಯಿತು. ಅತ್ತೆ ಸತ್ಯಂಗಕ್ಕೆ ಹೋಗಿದ್ದ ಸೋಸೆಗೆ ಗೊತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಮರುದಿನ ಬೇಳಿಗ್ಗೆ ಎದ್ದು ಎಮ್ಮೆಯ ಹಾಲನ್ನು ಕರೆದ ಸೋಸೆ ಆ ಹಾಲಿನಿಂದ ತುಂಬಿದ ಆ ಪಾತ್ರೆಯನ್ನು ಮೇಲೆ ನೇತುಹಾಕುತ್ತಿದ್ದಳು. ಅವಳು ಪಾತ್ರೆಯು ನೇತಾಡಿದೆ ಎಂದು ಭಾವಿಸಿದಳು. ಆದರೆ ಆ ಪಾತ್ರೆ ಸಿಕ್ಕಿಕೊಳ್ಳಬಾರಣೆ ಅದು ನೆಲದ ಮೇಲೆ ಬಿಡ್ಡ ಹಾಲೆಲ್ಲಾ ಚಿಲ್ಲಿ ಹೋಯಿತು. ಶಬ್ದ ಕೇಳಿ ಭತ್ತೆರೀ ಬಂದಳು. ಆಗ ಸೋಸೆ ಹಾಲು ಕಡೆ ನೋಡದೆ ಅತ್ತೆಯ ಕಡೆ ಮುಖ ಸಪ್ಪೆ ಮಾಡಿ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದಳು. ಅತ್ತೆ ಯಾವ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳುವುದಿಲ್ಲ ಆದ್ದರಿಂದ ಕಾರಣ ಹೇಳುವುದು ಸೂಕ್ತವಲ್ಲವೆಂದು ತಿಳಿದಳು. ಹೇ ದೇವರೆ, ಇದೇನಾಯಿತು? ಈ ರೀತಿ ಯಾವತ್ತೂ ಆಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಹೇ ಸದ್ಗುರು, ಇಂದಿನ ಇಡೀ ದಿನ ಜಗಳದಲ್ಲಿ ಹೋಗುವುದೆಂದು ಚಿಂತಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು. ಸಂಚಿ ಗಂಡ ಬರುವನು ಅವನಿಗೂ ಹೋಡೆಯಲು ಹೇಳುವಳು. ಪರಮಾತ್ಮ ಇದೇನಾಯ್ತು? ಇಂಥ ತಮ್ಮ ಎಂದಿಗೂ ಆಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಹೇ ಸತ್ಯಾರು ನನ್ನ ಮೇಲೆ ದಯಿತೋರು. ನಾನಂತು ನಿಮ್ಮ ಭಕ್ತಿ ಕೂಡಾ ಮರೆತು ಹೋಗುವ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿದ್ದೇನೆ, ನನಗಂತು ದಿನವೆಲ್ಲಾ ಅತ್ತೆಯ ಶ್ಲೋಕಗಳು ನೆನಪಿರುತ್ತವೆ ಎಂದು ಅಳತೋಡಿದಳು. ಆದರೆ ಭತ್ತೆರೀ ಬಂದು, ಮಗಳೇ, ಏನಾಗಬೇಕಿತ್ತೋ, ಅದಾಗಿದೆ. ಈ ದಿನ ನಮ್ಮ ಹಣೆಬರಹದಲ್ಲಿ ಹಾಲು ಬರೆದಿಲ್ಲ. ಚಿಂತೆ ಮಾಡಬೇಡ, ಚೆಲ್ಲಿರುವ ಹಾಲನ್ನು ಮೇಲಿನಿಂದ ತೆಗೆದು ಪಾತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ದನಕರುಗಳಿಗೆ ಸುಡಿಸಿಬಿಡು” ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾ, ನಾಮದೀಕ್ಷೆ ಪಡೆದ ಮಂತ್ರವನ್ನು ಜಪಿಸತೋಡಿದಳು. ಸೋಸೆಗೆ ತನ್ನ ಕಿವಿಯನ್ನೇ ನಂಬಲಾಗಲಿಲ್ಲ. ಅತ್ತೆ ಇಂದು ಯಾವ ಸ್ವೇಷನ್ (ರೇಡಿಯೋ ಆಕಾಶವಾಣಿ) ಹಿಡಿದಳೆಂದು ಯೋಚಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು. ಅತ್ತೆಯ ಮನಸ್ಸೆಂಬ ಬಿಜಾನೆಯಲ್ಲಿ ಇಂಥಾ ನುಡಿಮುತ್ತಗಳಿರಲಿಲ್ಲ. ಇವಳಳ್ಳಂತು ದುಷ್ಪತನ ತುಂಬಿತ್ತು, ಅಕ್ಕ-ಪಕ್ಕದಿಂದ ಹೋಗುವಾಗಲೂ ಬಡಬಡಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು. ಸೋಸೆಯ ಹೆಸರು ನಿಶಾ ಇತ್ತು. ಅವಳು ಯೋಚಿಸುತ್ತಿದ್ದಳಿನೆಂದರೆ:- ನಿಶಾ ಇಂದು ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ನಿನ್ನ ಸ್ಥಿತಿ ಕೆಡುವುದು.

ಗಂಡನಿಗೆ ಹೇಳುವಳಿಂದು ನಿಶಾ ಯೋಚಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು. ಅವನು ತಾಯಿಯ ಮಾತು ಕೇಳಿ ನನ್ನ ಮಾತು ಕೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ಏನಾದರೂ ಒಳ್ಳಿಯದು ಕೆಟ್ಟದು ಹೇಳುವನು. ಇಡೀ ದಿನ ಮತ್ತು ರಾತ್ರಿ ಅಳುವುದರಲ್ಲಿ ಹೋಗುವುದು. ನಿಶಾ ಹಾಲು ಬಕೆಟ್ ನಲ್ಲಿ ಹಾಕ ಎಮ್ಮೆಗೆ ಸುಡಿಸಿದಳು. ಬಕೆಟ್ ತೋಳೆದು ಇಟ್ಟಳು. ಭತ್ತೆರೀ ಸೋಸೆಯ ಬಳಿ ಬಂದು ‘ಮಗಳೇ ಉಂಟ ಮಾಡಿಕೊ, ಚಿಂತಿಸಬೇಡ. ಮಗಳೇ ನಾನು ನಿನ್ನ ನನ್ನ ತಂಗಿ ದಯಾಕೌರಾನೊಂದಿಗೆ ಸತ್ಯಂಗಕ್ಕೆ ಹೋಗಿದ್ದೆ, ನನ್ನ ಕಣ್ಣು ತೆರೆಯಿತು. ನಾನು ಬಹಳ ಜಗಳಗಂಟಿಯಾಗಿದ್ದೇ, ನನ್ನನ್ನ ಕ್ಷಮಿಸಿಬಿಡು. ಮೊದಲು ಏನಾಯ್ತು ಅದು ಆಗಿ ಹೋಯ್ತು. ಇಂದಿನಿಂದ ನನ್ನ ಮಗಳನ್ನು ಬಹಳ ಸುಖಿವಾಗಿಯಾಗಿ. ನೀನೇ ನನ್ನ ನಿಜವಾದ ಮಗಳು, ಜನ್ಮ ನೀಡಿದ ಮಗಳಿಂತು ಮದುವೆಯಾಗಿ ಬೇರೆಯವರ ಮನೆ ಬೆಳಗಿಸಲು ಹೋಗಿದ್ದಾಳೆ. ಒಂದೇ ದಿನದ ಸತ್ಯಂಗದಿಂದ ನನ್ನ ಕಣ್ಣು ತೆರೆಯಿತು. ಮಗಳೇ ಮುಂದಿನ ಭಾನುವಾರ ನೀನು ನಡೆ ನಾನು ಬರುವೆ. ಸ್ವಲ್ಪ ದಿನದ ನಂತರ ಮಗನನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗೋಣ. ಮಗನೂ ದೀಕ್ಷೆ ಪಡೆದ. ಮನೆ ಸ್ವರ್ಗ ಸಮಾನವಾಯ್ತು.

ವಿವೇಚನೆ :- ಕರ್ಮದಿಂದಲೇ ಸುಖ ಮತ್ತು ದುಃಖವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಈ ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ಮೊದಲೇ ಹೇಳಲಾಗಿದೆ. ಪೂರ್ವ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದ ಒಳ್ಳೆ-ಕೆಟ್ಟ ಕರ್ಮಗಳ ಕಾರಣ ಸುಖ (ಸ್ವರ್ಗ) ಹಾಗು ದುಃಖ (ನರಕ) ಸಿಗುತ್ತದೆ. ಪಾಪದ ಕಾರಣ ದುಃಖವಾಗುವುದು. ಹೇಗೆಂದರೆ ಕಾಲಿಗೆ ಮುಳ್ಳು ಚುಚ್ಚಿದರೆ ನೋವಾಗುವುದು.

ನೋವು ಮುಳ್ಳಿನ ಕಾರಣವಾಗುತ್ತದೆ. ಒಂದೊಮ್ಮೆ ಮುಳ್ಳು ತೆಗೆದರೆ ನೋವು ಆಗುವುದಿಲ್ಲ ಏಕೆಂದರೆ ದುಃಖದ ಕಾರಣ ಮುಳ್ಳಾಗಿತ್ತು. ಅದೇ ರೀತಿ ಘೋಣ ಪರಮಾತ್ಮೆ ಕರ್ಬಿರರ ಭಕ್ತಿ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಪಾಪ ನಾಶವಾಗುತ್ತದೆ. ಜೀವಿ ಸುಖಿಯಾಗುತ್ತಾನೆ. ಆ ಭಕ್ತಿಯ ವಿಧಿ ಮತ್ತು ಮಂತ್ರ ಈ ದಾಸನ ಬಳಿ ಇದೆ ಇದರಿಂದ ಪರಮಾತ್ಮೆ ನಿಮಗೆ ಸುಖಿ ಮಾಡುವನು. ಸಾಧಕನ ಪಾಪ ನಾಶವಾಗುವುದು. ಮನೆ ಸ್ವರ್ಗ ಸಮಾನವಾಗುವುದು.

ವೇದಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಮಾಣ :— ವೇದಗಳೂ ಶಷ ಈ ಮಾತಿಗೆ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿವೆ. ಪ್ರಮಾಣಕ್ಕಾಗಿ ಯಜ್ವಲೇದ ಅಧ್ಯಾಯ 8 ಮಂತ್ರ 13ರ ಹೋಚೋಕಾಪಿಯನ್ನು ಓದಿ. ಇದರ ಅನುವಾದವನ್ನು ಆಯ್ ಸಮಾಜದ ಪ್ರಪಂಚಕರಾದ ಸ್ಥಾಮಿ ದಯಾನಂದ ಸರಸ್ವತಿಯವರು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅನುವಾದಕರು ಪರಮಾತ್ಮನನ್ನು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಉಪಕಾರ ಮಾಡುವ ಮಿತ್ರ ಎಂದು ಕರೆದಿದ್ದಾರೆ. ವಾಸ್ತವವಾಗಿ ನಿಜವಾದ ಗೇಳಿಯ ಪರಮಾತ್ಮನೇ ಆಗಿದ್ದಾನೆ. ಬದುಕಿದ್ದಾಗಲೂ ಗೇಳಿಯನಾಗಿರುತ್ತಾನೆ. ಸತ್ಯಾಗಲೂ ಮಿತ್ರನಾಗಿರುತ್ತಾನೆ. ಈ ಪ್ರಪಂಚದ ಎಲ್ಲಾ ಸಂಬಂಧಗಳು ನಾವು ಬದುಕಿರುವವರೆಗೂ ಮಾತ್ರ ಇರುತ್ತದೆ. ಈ ವೇದಮಂತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ವಪ್ಷ್ವಾಗಿರುವುದೇನೆಂದರೆ, ತನ್ನ ಭಕ್ತನ (ಎನಸಃ: ಎನಸಃ:) ಹೋರಾತಿಹೋರದ ಪಾಪವನ್ನು ಪರಮಾತ್ಮನು ನಾಶಮಾಡಬಲ್ಲನು. ಇದರಿಂದ ಸುಖಪ್ರಪೂರ್ಣಿಯಾಗುತ್ತದೆ.

**ದೇವಕೃತಸ್ಯैನಸोऽವಯಜನಮಸಿ ಮನುಷ್ಯಕೃತಸ್ಯैನಸोऽವಯಜನಮಸಿ ಪಿತृ-
ಕೃತಸ್ಯैನಸोऽವಯಜನಮಸ್ಯಾತ್ಮಕೃತಸ್ಯैನಸोऽವಯಜನಮಸ್ಯैನಸोऽವಯಜ-
ನಮಸಿ । ಯच್ಚಾಹಮೇನೋ ವಿದ್ವಾಂಶ್ಚಕಾರ ಯಚ್ಚಾವಿದ್ವಾಂಸ್ತಸ್ಯ ಸರ್ವಸ್ಯैನಸोऽವಯ-
ಜನಮಸಿ ॥೧೩॥**

पदार्थ:—हे सब के उपकार करने वाले मित्र ! आप (देवकृतस्य) दान देने वाले के (एनसः:) अपराध के (अवयजनम्) विनाश करने वाले (असि) हो (मनुष्यकृतस्य) साधारण मनुष्यों के किये हुए (एನसः:) अपराध के (अवयजनम्) विनाश करने वाले (असि) हो (पितृकृतस्य) पिता के किये हुए (एನसः:) विरोध आचरण के (अवयजनम्) अच्छे प्रकार हरने वाले (असि) हो (आत्मकृतस्य) अपने किये हुए (एನसः:) पाप के (अवयजनम्) दूर करने वाले (असि) हो (एನसः: एನसः:) अधರ्म के अधर्म के (अवयजनम्) नाश करने हारे (असि) हो (विद्वान्) जानता हुम्रा मैं (यत्) जो (च) कुछ भी (एನः) अधर्माचरण (चकार) किया, करता हूं वा करूँ (अविद्वान्) अनजान मैं (यत्) जो (च) कुछ भी किया करता हूं वा करूँ (तस्य) उस (सर्वस्य) सब (एನसः:) दुष्ट आचरण के (अवयजनम्) दूर करने वाले आप (असि) हैं ॥೧೩॥

ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ದುಃಖ ಕೊನೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಕಾಯ್ ಗಳು ಸಿದ್ಧವಾಗುತ್ತವೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಹಿಂದಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಕೃಂತಿಯಿಂದ ಹಿಟ್ಟಿನ್ನು ಬೀಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಹುಲ್ಲಿನ್ನು ಕೊಯ್ಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಈಗ ವಿದ್ಯುತ್ ನಿಂದ ಜಲಿಸುವ ಗಿರಣಿಗಳವೇ ಹಾಗೂ ಯಂತ್ರದಿಂದ ಹುಲ್ಲು ಕೊಯ್ಯುತ್ತಾರೆ. ಕೆಲಸ ಬಹಳ ಸುಲಭವಾಯಿತು. ಅದೇ ರೀತಿ ಕರ್ಬಿರ ಪರಮೇಶ್ವರನ (ಪರಮ ಅಕ್ಷರ ಬ್ರಹ್ಮನ) ಭಕ್ತಿ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಭಕ್ತಿ/ಭಕ್ತಿಯರ ಎಲ್ಲ ಕೆಲಸಗಳೂ ಸುಲಭವಾಗುತ್ತವೆ. ಮನೆ ಸ್ವರ್ಗವಾಗುತ್ತದೆ. ಜನನ ಮರಣದ ಭಕ್ತಪು ಶಾಶ್ವತವಾಗಿ ಸಮಾಪ್ತಿಯಾಗುತ್ತದೆ.

ಪ್ರಶ್ನೆ :— ಸಾವಿನ ನಂಭರದ ತಿಫಿ ಉಂಟದ ಬಗ್ಗೆ ನಿಮ್ಮ ವಿಚಾರವೇನು?

ಉತ್ತರ :— ಇದು ವ್ಯಾಘರ. ನಾವು ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಬುದ್ಧಿವಂತ ಮಾನವ ಸಮಾಜವೂ ಶಷ ಇದನ್ನು ನಿಷೇಧಿಸಲು ಆರಂಭಿಸಿದೆ. ಕರ್ಬಿರ ಸಾಹೇಬರು ವಾಣಿಯಲ್ಲಿ ಈ ರೀತಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ :—

ಕರ್ಬಿರ್, ಜೀವಿತ್ ಬಾಪ್ ಗೇಲ್ ಲತ್ತುಮ್ ಲತ್ತು, ಮೂಯೇ ಗಂಗ್ ಪಹುಂಚಾವೈಂ

ಅಂದರೆ ತಮ್ಮ ತಂಡೆ ತಾಯಿ ಬದುಕಿರವಾಗ ಇಲ್ಲಸಲ್ಲದ ಮಾತನ್ನ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ (ಎಲ್ಲರೂ ಅಲ್ಲ ಬಹಳಪ್ಪು ಜನ). ಸತ್ತ ನಂತರ ಅವರ ಸುಟ್ಟುಹೋದ ಮೂಳೆಗಳನ್ನ ಬೂದಿಯ ಸಮೇತ ಪುರೋಹಿತರ ಮೂಲಕ ಗಂಗಾನದಿಯಲ್ಲಿ ಬಿಡಲು ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ನಂತರ ಅವರ ತಿಧಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ, ಅದು ವ್ಯಧ. ಬದುಕಿರವಾಗ ತನ್ನ ತಂಡೆ-ತಾಯಿಯನ್ನ ಚೆನ್ನಾಗಿ ನೋಡಿಕೊಂಡು ಉಟ್ಟ-ತಿಂಡಿ ಕೊಟ್ಟು ಬಟ್ಟೆ ಬರೆ ನೀಡಿ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಒಂದುವೇಳೆ ಧರ್ಮಯಜ್ಞ ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ ಅವರು ಬದುಕಿರವಾಗ ಶಾಸ್ತ್ರಾನುಷಾರವಾಗಿ ಮೊದಲು ಗುರು ಧಾರಣೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಮಾಡಿ. ಮಾನವ ಜೀವನವು ಸಾರ್ಥಕವಾಗುತ್ತದೆ.

ಕರ್ಬಿರ್, ಗುರು ಬಿನ್ ಮಾಲಾ ಫೇರತೇ, ಗುರು ಬಿನ್ ದೇಶೇ ದಾನ್.

ಗುರು ಬಿನ್ ದೋನೋಂ ನಿಷ್ಟಲ್ ಹೈಂ, ಪೂಭೋ ಬೇದ್ ಪುರಾಣ್॥

ಕರ್ಬಿರ್ ರಾಮ್-ಕೃಷ್ಣ್ ಸೇ ಕೊನ್ ಬಡಾ, ಉನ್ಮೇಣೆ ಭೀ ಗುರು ಕೇನ್ನೋ|

ತೀನ್ ಲೋಕ್ ಕೇ ವೇ ಧನೀ ಗುರೂ ಆಗೇ ಆಧೀನ್॥

ಅಂದರೆ ಗುರುವಿಲ್ಲದೆ ದಾನ ಮಾಡಿದರೆ, ನಾಮಜಪ ಮಾಡಿದರೆ, ಎಲ್ಲವೂ ವ್ಯಧವಾಗುತ್ತದೆ. ಹಿಂದೂಗಳೇಲ್ಲ ಶ್ರೀರಾಮಚಂದ್ರ ಮತ್ತು ಕೃಷ್ಣರಿಗಿಂತ ಬೇರೆ ದೇವರಿಲ್ಲ ಎನ್ನುತ್ತೀರಿ. ಅವರಿಗೂ ಗುರುಗಳಿದ್ದರು. ಶ್ರೀರಾಮನು ವಸಿಸ್ತ ಮುಷಿಯನ್ನ ಗುರುವೆಂದು ಸ್ವೀಕರಿಸಿದರೆ ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣನು ದುರ್ವಾಸ ಮುನಿಯನ್ನ ಗುರುವನ್ನಾಗಿ ಸ್ವೀಕರಿಸಿದರು. (ಸಂದೀಪನಿ ಮುಷಿಯು ಕೃಷ್ಣನ ಅಕ್ಷರ ಗುರುವಾದರೆ ದುರ್ವಾಸ ಮುನಿಯೂ ಆಧ್ಯಾತ್ಮ ಗುರುವಾಗಿದ್ದನು) ನೀವು ಗುರುವನ್ನ ಸ್ವೀಕರಿಸದಿದ್ದರೆ ಶ್ರೀರಾಮ-ಕೃಷ್ಣರಿಗಿಂತ ದೊಡ್ಡವರೇ? ಗುರು ಪೂರ್ಣಾಗಿರಬೇಕು ಆಗ ದಾನಧರ್ಮ ಮಾಡುವುದು ಲಾಭದಾಯಕವಾಗಿದೆ.

ಭೂಮಿಯ ಮೇಲೆ ಇರುವ ಸ್ವರ್ಗದ ಪ್ರಸಂಗ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ :-

➤ ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಧಿಕಸುವುದೇನೆಂದರೆ, ಈ ಪುಸ್ತಕವನ್ನ ನಿಧಾನವಾಗಿ ಶ್ರದ್ಧೆಯಿಂದ ಓದಿ ತಿಳಿದು, ನನ್ನಂತಹ ದಾಸನ (ಲೇಖಿಕನ) ಆಶ್ರಮಕ್ಕೆ ಅಥವಾ ನಾಮದೀಕ್ಷೆ ಕೇಂದ್ರಗಳಿಗೆ ಬಂದು ಶಾಸ್ತ್ರೋಕ್ತ ಭಕ್ತಿಯನ್ನ ಪಡೆದು, ನಿಮ್ಮಹಾಗೂ ನಿಮ್ಮ ಕುಟುಂಬದ ಉದ್ದಾರವನ್ನ ಉಚಿತವಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಿ. ಭೂಮಿಯ ಮೇಲೆ ಸ್ವರ್ಗದ ಅನುಭವ ಪಡೆಯಿರಿ. ಒಂದು ವೇಳೆ ಈ ಪುಸ್ತಕವನ್ನ ಓದಿದ ನಂತರವೂ ಲೋಕಮಯಾದರೆ ಹೆದರಿ ಈ ಕೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿಕೊಂಡರೆ ಅದು ಬುದ್ಧಿವಂತಿಕೆ ಅಲ್ಲ.

ಉದಾ :- ಸತಿ ಪದ್ಧತಿ ಇತ್ತು. ಪತಿಯ ಮರಣಾ ನಂತರ ಲೋಕಲಜ್ಞಿ ಹಾಗು ಅನಿಷ್ಟ ಪದ್ಧತಿಯ ಕಾರಣ ಯಾವ ಪತ್ತಿಯನ್ನ ಸಹ ಜೀವಂತ ಸುಧುತ್ತಿದ್ದರು. ರಾಜರೂ ಸಹ ಈ ಸಂಪ್ರದಾಯದಲ್ಲಿ ಸಿಲುಕಿದ್ದರು. ಮಹಾಭಾರತದ ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಪ್ರಕರಣವಿದೆ, ರಾಣಿ ಮಾಡಿ, ರಾಜ ಪಾಂಡೂ ಮೃತ್ಯು ಹೊಂದಿದ ಬಳಿಕ ಅವನೋಡನೆ ಸತಿ ಯಾಗಿದ್ದಳು ಅಂದರೆ ಜೀವಂತ ಸುಟ್ಟು ಸ್ತರಳು. (ರಾಜ ಪಾಂಡೂಗೆ ಇಬ್ಬರು ಪತ್ತಿಯಿರಿದ್ದರು:- ಕುಂತಿ ಹಾಗು ಮಾಡ್ರಿ) ಇದನ್ನ ಸಹ ಒಬ್ಬ ಬುದ್ಧಿವಂತ ಪುರುಷ ಕೊನೆಗಾಣಿಸಲು ಪರಿಶೋಟ್ಟಿನು. ಆಗ ಸಾಕಷ್ಟು ವಿರೋಧಗಳು ಎದುರಾದರೂ ನಿಧಾನವಾಗಿ ಇದನ್ನ ಎಲ್ಲರೂ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡರು. ಇದರಿಂದ ಸುಖಿಯಾದರು. ಇದೇ ರೀತಿ ಈ ಅನಿಷ್ಟ ಪದ್ಧತಿಗಳನ್ನ ಕೊನೆಗಾಣಿಸಬೇಕು. ಭೂಮಿಯನ್ನ ಸ್ವರ್ಗಸಮಾನ ಮಾಡಬೇಕು. ಬುದ್ಧಿ ಜೀವಿ ಮಾನವರು ಸಹಯೋಗ ನೀಡಬೇಕು.

ಪ್ರಶ್ನೆ :- ಭಕ್ತಿ ಧರ್ಮ ಕರ್ಮ ಹೆಚ್ಚು ಕಡಿಮೆ ಎಲ್ಲರೂ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ನೀವು ಮತ್ತು ನಿಮ್ಮ ಅನುಯಾಯಿಗಳು ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ನೀವು ಏನನ್ನ ಹೇಳಲು ಇಚ್ಛಿಸುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ನಿಮ್ಮ ವಿನಿಃ ಬೇರೆ ಯಾರೂ ಸಹ ಸರಿಯಾಗಿ ಭಕ್ತಿ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ನಿಮ್ಮ ಮಾತಿನ ಅರ್ಥವೇ?

ಉತ್ತರ :- ಇದು ಸರಿಯಾಗಿದೆ. ದಾಸನು (ರಾಮಾಪಾಲ್ ದಾಸ್) ಹೇಳುವುದೇನೆಂದರೆ, ವಿಶ್ವದಲ್ಲಿ ಯಾವ ಗುರುವೂ ಸಹ ನನ್ನ ವಿನಿಃ ಶಾಸ್ತ್ರನೇ ಸ್ವತಃ ಮಾಡುವುದೂ ಇಲ್ಲ. ತನ್ನ ಅನುಯಾಯಿಗಳಿಂದ

ಮಾಡಿಸುವುದೂ ಇಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ, ಅವರಿಗೆ ತಮ್ಮ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳ ಜ್ಞಾನವೇ ಇಲ್ಲ, ನೀವೂ ಕೆಳಕಂಡ ಮಾತನ್ನು ನೋಟ್ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ತಿಳಿಸಿ.

ನೀವು ಹೇಳಬಲ್ಲಿರಾ? :- ಗೀತೆಯ ಅಧ್ಯಾಯ 18 ಶೈಲೀಕ 62ರಲ್ಲಿ ಗೀತೆಯ ಜ್ಞಾನದಾತನು ತನ್ನನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬೇರೆ ಯಾವ ಪರಮೇಶ್ವರನಿಗೆ ಶರಣಾಗುವಂತೆ ಹೇಳಿದ್ದಾನೆ?

ಜಯದಯಾಲ್ ಗೋಯಂದಕಾ ಮೂಲಕ ಅನುವಾದಗೊಂಡ ಹಾಗೂ ಭಾರತದ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಗೀತಾ ಪ್ರೇಸ್ ಗೋರಖಪುರದದಿಂದ ಪ್ರಕಾಶನಗೊಂಡ ಪುಸ್ತಕದ ಗೀತೆಯ ಅಧ್ಯಾಯ 18 ಶೈಲೀಕ 62ರ ಫೋಟೋ ಕಾಷಿಯನ್ನು ಓದಿ.

ತಮ್ಮ, ಏವ, ಶರಣಮ್, ಗಂಭೀರ, ಸರ್ವಭಾವೇನ, ಭಾರತ,
ತತ್ವಾದಾತ್, ಪರಾಮ್, ಶಾಂತಿಮ್, ಸ್ವಾನಮ್, ಪ್ರಾಪ್ತಸ್ಯಾಸಿ, ಶಾಶ್ವತಮ್ ||೬೨||

ಆದುದರಿಂದ -

ಭಾರತ	- ಹೇಳಬಣನಾ! (ನಿನ್ನ)	ಪರಾಮ್	- ಪರಮ
ಸರ್ವಭಾವೇನ	- ಎಲ್ಲಾಪ್ರಕಾರದಿಂದ	ಶಾಂತಿಮ್	- ಶಾಂತಿಯನ್ನು (ಹಾಗೂ)
ತಮ್ಮ, ಏವ	- ಆ ಪರಮೇಶ್ವರನಲ್ಲಿಯೇ	ಶಾಶ್ವತಮ್	- ಸನ್ನಾತನಾದ
ಶರಣಮ್, ಗಂಭೀರ	- ಶರಣ * ಹೋಗು	ಸ್ವಾನಮ್	- ಪರಮಧಾಮವನ್ನು
ತತ್ವಾದಾತ್	- ಆ ಪರಮಾತ್ಮನ ಕೃಷ್ಯೇಯಂದರೇ (ನಿನ್ನ)	ಪ್ರಾಪ್ತಸ್ಯಾಸಿ	- ಪಡೆಯುವು.

ನಿಮಗಿದು ತಿಳಿದಿದೆಯೇ :- ಗೀತೆಯ ಅಧ್ಯಾಯ 7 ಶೈಲೀಕ 29ರಲ್ಲಿ ಗೀತೆಯ ಜ್ಞಾನದಾತನು ಹೇಳಿರುವುದು ಏನೆಂದರೆ, ಯಾವ ಸಾಧಕರು ಕೇವಲ (ಜರಾ) ವೃದ್ಧಾವಸ್ಥೆಯ ದುಃಖದಿಂದ ಮತ್ತು ಮೃತ್ಯುವಿನ ದುಃಖದಿಂದ ಬಿಡುಗಡೆಯಾಗಲು ಪ್ರಯತ್ನಶೀಲರಾಗುತ್ತಾರೋ ಅಂದರೆ ಸಾಧನೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೋ (ತತ್ತ್ವ ಬ್ರಹ್ಮ) ಆ ಬ್ರಹ್ಮನನ್ನು ಅಂದರೆ, ಗೀತೆಯ ಅಧ್ಯಾಯ 18 ಶೈಲೀಕ 62 ರಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸಿರುವ ಪರಮಾತ್ಮನನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣ ಅಧ್ಯಾತ್ಮಜ್ಞಾನವನ್ನು ಅಂದರೆ ತತ್ವಜ್ಞಾನವನ್ನು ಮತ್ತು ಸಂಪೂರ್ಣ ಕರ್ಮವನ್ನು ಅರಿತಿರುತ್ತಾರೆ ಅಂದರೆ "ಎಕೆಲೇವಾ ಎಕೆ ದೇವಾ ದೂತಂ" ಎಂಬ ಕಥೆಯನ್ನು ಅರಿತಿರುತ್ತಾರೆ.

❖ ಗೀತೆಯ ಅಧ್ಯಾಯ-8 ಶೈಲೀಕ 1ರಲ್ಲಿ ಅಜ್ಞನನು ಗೀತಾಜ್ಞಾನದಾತನಿಗೆ ಹೀಗೆಂದು ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದನು. (ಕಿಮ್ ತತ್ತ್ವ ಬ್ರಹ್ಮ) ತತ್ತ್ವ ಬ್ರಹ್ಮ ಎಂದರೆ ಏನು? ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ನೀವು ಗೀತೆಯ ಅಧ್ಯಾಯ-7 ಶೈಲೀಕ-29ರಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವಿರಿ. ಇದಕ್ಕೆ ಗೀತಾ ಜ್ಞಾನ ನೀಡಿದ ಪ್ರಭು (ನಿಮ್ಮ ಅನುಸಾರ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ) ಗೀತೆಯ ಅಧ್ಯಾಯ 8 ಶೈಲೀಕ 3ರಲ್ಲಿ "ಅವನು ಪರಮ ಅಕ್ಷರ ಬ್ರಹ್ಮ" ಎಂದು ಉತ್ತರ ನೀಡಿದ್ದಾನೆ.

ನಂತರ ಇದೇ ಪ್ರಸಂಗವನ್ನು ಮುಂದುವರೆಸುತ್ತಾ ಗೀತಾ ಜ್ಞಾನದಾತನು ಗೀತೆಯ ಇದೇ ಅಧ್ಯಾಯ 8 ಶೈಲೀಕ 5, 7 ಮತ್ತು ಶೈಲೀಕ 8, 9, 10 ರಲ್ಲಿ ಸ್ವಷ್ಟಪಡಿಸಿರುವುದೇನೆಂದರೆ.

ಶೈಲೀಕ 5ರಿಂದ 7 :- ಯಾವ ಪ್ರರೂಪನು ಅಂತ್ಯಕಾಲದಲ್ಲಿ ನನ್ನನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸುತ್ತಾ ಶರೀರವನ್ನು ತ್ಯಜಿಸುತ್ತಾನೋ ಅವನು ನನ್ನ ಸಾಕ್ಷಾತ್ ರೂಪವನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಾನೆ. (ಗೀತೆಯ ಅಧ್ಯಾಯ 8 ಶೈಲೀಕ 5)

ಹೇ ಕುಂತಿಪುತ್ರ, ಅಜ್ಞನ, ಅಂತ್ಯ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮನುಷ್ಯನು ಅಂದರೆ ಸಾಧಕನು ಯಾವ ಯಾವ ಭಾವವನ್ನು ಅಂದರೆ, ಇಷ್ಟ ದೈವವನ್ನು ಸ್ವರಜ್ಞ ಮಾಡುತ್ತಾ ಶರೀರವನ್ನು ತ್ಯಜಿಸುತ್ತಾನೋ, ಅದೇ ಭಾವವನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಾನೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಅವನು ಯಾವಾಗಲೂ ಅದೇ ಭಾವದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿರುತ್ತಾನೆ. (ಗೀತೆಯ ಅಧ್ಯಾಯ-8 ಶೈಲೀಕ 6)

❖ ಆದ್ದರಿಂದ ಹೇ ಅಜ್ಞನ ನೀನು ಯಾವಾಗಲೂ ನಿರಂತರವಾಗಿ ನನ್ನ ಸ್ವರಜ್ಞ ಮಾಡು ಮತ್ತು ಯುದ್ಧವನ್ನೂ

ಮಾಡು. ಈ ರೀತಿ ನನ್ನಲ್ಲಿ ಸಮರ್ಪಿಸಿ ಭಾವ ಯೊಕ್ಕನಾದರೆ, ನೀನು ನಿಸ್ಪಂದೇಹವಾಗಿ ನನ್ನನ್ನೇ ಪಡೆಯುವೆ (ಗೀತೆಯ ಅಧ್ಯಾಯ 8 ಶ್ಲೋಕ 7)

ಹೇ ಭದ್ರ ಪುರಷ, ಈ ಮೇಲ್ಪುಂಡ ಶ್ಲೋಕಗಳಲ್ಲಿ ಗೀತಾ ಜಾಣಿದಾತನು ತನ್ನನ್ನು ಭಕ್ತಿ ಮಾಡುವಂತೆ ಹೇಳಿದ್ದಾನೆ. ಇದರಿಂದ ಅವನನ್ನು ಪಡೆಯಬಹುದು. ನಂತರ ಗೀತೆಯ ಅಧ್ಯಾಯ 8 ಶ್ಲೋಕ 8, 9, 10 ರಲ್ಲಿ ಆ ಪರಮ ಅಕ್ಷರ ಬ್ರಹ್ಮನನ್ನು ಭಕ್ತಿ ಮಾಡುವಂತೆ ಹೇಳಿದ್ದಾನೆ. ಇದನ್ನು ಈ ಮೊದಲೇ ನಿಮಗೆ ತಿಳಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಗೀತೆಯ ಅಧ್ಯಾಯ 8 ಶ್ಲೋಕ 8, 9, 10 :-

❖ ಹೇ ಪಾಠ್ಯ! ಪರಮೇಶ್ವರನ (ಪರಮ ಅಕ್ಷರ ಬ್ರಹ್ಮ) ಅಭ್ಯಾಸ ರೂಪ ಯೋಗದಿಂದ ಯೊಕ್ಕವಾದ ಬೇರೆದೆ ಹೋಗದ ಚಿತ್ತದಿಂದ ನಿರಂತರ ಚಿಂತನೆ ಮಾಡುತ್ತಾ, ಪರಮದಿವ್ಯ ಪರಮೇಶ್ವರ ಅಂದರೆ ಪರಮ ಅಕ್ಷರ ಬ್ರಹ್ಮನನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಾನೆ. (ಗೀತೆಯ ಅಧ್ಯಾಯ 8 ಶ್ಲೋಕ 8)

ಭದ್ರಪುರಷರೇ, ಗಮನ ಕೊಡಿ! 9ನೇ ಶ್ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಗೀತೆಯನ್ನು ಹೇಳಿದ ಪ್ರಭು (ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಕಾರ ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣ) ಇದನ್ನು ಸ್ವಷ್ಟಪಡಿಸಿದ್ದಾನೆ. (ಸರ್ವಾಸ್ತದಾತಾರಂ) ಎಲ್ಲರನ್ನು ಪಾಲನೆ ಪೂರಣ ಮಾಡುವ ಅವನು ಈ ರೀತಿ ಇದ್ದಾನೆ:-

ಯಾರು ಅನಾದಿ, ಎಲ್ಲರ ನಿಯಂತ್ರಕ, ಸೂಕ್ಷ್ಮತಿಸೂಕ್ಷ್ಮ, ಎಲ್ಲರ ಪಾಲನೆ ಪೂರಣ ಮಾಡುವವ, ಅಚಂತ್ಯ ಸ್ವರೂಪ, ಸೂರ್ಯನಂತೆ ಪ್ರಕಾಶಮಾನ, ಅಜಾಣಿದಿಂದ ದೂರ, ಶುದ್ಧ ಸಚ್ಚಿದಾನಂದ ಫಾನ ಪರಮೇಶ್ವರನ ಸೃಂಗ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ. (ಗೀತೆಯ ಅಧ್ಯಾಯ 8 ಶ್ಲೋಕ 9)

ಆ ಭಕ್ತಿ ತುಂಬಿದ ಪುರುಷನು ಅಂತ್ಯ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಯೋಗ ಬಲದಿಂದ ಅಂದರೆ ಭಕ್ತಿಯ ಶಕ್ತಿಯಿಂದ ಪ್ರಾಣವನ್ನು (ಶ್ವಾಸ) ಬ್ರಹ್ಮಕುಟಿಯ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಸ್ಥಿರವಾಗಿರುವಂತೆ ಸಾಧಿಸಿ ನಿಶ್ಚಲ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಸೃಂಗ ಮಾಡುತ್ತಾ (ನನಗಿಂತ ಭಿನ್ನನಾದ) ಆ ದಿವ್ಯ ಪುರುಷ ಅಂದರೆ ಪರಮ ಅಕ್ಷರ ಬ್ರಹ್ಮನನ್ನೇ (ಪರಮೇಶ್ವರನನ್ನು) ಪಡೆಯುತ್ತಾನೆ.

{ಹೇ ಭದ್ರ ಪುರಷರೇ! ನಿಮಗೆ ಮತ್ತು ನಿಮ್ಮ ಧರ್ಮ ಗುರುಗಳಿಗೆ ಆ ಪರಮೇಶ್ವರನ (ಪರಮ ಅಕ್ಷರ ಬ್ರಹ್ಮ) ಬಗ್ಗೆ ತಿಳಿದಿದೆಯೇ? ಅವನು ಯಾರು? ಅವನಿಗೆ ಶರಣಾದರೆ ಪರಮ ಶಾಂತಿ ಮತ್ತು ಸನಾತನ ಪರಮಧಾಮ (ಸತ್ಯಲೋಕ) ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗುತ್ತದೆ. ಅವನು ಯಾರೆಂದು ತಿಳಿದಿದೆಯೇ? ಆಗ ಭದ್ರಪುರಷನು ಹೀಗೆಂದನು, ನಾನು ದಿನವೂ ಗೀತೆಯನ್ನು ಓದುತ್ತೇನೆ. ಆದರೆ ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಕೇಳಿಯೇ ಇಲ್ಲ. ನನ್ನ ಕಣ್ಣ ತರೆಯಿತು}

ಮೇಲಿನ ಗೀತೆಯ ಎಲ್ಲಾ ಪೂರ್ಣೋ ಕಾಪಿಯನ್ನು ಓದಿ :-

(ಗೀತೆಯ ಅಧ್ಯಾಯ 7 ಶ್ಲೋಕ 29ರ ಪ್ರೌಣ್ಯಾರಾಧಿ)

ಪುಣ್ಯಃ, ಗಂಧಃ, ಪೃಥಿವ್ಯಾಮ್ರಾ, ಚ, ತೇಜಃ, ಚ, ಅಸ್ಮಿ ವಿಭಾವಸೌ,
ಜೀವನಸೌ, ಸರ್ವಭೂತೇಮು, ತಪಃ, ಚ, ಅಸ್ಮಿ ತಪಸ್ಸಿಮು ||||

ಪೃಥಿವ್ಯಾಮ್ರಾ	- ಪೃಥಿವ್ಯಲ್ಲಿ	ಸರ್ವಭೂತೇಮು	- ಸಮಸ್ತ ಭೂತಗಳಲ್ಲಿ
ಪುಣ್ಯಃ	- ಪವಿತ್ರ ವಾದ	ಜೀವನಸೌ	- (ಅಪೂರ್ಗ) ಜೀವನ
ಗಂಧಃ	- ಗಂಧವು		ನಾನು ಆಗಿದ್ದೇನೆ
ಚ	- ಮತ್ತು	ಚ	- ಮತ್ತು
ವಿಭಾವಸೌ	- ಅಗ್ನಿಯಲ್ಲಿ	ತಪಸ್ಸಿಮು	- ತಪಸ್ಸಿಗಳಲ್ಲಿ
ತೇಜಃ, ಅಸ್ಮಿ	- ತೇಜಸ್ಸು ಆಗಿದ್ದೇನೆ	ತಪಸ್ಸಿ, ಅಸ್ಮಿ	- ತಪಸ್ಸಿ ಆಗಿದ್ದೇನೆ
ಚ	- ಹಾಗೂ		

(ರಿಂತೆಯ ಇಧ್ಯಾಯ 8 ಶೈಲಿಕೆ 1ರ ಪ್ರೀರಣೆರೂಪಿ)

ಕಿಮ್‌, ತೋ, ಬ್ರಹ್ಮ ಕಿಮ್‌, ಅಧ್ಯಾತ್ಮಮ್, ಕಿಮ್‌, ಕರ್ಮ, ಪುರುಷೋತ್ತಮ,
ಅಧಿಭೋತ್ತಮ್, ಚ, ಕಿಮ್‌, ಪ್ರೌಕ್ಷಮ್, ಅಧಿದ್ವೇಷಮ್, ಕಿಮ್‌, ಉಚ್ಚತೇ ||೧||

ಭಗವಂತನ ಮಾತು ತಿಳಿಯದೇ ಹೋದ ಪ್ರಯುಕ್ತ ಅರ್ಜುನ ಹೇಳಿದನು -

ಪುರುಷೋತ್ತಮ	- ಹೇ ಪುರುಷೋತ್ತಮ!	ಕಿಮ್‌	- ಯಾವುದನ್ನು
ತೋ, ಬ್ರಹ್ಮ	- ಆ ಬ್ರಹ್ಮವು	ಪ್ರೌಕ್ಷಮ್	- ಹೇಳಲಾಗಿದೆ
ಕಿಮ್‌	- ಯಾವುದು?	ಚ	- ಮತ್ತು
ಅಧ್ಯಾತ್ಮಮ್	- ಅಧ್ಯಾತ್ಮಪೆಂದರೆ	ಅಧಿದ್ವೇಷಮ್	- ಅಧಿದ್ವೇಷಪೆಂದು
ಕಿಮ್‌	- ಏನು?	ಕಿಮ್‌	- ಯಾವುದಕ್ಕೆ
ಕರ್ಮ, ಕಿಮ್‌	- ಕರ್ಮ ಎಂದರೆ ಏನು?	ಉಚ್ಚತೇ	- ಹೇಳುತ್ತಾರೆ?
ಅಧಿಭೋತ್ತಮ್	- ಅಧಿಭೋತ್ತಮವಂಬ (ಹಸೆರಿನಿಂದ)		

(ರಿಂತೆಯ ಇಧ್ಯಾಯ 8 ಶೈಲಿಕೆ 3ರ ಪ್ರೀರಣೆರೂಪಿ)

ಅಷ್ಟರ್ಮ್, ಬ್ರಹ್ಮ ಪರಮಮ್, ಸ್ವಭಾವಃ, ಅಧ್ಯಾತ್ಮಮ್, ಉಚ್ಚತೇ,
ಭೂತಭಾವೋಽಧ್ವರಕರ್ತಃ, ವಿಸರ್ಗಃ, ಕರ್ಮಸಂಜ್ಞಿತಃ ||೨||

ಈ ರೀತಿ ಅರ್ಜುನ ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದ ನಂತರ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ಹೇಳಿದ, ಎಲ್ಲೆ ಅರ್ಜುನ -

ಪರಮಮ್	- ಪರಮ	ಭೂತಭಾವೋ-	- ಭೂತಗಳ ಭಾವವನ್ನು
ಅಷ್ಟರ್ಮ್	- ಅಷ್ಟರ್ಪು	ಧ್ವರಕರ್ತಃ	ಉಂಟುಮಾಡುವ (ಯಾವ)
ಬ್ರಹ್ಮ	- ಬ್ರಹ್ಮಾಗಿದೆ	ವಿಸರ್ಗಃ	- ತ್ವಾಗವಿದೆ (ಸ್ವಷ್ಟಿಯ ರಚನಾರೂಪಿ ತ್ವಿಯೆಯನ್ನು)
ಸ್ವಭಾವಃ	- ತನ್ನ ಸ್ವರೂಪ ಅಧ್ಯಾತ್ಮ ಜೀವಾತ್ಮನು	ಕರ್ಮಸಂಜ್ಞಿತಃ	- ಕರ್ಮ ಎಂಬ ಹಸೆರಿನಿಂದ ಹೇಳಲಾಗಿದೆ
ಅಧ್ಯಾತ್ಮಮ್	- ಅಧ್ಯಾತ್ಮವಂಬ (ಹಸೆರಿನಿಂದ)		
ಉಚ್ಚತೇ	- ಹೇಳಲ್ಪಡುತ್ತಾನೆ		

(ರಿಂತೆಯ ಇಧ್ಯಾಯ 8 ಶೈಲಿಕೆ 5ರ ಪ್ರೀರಣೆರೂಪಿ)

ಅಂತಾಲೇ, ಚ, ಮಾಮ್, ಏವ, ಸೃಂನ್, ಮುಕ್ತಾಪ್, ಕಲೇವರಮ್, ಯಃ,
ಪ್ರಯಾತಿ, ಸಃ, ಮದ್ವಾಪಮ್, ಯಾತಿ, ನ, ಅಸ್ತಿ, ಅತ್, ಸಂಶಯಃ ||೩||

ಯಃ	- ಯಾವ ಪುರುಷನು	ಃ	- ಅವನು
ಅಂತಾಲೇ ಚ	- ಅಂತ ಕಾಲ ದಲ್ಲಿಯೂ ಕೊಡ	ಮದ್ವಾಪಮ್	- ಸ್ವರೂಪಕ್ಕಾಗಿ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು
ಮಾಮ್, ಏವ	- ನಿಸ್ಪಂದೀ	ಯಾತಿ	- ಪಡೆಯುತ್ತಾನೆ
ಸೃಂನ್	- ಸೃಂಣ ಮಾಡುತ್ತೆ	ಅತ್	- ಇಡರಲ್ಲಿ
ಕಲೇವರಮ್	- ಶರೀರವನ್ನು	ಸಂಶಯಃ	- ಯಾವುದೇ
ಮುಕ್ತಾಪ್	- ತ್ವಾಗಮಾಡಿ	ನ, ಅಸ್ತಿ	ಸಂಶಯವು ಇರುವದಿಲ್ಲ
ಪ್ರಯಾತಿ	- ಹೋಗುತ್ತಾನೋ		

(ರಿಂತೆಯ ಇಧ್ಯಾಯ 8 ಶೈಲಿಕೆ ರೂಪೀಕೊರಬಾಗಿ)

ಯಮ್, ಯಮ್, ವಾ, ಅಪಿ, ಸೃಂಗ್, ಭಾವಮ್, ಶೈಕ್ಷಣಿ, ಅಂತೇ, ಕಲೇವರಮ್,
ತಮ್, ತಮ್, ಏವ, ಏತಿ, ಕೌಂತೇಯ, ಸದಾ, ತದ್ವಾಪಭಾವಿತಃ ॥೮॥

ಕಾರ್ಯ -

ಕೌಂತೇಯ	- ಹೇ ಕುಂತಿಪುತ್ರನಾದ ಅಜುಂನನೇ! (ಈ ಮನುಷ್ಯನು)	ಶೈಕ್ಷಣಿ	- ಶೈಕ್ಷಣುತ್ವನೋ
ಅಂತೇ	- ಅಂತ್ಯಕಾಲದಲ್ಲಿ	ಏತಿ	- ಪಡೆಯುತ್ತಾನೆ (ಏಕೆಂದರೆ ಅವನು)
ಯಮ್, ಯಮ್, - ಯಾವ-ಯಾವ		ಸದಾ	- ಸದಾ
ವಾ, ಅಪಿ ಭಾವಮ್ - ಭಾವಣನ್ನು		ತದ್ವಾಪಭಾವಿತಃ	- ಅದೇ ಭಾವದಿಂದ ಭಾವಿತಾಗಿದ್ದಾನೆ
ಸೃಂಗ್	- ಸೃಂಗುತ್ತೆ		
ಕಲೇವರಮ್	- ಕಲೇವರಣ್ಣ		

(ರಿಂತೆಯ ಇಧ್ಯಾಯ 8 ಶೈಲಿಕೆ 7ರ ಪ್ರೋಟೋರಾಗಿ)

ತಸ್ಮಾತ್, ಸಮ್-ಇಮ್, ಕಾಲೇಷ್ಮ, ಮಾಮ್, ಅನುಸ್ತರ, ಯುಧ್, ಚೆ,
ಮಣಿ, ಅಪಿ-ತಮನೋಬುದ್ಧಿ, ಮಾಮ್, ಏವ, ಏವ್ಯತಿ, ಅಸಂಶಯಮ್ ॥೯॥

ತಸ್ಮಾತ್	- ಆದ್ದರಿಂದ (ಹೇ ಅಜುಂನನೇ! ನೀನು)	(ಈ ಪ್ರಕಾರಮಾಗಿ)	
ಸಮ್-ಇಮ್	- ಎಲ್ಲ	ಮಣಿ	- ನನ್ನಲ್ಲಿ
ಕಾಲೇಷ್ಮ	- ಸಮಯದಲ್ಲಿ (ನಿರಂತರ)	ಅಪಿ-ತಮನೋ	- ಅಪಿ-ತಮಾದ
ಮಾಮ್	- ನನ್ನ	ಬುದ್ಧಿ	ಮನಸ್ಸು-ಬುದ್ಧಿ
ಅನುಸ್ತರ	- ಸೃಂಗುತ್ತೆಮಾಡು		ಗಳಂದ ಯುತ್ತನಾಗಿ
ಚೆ	- ಮತ್ತೆ		(ನೀನು)
ಯುಧ್	- ಯುದ್ಧಣ್ಣನ್ನೂ ಮಾಡು	ಅಸಂಶಯಮ್	- ನಿಸ್ಯಂದೇಹಮಾಗಿ
		ಮಾಮ್, ಏವ	- ನನ್ನನ್ನೇ
		ಏವ್ಯತಿ	- ಪಡೆಯುವೆ

(ರಿಂತೆಯ ಇಧ್ಯಾಯ 8 ಶೈಲಿಕೆ 8ರ ಪ್ರೋಟೋರಾಗಿ)

ಅಭ್ಯಾಸಯೋಗಯುತ್ತೇನ, ಚೇತಸಾ, ನಾನ್ಯಾಗಾಮಿನಾ, ಪರಮಮ್,
ಪುರುಷಮ್, ದಿವ್ಯಮ್, ಯಾತಿ, ಪಾಥ್, ಅನುಚಿಂತಯನ್ ॥೧೦॥

ಪಾಥ್	- ಹೇ ಪಾಥ್ನೇ	ಅನುಚಿಂತಯನ್	- ನಿರಂತರ ಚಿಂತನೆ
ಅಭ್ಯಾಸ-	- ಪರಮೇಶ್ವರನ	ಮಾಡುವ ಮನುಷ್ಯ	
ಯೋಗ-	ಧ್ಯಾನದ ಅಭ್ಯಾಸ	ಪರಮಮ್	- ಪರಮ
ಯುತ್ತೇನ	ರೂಪಮಾದ ಯೋಗ		(ಪ್ರಕಾಶಸ್ವರೂಪೀ)
	ದಿಂದ ಯುತ್ತನಾಗಿ	ದಿವ್ಯಮ್	- ದಿವ್ಯ
ನಾನ್ಯಾಗಾಮಿನಾ	ಬೇರೆ ಕಡೆ ಎಲ್ಲಿಯೂ ಹೋಗಿರುವ	ಪುರುಷಮ್	- ಪುರುಷನ್ನು
ಚೇತಸಾ	- ಚಿತ್ತದಿಂದ	ಯಾತಿ	ಅಥಾರ್ತ ಪರಮೇಶ್ವರನನ್ನೇ - ಹೊಂದುತ್ತಾನೆ

(ಗೀತೆಯ ಅಧ್ಯಾಯ 8 ಶೈಲಿಕೆ 9ರ ಪ್ರೋಫೆಶನಲ್)

ಕವಿಮ್ರ, ಪುರಾಣಮ್ರ, ಅನುಶಾಸಿತಾರಮ್ರ, ಅಷ್ಟೋಃ ಅಣೇಯಾಂಸಮ್ರ,
ಅನುಸ್ತರೇತ್, ಯಃ, ಸಪ್ಸ್ಯ, ಧಾತಾರಮ್ರ, ಅಚಿಂತ್ಯರೂಪಮ್ರ,
ಅದಿತ್ಯವಣಿಮ್ರ, ತಮಸಃ, ಪರಸ್ತಾತ್ ||೯||

ಆದ್ದರಿಂದ -

ಯಃ	- ಯಾವಪ್ರರುಷನು	ಅಷ್ಟೋಃ,	- ಸೂಕ್ತಕ್ಷಿಂತಲೂ
ಕವಿಮ್ರ	- ಸರ್ವಜ್ಞ	ಅಣೇಯಾಂಸಮ್ರ	ಅತಿ ಸೂಕ್ತನಾದವನು
ಪುರಾಣಮ್ರ	- ಅನಾದಿ	ಸಪ್ಸ್ಯ	- ಎಲ್ಲರು
ಅನುಶಾಸಿತಾರಮ್ರ	- ಎಲ್ಲರನಿಯಂತಹ *	ಧಾತಾರಮ್ರ	- ಧಾರಣ-ಪ್ರೋಫೆಶನಲ್
ಅಚಿಂತ್ಯ-	- ಅಚಿಂತ್ಯ	ಪರಸ್ತಾತ್	ಮಾಡುವನು
ರೂಪಮ್ರ	ಸ್ವರೂಪನು		- ಪರನುದಶ್ವನ
ಅದಿತ್ಯವಣಿಮ್ರ	- ಸೂರ್ಯನಂತೆನಿತ್ಯ ಚೆತನಪ್ರಕಾಶ ರೂಪನು(ಮತ್ತು)	ಅನುಸ್ತರೇತ್	ಸಚಿದಾನಂದಫಾನ ಪರಮೇಶ್ವರನ
ತಮಸಃ	- ಅವಿದ್ಯೆಯಿಂದ		- ಸೃಷ್ಟಿ ಮಾಡುತ್ತಾನೋ

(ಗೀತೆಯ ಅಧ್ಯಾಯ 8 ಶೈಲಿಕೆ 10ರ ಪ್ರೋಫೆಶನಲ್)

ಪ್ರಯಾಣಕಾಲೇ, ಮನಸ್ಸಾ, ಅಚಲೇನ, ಭಕ್ತಾ ಯುತ್ಕಃ, ಯೋಗಬಲೇನ, ಚ,
ಷವ, ಭುವೋಃ, ಮಧ್ಯೇ, ಪ್ರಾಣಮ್ರ, ಅವೇಶ್, ಸಮೃಕ್, ಸಂತಮ್ರ, ತಮ್ರ, ಪರಮ್ರ,
ಪುರುಷಮ್ರ, ಉಪ್ಯತ್, ದಿವ್ಯಮ್ರ ||೧೦||

ಸಂಸಃ:	- ಆ	ಚ	- ಮತ್ತೆ
ಭಕ್ತಾ ಯುತ್ಕಃ:	- ಭಕ್ತಿಯುತ್ಕನಾದ ಪುರುಷನು,	ಅಚಲೇನ	- ನಿಶ್ಚಲವಾದ
ಪ್ರಯಾಣಕಾಲೇ	- ಅಂತ್ಯಕಾಲದಲ್ಲಿ(ಕೊಡ)	ಮನಸ್ಸಾ	- ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ
ಯೋಗಬಲೇನ	- ಯೋಗಬಲದಿಂದ	(ಸೃಷ್ಟಾ)	- ಸೃಷ್ಟಿಮಾಡುತ್ತ
ಭುವೋಃ:	- ಭೂಕೆಟಿಯ	ತಮ್ರ	- ಆ
ಮಧ್ಯೇ	- ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ	ದಿವ್ಯಮ್ರ	- ದಿವ್ಯರೂಪನಾದ
ಪ್ರಾಣಮ್ರ	- ಪ್ರಾಣವನ್ನು	ಪರಮ್ರ	- ಪರಮ
ಸಮೃಕ್	- ಒಳ್ಳೆಪ್ರಕಾರದಿಂದ	ಪುರುಷಮ್ರ, ಷವ-	ಪುರುಷ
ಅವೇಶ್	- ಸಾಫಿಸಿ		ಪರಮಾತ್ಮನಸ್ಸೇ
		ಉಪ್ಯತ್	- ಪಡೆಯುತ್ತಾನೆ

ಗೀತೆಯ ಜಾಣಿದಾತನು ನಶ್ವರನು. ಅದರೆ ಪರಮ ಅಕ್ಷರ ಬ್ರಹ್ಮನು ಅವಿನಾಶಿಯು. ಪ್ರಮಾಣಕ್ಕಾಗಿ ಗೀತೆಯ ಅಧ್ಯಾಯ 4 ಶೈಲಿಕೆ 5, ಅಧ್ಯಾಯ 2 ಶೈಲಿಕೆ 12, ಅಧ್ಯಾಯ 10 ಶೈಲಿಕೆ 2 ನ್ನು ಬಿಡಿ. ಅದರಲ್ಲಿ ಗೀತೆಯ ಜಾಣಿದಾತನು ತನ್ನ ಜನನ ಮರಣವನ್ನು ಒಟ್ಟಿಕೊಂಡಿದ್ದಾನೆ ಹಾಗೂ ಗೀತೆಯ ಅಧ್ಯಾಯ 2 ಶೈಲಿಕೆ 17 ಮತ್ತು

ಅಧ್ಯಾಯ 15 ಶೈಲೀಕ 17ರಲ್ಲಿ ತನಗಿಂತ ಭಿನ್ನನಾದ ಅಂದರೆ, ಪರಮ ಅಕ್ಷರ ಬ್ರಹ್ಮ (ಪರಮೇಶ್ವರ) ನನ್ನ ಅವಿನಾಶಿ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾನೆ.

ಗೀತೆಯ ಅಧ್ಯಾಯ 18 ಶೈಲೀಕ 62ರಲ್ಲಿ ಗೀತೆಯ ಜ್ಞಾನದಾತನು (ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಕಾರ ಶ್ರೀ ವಿಷ್ಣು) ಅವನ ಶರಣದಲ್ಲಿ ಹೋಗಲು ಹೇಳಿದ್ದಾನೆ. ಆ ಪರಮೇಶ್ವರ ಅಂದರೆ ಪರಮ ಅಕ್ಷರ ಬ್ರಹ್ಮನು ಯಾರು? ಹೇಗಿದ್ದಾನೆ? ಅವನ ಆಶ್ರಯ ಹೇಗೆ ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗುತ್ತದೆ? ತಿಳಿಯಲು ಪುಟ ಸಂಖ್ಯೆ 48ರಲ್ಲಿ ಬರೆದಿರುವ ಪೋನ್ ನಂಬಿಗೆ SMS ಮಾಡಿ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಪಡೆದು ಓದಿ. ದಯವಿಟ್ಟು ಮೇಲಿನ ಶೈಲೀಕಗಳ ಫೋಟೋ ಕಾಪಿಯನ್ನು ಓದಿ : -

(ಗೀತೆಯ ಅಧ್ಯಾಯ 2 ಶೈಲೀಕ 12ರ ಫೋಟೋಕಾಫಿ)

ನ, ತು, ಏವ, ಅಹಮ್, ಜಾತು, ನ, ಅಸಮ್, ನ, ತ್ವಮ್, ನ, ಇಮ್,
ಜನಾಧಿಪಾ: ನ, ಚ, ಏವ, ನ, ಭವಿಷ್ಯಾಮಃ ಸಮ್ರೇ, ವಯಮ್, ಅತಃ ಪರಮ್ ||೧||

ಏಕೆಂದರೆ ಆತ್ಮ ಶಾಶ್ವತ, ಆದುದರಿಂದ ಶೋಕಮವುದು ಯುತ್ತವಲ್ಲ.

ವಾಸ್ತವವಾಗಿಯೂ

(ಏವಂ)	- ಈ ಪ್ರಕಾರ	ನ, (ಆಸ್ಮಾ)	- ಇರಲಿಲ್ಲವೆಂಬುದಿಲ್ಲ
ಅಹಂ	- ನಾನು		(ಅಂದರೆ ಇದ್ದರು)
ಜಾತು	- ಯಾವ ಕಾಲದಲ್ಲಿಯೂ		ಹಾಗೆಯೇ
ನ, ತು, ಅಸಮ್	- ಇರಲಿಲ್ಲ(ಎಂಬುದು)	ಅತಃ, ಪರಮ್	- ಇನ್ನುಮುಂದೆಯೂ
ನ, ಏವ, ನ	- ಇಲ್ಲವೇ ಇಲ್ಲ	ವಯಂ, ಸಮ್ರೇ	- ನಾವೆಲ್ಲರು
ತ್ವಂ	- ನೀನಾಗಲಿ	ನ, ಭವಿಷ್ಯಾಮಃ	- ಇರುವದಿಲ್ಲವೆಂಬುದು
ಇಮ್	- ಜನಾಧಿಪಾ:	ನ	- ಇಲ್ಲ (ಅಂದರೆ ಇರುತ್ತೇವೆ).
ಚ	- ಈ ರಾಜರುಗಳಾದರೋ		

(ಗೀತೆಯ ಅಧ್ಯಾಯ 10 ಶೈಲೀಕ 2ರ ಫೋಟೋಕಾಫಿ)

ನ, ಮೇ, ವಿದು: ಸುರಗಣಾ:, ಪ್ರಭಮಮ್, ನ, ಮಹಣ್ಯಃ, ಅಹಮ್, ಆದಿ: ಹಿ, ದೇವಾನಾಮ್, ಮಹಣ್ಯಾಣಾಮ್, ಚ, ಸಮರ್ಥಃ ||೨||

ಎಲ್ಲೆ ಅಜುಂನ -

ಮೇ	- ನನ್ನ	ಹಿ	- ಏಕೆಂದರೆ
ಪ್ರಭಮಮ್	- ಉತ್ತಮಿಯನ್ನು	ಅಹಮ್	- ನಾನು
	ಅಧ್ಯಾತ್ಮ	ಸಮರ್ಥಃ	- ಎಲ್ಲಪ್ರಕಾರದಿಂದ
	ಲೀಲೆಯಿಂದ	ದೇವಾನಾಮ್	- ದೇವತೆಗಳಿಗೂ
	ಪ್ರಕಟಮಾಗುವದನ್ನು	ಚ	- ಮತ್ತು
ಸುರಗಣಾ:	- ದೇವತೆಗಳು	ಮಹಣ್ಯಾ-	- ಮಹಣ್ಯಾಗಳಿಗೂ
ನ, ವಿದು:	ತಿಳಿಯುವದಿಲ್ಲ	ಣಾಮ್	(ಕೂಡ)
ಮಹಣ್ಯಃ-	- ಮಹಣ್ಯಾಗಳು	ಆದಿ:	- ಆದಿಕಾರಣಾಗಿದ್ದೇನೆ
ನ, (ವಿದು:)	ತಿಳಿಯುವದಿಲ್ಲ		

(ರಿಂತೆಯ ಇಧ್ಯಾಯ 15 ಶೈಲಿಕೆ 17ರ ಪ್ರೀರಣೆತಾಫಿ)

ಉತ್ತಮಃ, ಪುರುಷಃ, ತು, ಅಸ್ಯಃ, ಪರಮಾತ್ಮಾ ಇತಿ, ಉದಾಹರಿತಃ;
ಯಃ ಲೋಕತ್ಯಯಮ್, ಆವಿಶ್ಯ, ಬಿಭರ್ತಿ, ಅವ್ಯಯಃ, ಕಃಶ್ವರಃ ॥೧೮॥

ಹಾಗೂ ಅವರಿಭೂರಿಂತ -

ಉತ್ತಮಃ	- ಉತ್ತಮನಾದ	ವಿಭರ್ತಿ	- ಎಲ್ಲರ ಧಾರಣೆ ಮತ್ತು
ಪುರುಷಃ	- ಪುರುಷಂ		ಹಾಲನೆ ಮಾಡುತ್ತಾನೋ
ತು	- ಆದರೋ		ಅವನನ್ನು
ಅಸ್ಯಃ	- ಚೇರೆಯೇ ಆಗಿದ್ದಾನೆ	ಅವ್ಯಯಃ	- ಆವಿನಾಶಿ
ಯಃ	- ಯಾರು	ಕಃಶ್ವರಃ	- ಪರಮೇಶ್ವರ (ಮತ್ತು)
ಲೋಕತ್ಯಯಮ್	- ಮೂರೂ ಲೋಕಗಳಲ್ಲಿ	ಪರಮಾತ್ಮಾ	- ಪರಮಾತ್ಮ
ಆವಿಶ್ಯ	- ಪ್ರವೇಶಿಸಿ	ಇತಿ	- ಈ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿ
		ಉದಾಹರಿತಃ	- ಹೇಳಲಾಗಿದೆ.

(ರಿಂತೆಯ ಇಧ್ಯಾಯ 4 ಶೈಲಿಕೆ 5ರ ಪ್ರೀರಣೆತಾಫಿ)

ಬಹುನಿ, ಮೇ, ವ್ಯತೀತಾನಿ, ಜನಾನಿ, ತವ, ಚ, ಅಜುಂನ,
ತಾನಿ, ಅಹಮ್, ವೇದ, ಸೂರ್ಯಾಣಿ, ನ, ತ್ವಮ್, ವೇತ್ನ ಪರಂತಪ ॥೧೯॥

ಅದಕ್ಕೆ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ಪರಮಾತ್ಮ ಹೇಳಿದ -

ಪರಂತಪ	- ಹೇಪರಂತಪ	ವ್ಯತೀತಾನಿ	- ಆಗಿಹೋಗಿಬೇ
ಅಜುಂನ	- ಅಜುಂನನೇ	ತಾನಿ	- ಆ
ಮೇ	- ನನ್ನ	ಸೂರ್ಯಾಣಿ	- ಎಲ್ಲವು
ಚ	- ಮತ್ತು	ತ್ವಮ್	- ನಿನೋ
ತವ	- ನಿನ್ನ	ನ, ವೇತ್ನ	- ಅರಿವಿಲ್ಲ
ಬಹುನಿ	- ಅನೇಕ	ಅಹಮ್	- ನಾನು
ಜನಾನಿ	- ಜನ್ಮಗಳು	ವೇದ	- ಅರಿತಿರುವೆ.

(ರಿಂತೆಯ ಇಧ್ಯಾಯ 2 ಶೈಲಿಕೆ 17ರ ಪ್ರೀರಣೆತಾಫಿ)

ಅವಿನಾಶಿ, ತು, ತತ್, ವಿದ್ಧಿ ಯೇನ, ಸೂರ್ಯಮ್, ಇದಮ್, ತತ್ಮಾ,
ವಿನಾಶಮ್, ಅವ್ಯಯಸ್ಯ, ಅಸ್ಯ, ನ, ಕಶ್ಚಿತ್, ಕರ್ತುಮ್, ಅಹರ್ತಿ ॥೨೦॥

ಕಃ ನಿಂಬಾಯಕ್ಷಸುಖಾರವಾಗಿ

ಅವಿನಾಶಿ	- ನಾಶರಹಿತ	ತತ್ಮಾ	- ವ್ಯಾಪ್ತವಾಗಿದೆ
ತು	- ಎಂದು (ನೀನು)	ಅಸ್ಯ	- ಈ
ತತ್	- ಅದನ್ನು	ಅವ್ಯಯಸ್ಯ	- ಅವಿನಾಶಿಯ
ವಿದ್ಧಿ	- ತಿಳ	ವಿನಾಶಮ್	- ವಿನಾಶವನ್ನು
ವನ	- ಯಾವುದರಿಂದ	ಕರ್ತುಮ್	- ಮಾಡಲು
ಇದಮ್	- ಈ	ಕಶ್ಚಿತ್	- ಯಾರೂ ಕೂಡ
ಸೂರ್ಯಮ್	- ಸಂಪೂರ್ಣ	ನ, ಅಹರ್ತಿ	- ಸಮರ್ಥರಲ್ಲ.
	ದೃಷ್ಟಿ ಜಗತ್ತು		

❖ **ಗೀತೆಯ ಗೂಡ ರಹಸ್ಯ :** ಹೇ ಭದ್ರ ಪುರುಷರೇ! ಹಿಂದೂ ಧರ್ಮದ ಧರ್ಮಗುರುಗಳಿಗೆ ವೇದಗಳ ಮತ್ತು ಶ್ರೀಮದ್ಭಗವದ್ಗೀತೆಯ ಕಂಚಿತ್ತೂ ಜ್ಞಾನವಿಲ್ಲ. ಮುಷಿಗಳಿಗೆ ಮತ್ತು ಮಹಣಿಗಳಿಗೂ ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಅರಿವಿಲ್ಲ. ಸಕಲ ಧರ್ಮಗಳ, ಧರ್ಮಗ್ರಂಥಗಳ ಜ್ಞಾನ ನನ್ನ ಗುರುಗಳಾದ ಸ್ವಾಮಿ ರಾಮ್ ದೇವಾನಂದ್ ಮಹಾರಾಜರ ಆಶೀರ್ವಾದದಿಂದ ನನಗೆ ಸಿಕ್ಕಿದೆ. ಗುರುವಿನ ಕೃಪೆಯಿಂದ ನಾನು ಗೀತೆಯ ಗೂಡ ರಹಸ್ಯವನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ನನಗೆ ಮೂಲಜ್ಞಾನ (ತತ್ತ್ವಜ್ಞಾನ) ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗಿದೆ. ಅದನ್ನು ಸೂಕ್ತವೇದವೆಂದು ಸಹ ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ. ಹಾಗಾಗಿ ಎಲ್ಲಾ ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು ಯಥಾವತ್ತಾಗಿ ತಿಳಿಯಲು ಸುಲಭವಾಗಿದೆ. ಹಿಂದೂ ಧರ್ಮಗುರುಗಳಿಗೆ ತತ್ತ್ವಜ್ಞಾನವಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅರ್ಥವನ್ನು ಅನರ್ಥ ಮಾಡಿ ಇಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ.

ಪ್ರಮಾಣ ನೀಡುತ್ತೇನೆ, ಗಮನವಿಟ್ಟು ಕೇಳಿ ಹಾಗೂ ನೋಡಿ :-

ಗೀತೆಯ ಅಧ್ಯಾಯ ನಾಲ್ಕು ಶೈಲೀಕ 32ರಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದೆ : - ಮೊದಲು ಗೀತಾ ಪ್ರೇಸ್ ಗೋರಬಿಪುರದಿಂದ ಪ್ರಕಾಶನ ಹಾಗೂ ಮುದ್ರಿತಗೊಂಡ ಶ್ರೀ ಜಯದಯಾಲ್ ಗೋಯಂದಕಾ ಅವರ ಮೂಲಕ ಅನುವಾದಗೊಂಡ ಗೀತೆಯನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತೇನೆ. ಅವರು ತಪ್ಪಿ ಅನುವಾದ ಮಾಡಿದಾರೆ.

ದಯವಿಟ್ಟು ಗೀತೆಯ ಅಧ್ಯಾಯ 4 ಶೈಲೀಕ 32ರ ಪ್ರೋಫೆಂಕಾಫಿಯನ್ನು ಓದಿ :-

ಏವಂ, ಬಹುವಿಧಾಃ, ಯಜ್ಞಾಃ ವಿತಾಃ, ಬ್ರಹ್ಮಃ, ಮುಖೀ,
ಕರ್ಮಜಾನಾ, ವಿದ್ವಿ ತಾನಾ, ಸೂರಾನಾ, ಏವಮ್, ಜ್ಞಾತ್ವಾ, ಮೊಕ್ಷಸೇ ||೩.೨||

ಏವಮ್	- ಈ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿ (ಇನ್ನೂ)	ಬ್ರಹ್ಮಃ	- ವೇದ
ಬಹುವಿಧಾಃ	- ಅನೇಕ ವಿಧಾವಾದ	ಮುಖೀ	- ವಾಣಿಯಲ್ಲಿ
ಯಜ್ಞಾಃ	- ಯಜ್ಞಗಳಿಂ	ವಿತಾಃ	- ವಿಶ್ವರವಾಗಿ ಹೇಳಲಾಗೇ
ತಾನಾ	- ಆ	ಏವಮ್	- ಈ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿ
ಸೂರಾನಾ	- ಎಲ್ಲವನ್ನೂ(ನೀನು)	ಜ್ಞಾತ್ವಾ	- ತತ್ತ್ವದಿಂದ ತಿಳಿದು
ಕರ್ಮಜಾನಾ	- ಮನಸ್ಸು ಇಂದಿಯ ಮತ್ತು ಶಾರೀರಿಕ ಕ್ರಿಯೆಗಳ ಮೂಲಕ ನಡೆಯುವುದು ಎಂದು,	ಮೊಕ್ಷಸೇ	(ಅವುಗಳ ಅನುಷ್ಠಾನದ ಮೂಲಕ ನೀನು)
ವಿಧಿ	- ತಿಳಿ	ವರ್ಣಾ	- ಕರ್ಮಬಂಧನದಿಂದ ಸರ್ವಧಾರ್ಮ ಮುಕ್ತನಾಗುವೆ

ಈ ಅನುವಾದದಲ್ಲಿ ಸಾಕಷ್ಟು ಶಬ್ದಗಳ ಅರ್ಥವನ್ನು ತಪ್ಪಾಗಿ ಬರೆಯಲಾಗಿದೆ. "ಬ್ರಹ್ಮಃ" ಎಂದರೆ ವೇದಗಳ ಹಾಗು "ಮುಖೀ" ಎಂದರೆ ವಾಣಿಯಲ್ಲಿ ಎಂದು ಬರೆಯಲಾಗಿದೆ. ಇದು ತಪ್ಪಿ ಗೀತೆಯ ಅಧ್ಯಾಯ 17 ಶೈಲೀಕ 23ರಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ "ಬ್ರಹ್ಮಃ" ಶಬ್ದವಿದೆ. ಅಲ್ಲಿ ಅದರಭಾವವನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಬರೆಯಲಾಗಿದೆ. ಬ್ರಹ್ಮಃ ಎಂದರೆ ಸಚ್ಚಿದಾನಂದ ಘನಬ್ರಹ್ಮ ಎಂದು ಬರೆಯಲಾಗಿದೆ. ಗೀತೆಯ 4ನೇ ಅಧ್ಯಾಯದ 32ನೇ ಶೈಲೀಕದಲ್ಲಿ ಬ್ರಹ್ಮಃ ಅರ್ಥವನ್ನು ಸಚ್ಚಿದಾನಂದ ಘನಬ್ರಹ್ಮ ಎಂದು ಮಾಡಿದರೆ, ಅದು ಸರಿಯಾದ ಸರಳಾರ್ಥ. ಹೀಗೆಯೇ ಆಗಬೇಕು :-

ಪರಮೇಶ್ವರನು ಎಲ್ಲಕ್ಕಿಂತ ಮೇಲಿರುವ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುತ್ತಾನೆ. ಅಲ್ಲಿಂದ ಭೂಮಿಗೆ ಬರುತ್ತಾನೆ. ಯಥಾರ್ಥ ಅಧ್ಯಾತ್ಮ ಜ್ಞಾನವನ್ನು (ತತ್ತ್ವಜ್ಞಾನವನ್ನು) ತನ್ನ ಮುಖ ಕರುಲದಿಂದ ವಾಣಿಯ ರೂಪದಲ್ಲಿ (ಏವಂ) ಹೀಗೆ (ಬಹುವಿಧಾಃ) ಎಲ್ಲಾ ರೀತಿಯಂದಲೂ (ಯಜ್ಞಾಃ) ಧಾರ್ಮಿಕ ಅನುಷ್ಠಾನಗಳ ಅಂದರೆ, ಪೂಜೆಗಳ ಜ್ಞಾನವನ್ನು (ಬ್ರಹ್ಮಃ) ಸಚ್ಚಿದಾನಂದ ಘನಬ್ರಹ್ಮ ಅಂದರೆ ಪರಮ ಅಕ್ಷರ ಬ್ರಹ್ಮನ (ಮುಖೀ) ಮುಖದಿಂದ ಉಚ್ಚರಿಸಿದ ವಾಣಿಯಲ್ಲಿ ಅಂದರೆ ತತ್ತ್ವಜ್ಞಾನದಲ್ಲಿ ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ಹೇಳಿದೆ. ಅದನ್ನೆಲ್ಲ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಲೂ ಮಾಡಬಹುದಾಗಿದೆ ಎಂದು ತಿಳಿ. ಆ ಎಲ್ಲಾ ಕ್ರಿಯೆಗಳನ್ನು ತಿಳಿದು ನೀನು ಸರ್ವಧಾರ್ಮ ಬಂಧನದಿಂದ ಮುಕ್ತನಾಗುವೆ. ಅಂದರೆ ಆ ತತ್ತ್ವಜ್ಞಾನದ ಆಧಾರದಿಂದ ಸಾಧನೆ, ಪೂಜೆಯನ್ನು ಮಾಡಿ ಪೂಜೆ ಮೋಕ್ಷವನ್ನು (ಅಂದರೆ ಎಂದಿಗೂ ಜನನ-ಮರಣವೆಂಬುದು ಇರಿದುವಂತಹ ಮೋಕ್ಷ) ಪಡೆಯುವೆ.

ವಿಶೇಷ :- ಇದೇ ಅನುವಾದಕರು ಗೀತೆ ಅಧ್ಯಾಯ 16 ಶೈಲೀಕ 1ರಲ್ಲಿ "ಯಜ್ಞ"ದ ಅರ್ಥವನ್ನು

ಪ್ರಸಂಗವಶವಾಗಿ ಧಾರ್ಮಿಕ ಮೂರ್ಚಿ ಹಾಗೂ ಧಾರ್ಮಿಕ ಅನುಪ್ರಾನವೆಂದು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಗೀತೆ ಅಧ್ಯಾಯ 4 ಶೈಲೀಕ 32 ರಲ್ಲಿಯೂ "ಯಚ್ಚಾಃ" ಪದದ ಅರ್ಥವನ್ನು ಮೂರ್ಚಿಗಳಿಂದ ಮಾಡಿದರೆ ಸರಳಾರ್ಥ ಸರಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ಅನುವಾಕನು "ಯಚ್ಚಾಃ" ಅರ್ಥವನ್ನು "ಯಚ್ಚಾಃ" ಮಾಡಿರುವನು. ಇಲ್ಲಿ ಧಾರ್ಮಿಕ ಮೂರ್ಚಿಗಳು ಮತ್ತು ಅನುಪ್ರಾನವೆಂದು ಮಾಡಬೇಕು.

ಗೀತೆಯ ಅಧ್ಯಾಯ 4 ಶೈಲೀಕ 34ರ ಇದೇ ಅನುವಾದಕರು ಅನುವಾದವನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವುದೇನೆಂದರೆ "ಆ ತತ್ತ್ವಜಾನವನ್ನು ನೀನು ತತ್ತ್ವದಶ್ರೀ ಜಾನ್ಮಿಗಳ ಬಳಿ ಹೋಗಿ ತಿಳಿದುಕೋ", ಅವರಿಗೆ ದೀರ್ಘಾದಂಡ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡುವುದರಿಂದ, ಅವರ ಸೇವೆ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಮತ್ತು ಕಪಟವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಸರಳವಾಗಿ ಪ್ರಶ್ನಿಸುವುದರಿಂದ ಆ ಪರಮಾತ್ಮನ ತತ್ತ್ವವನ್ನು ಚಿನ್ನಾಗಿ ಅರಿತಿರುವ ಜಾನ್ಮಿ ಮಹಾತ್ಮನು ನಿನಗೆ ತತ್ತ್ವಜಾನದ ಉಪದೇಶವನ್ನು ನೀಡುತ್ತಾನೆ (ಗೀತೆಯ ಅಧ್ಯಾಯ 4, ಶೈಲೀಕ 34)

ದಯವಿಟ್ಟು ಓದಿ ಗೀತಾ ಅಧ್ಯಾಯ 17 ಶೈಲೀಕ 23ರ ಫೋಟೋ ಕಾಪಿಯನ್ನು ಅದರಲ್ಲಿ "ಬ್ರಹ್ಮಃ" ಅರ್ಥವನ್ನು "ಸಚ್ಚಿದಾನಂದ ಫಾನ ಬ್ರಹ್ಮ" ಮಾಡಲಾಗಿದೆ.

ಓಂ ತತ್ತ್ವಾಃ, ಇತಿ, ನಿರ್ದೇಶಃ, ಬ್ರಹ್ಮಃ, ತ್ರೀವಿಧಃ, ಸ್ವತಃ,
ಬ್ರಾಹ್ಮಣಾಃ, ತೇನ, ವೇದಾಃ, ಚ, ಯಚ್ಚಾಃ, ಚ, ವಿಹಿತಾಃ, ಪುರಾ ॥೨೩॥

ಮತ್ತು ಎಲ್ಲೆ ಅರ್ಥಾನಾ ! -

ಓಂ	- ಓಂ	ತೇನ	- ಅವಣಂದಲೇ
ತತ್ತಾ	- ತತ್ತಾ	ಪುರಾ	- ಸ್ವಷ್ಟಿಯ
ಸತ್ತಾ	- ಸತ್ತಾ		ಅದಿಕಾಲದಲ್ಲಿ
ಇತಿ	- ಹಿಂಗೆ(ಕಾ)	ಬ್ರಾಹ್ಮಣಾಃ	- ಬ್ರಾಹ್ಮಾರು
ತ್ರೀವಿಧಃ	- ಮೂರುಪ್ರಕಾರದ	ಚ	- ಮತ್ತು
ನಿರ್ದೇಶಃ	- ಹಸೆರುಗಳು	ವೇದಾಃ	- ವೇದಗಳು
ಬ್ರಹ್ಮಃ	- ಓರ್ವ ಸಚ್ಚಿದಾನಂದ ಫಾನಾದ ಬ್ರಹ್ಮ	ಚ	- ಹಾಗೂ
ಸ್ವತಃ	- ಹೇಳಲಾಗಿದೆ	ಯಚ್ಚಾಃ	- ಯಚ್ಚಾಧಿಗಳು
		ವಿಹಿತಾಃ	- ರಚಿಸಲ್ಪಟವು.

ವಿಶೇಷ : - ಇದರಿಂದ ಸ್ವಷ್ಟವಾಗುವುದೇನೆಂದರೆ ಆ ತತ್ತ್ವಜಾನವು ಶ್ರೀಮದ್ಭಗವದ್ಗೀತೆಯಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲ. ಹಾಗೇನಾದರೂ ಇದ್ದಿದ್ದರೆ ಗೀತೆಯ ಜಾನ್ಮಾನದಾತನು, ಇಂತಹ ಅಧ್ಯಾಯದಲ್ಲಿ ಹೇಳಲಾಗಿದೆ. ಅದನ್ನು ಓದು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದನು. ಇನ್ನೊಂದು ವಿಶೇಷವೇನೆಂದರೆ, ಆ ತತ್ತ್ವಜಾನವನ್ನು (ಸೂಕ್ತ ವೇದ) ಸ್ವತಃ ಪರಮ ಅಕ್ಷರ ಬ್ರಹ್ಮ (ಪರಮೇಶ್ವರ) ತನ್ನ ಮುಖ ಕಮಲದಿಂದ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ. ಆ ತತ್ತ್ವ ಜಾನ್ಮಾನವನ್ನು ತಿಳಿಸುವ ತತ್ತ್ವದಶ್ರೀ ಸಂತನನ್ನು ಗುರುತಿಸುವುದು ಹೇಗೆಂದು ಗೀತೆಯ ಅಧ್ಯಾಯ 15 ಶೈಲೀಕ 1ರಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸಲಾಗಿದೆ. ಅದೇನೆಂದರೆ,

ಅದಿ ಪುರುಷ ಪರಮೇಶ್ವರನನ್ನು ಬೇರು ಎಂದು ತಿಳಿಯಿರಿ, ಮೇಲೆ ಬೇರುಗಳಿರುವ ಕೆಳಗಡೆ ರೆಂಬಂಗಳಿರುವ ಪ್ರಪಂಚವೆಂಬ ಅರಳೀ ಮರವನ್ನು ಅವಿನಾಶಿ ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ. ಅದರ ಎಲ್ಲಾ ಭಾಗಗಳನ್ನು ಯಾರು ತತ್ತ್ವದಿಂದ ಅರಿತಿರುವಾನೋ, ಅವನು ವೇದಗಳ ತಾತ್ಪರ್ಯವನ್ನು ತಿಳಿದಿರುವವ (ವೇದ್ ವಿಶಾ) ತತ್ತ್ವದಶ್ರೀ ಸಂತನು. ಕಬೀರ ಪರಮೇಶ್ವರರು ಎಲ್ಲಕ್ಕಿಂತ ಮೇಲಿನ ಲೋಕವಾದ ಸತ್ಯಲೋಕದಿಂದ ಸಶರೀರವಾಗಿ ನಡೆದು ಭೂಮಿಗೆ ಬಂದರು. ಅವರ ಬಾಯಿಂದ ನುಡಿದ ವಾಣಿಗಳು ಸೂಕ್ತ ವೇದ (ತತ್ತ್ವಜಾನ) ಆಗಿದೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ಹೇಳಲಾಗಿದೆ:-

ಕಬೀರ್, ಅಕ್ಷರ್, ಏಕ್ ವೇದ್ ಹೈ, ಕ್ಷರ್ ಪುರುಷ್ (ನಿರಂಜನ್) ಬಾಕೀ ಡಾರ್.

ತೀನೊಂದೊಂದು ದೇವಾ ಶಾಶ್ವಾ ಹೈ, ಪಾತ್ರ್ ರೂಪ್ ಸಂಸಾರ್॥

ಅರ್ಥಾತ್ ಈ ಪ್ರಪಂಚವೆಂಬ ವೃಕ್ಷದ ಕಾಂಡವು ಅಕ್ಷರ ಪುರುಷ, ಅದರ ಒಂದು ಕೊಂಬೆ ಕ್ಷರ ಪುರುಷ ಎಂದು ತಿಳಿ. ಆ ಕ್ಷರ ಪುರುಷನ ರೂಪದಲ್ಲಿರುವ ಕೊಂಬೆಯ ಮೇಲೆ ಮೂರೂ ದೇವತೆಗಳ ರೂಪದಲ್ಲಿರುವ

ಅಂದರೆ ರಚೋಗುಣ ಬ್ರಹ್ಮಾ, ಸತ್ಯಗುಣ ವಿಷ್ಣು ಮತ್ತು ತಮೋಗುಣದ ಶಿವರೂಪಿ ಶಾಶ್ವತ ಎಂದು ತಿಳಿ. ಈ ಮೂರೂ ಶಾಶ್ವತಗಳಲ್ಲಿ ಬಿಟ್ಟಿರುವ ಎಲೆಗಳನ್ನು ಈ ಪ್ರಪಂಚದ ಪ್ರಾಣಿಗಳಿಂದು ತಿಳಿ.

ಇದು ಗೀತೆಯ ಅಧ್ಯಾಯ 15 ಶ್ಲೋಕ 1-3ರ ಸಾರಾಂಶ : -

ಇದರಿಂದ ಸ್ವಸ್ಥಿದ್ಧವಾಗುವುದೇನೆಂದರೆ, ಕರೀರರು ಸಚ್ಚಿದಾನಂದ ಫಾನ ಬ್ರಹ್ಮ. ಅಂದರೆ ಪರಮ ಅಕ್ಷರ ಬ್ರಹ್ಮ. ಅವರ ಮೂಲಕ ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದ ತತ್ತ್ವಜ್ಞಾನ (ಸೂಕ್ತ ವೇದ). ಅಪೂರ್ವ ಜ್ಞಾನದ ಕಾರಣ ನಿಮಗೆ ಈ ಬೇರು (ಮೂಲ) ಯಾರು ಮತ್ತು ಅಕ್ಷರ ಪುರುಷ, ಕ್ಷರ ಪುರುಷನ ಪ್ರಮಾಣವೆಲ್ಲಿ ಎಂಬ ಸಂಶಯ ಮೂಡಬಹುದು.

ಆದ್ದರಿಂದ ಕೇಳಿ : - ಈ ಪ್ರಪಂಚವೆಂಬ ವೃಕ್ಷದ ಮೂಲ ಪರಮ ಅಕ್ಷರ ಬ್ರಹ್ಮ, ಇದರ ಪ್ರಮಾಣ ಗೀತೆಯ ಅಧ್ಯಾಯ 8 ಶ್ಲೋಕ 3, 8-10 ರಲ್ಲಿದೆ. ಈ ಮೊದಲೂ ಸಹ ಈ ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ಹೇಳಲಾಗಿದೆ.

ಗೀತೆಯ ಅಧ್ಯಾಯ 8 ಶ್ಲೋಕ 9ರಲ್ಲಿ : - ಕವಿದೇವವನು ಅನಾದಿ, ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ನಿಯಂತ್ರಿಸುವವನು (controller) ಸೂಕ್ತಕ್ಷಿಂತ ಅತಿ ಸೂಕ್ತ. ಅಂದರೆ ಸರ್ವ ಶಕ್ತಿವಂತ. (ಸರ್ವಸ್ಯ ಧಾತಾರಮ್) ಎಲ್ಲರ ಪಾಲನೆ-ಪೋಷಕ ಮಾಡುವವನು. ಅಚಿರ್ಯ ಸ್ವರೂಪಿಯು, ಸೂರ್ಯದಂತ ಸ್ವಪ್ರಕಾಶಿತನು. ಅವಿದ್ಯೆಯಿಂದ ದೂರವಿರುವವನು ಅಂದರೆ ಅಜಾಣಿಗಳಿಗೆ ದಕ್ಷದೇ ಇರುವವನು. ಶುದ್ಧ ಸಚ್ಚಿದಾನಂದ ಫಾನ ಪರಮೇಶ್ವರನು. ಯಾರು ಅವನನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸುತ್ತಾನೋ, ಅವರೂ ಅವನನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಾರೆ.

ಇದರಿಂದ ಸ್ವಷ್ಟವಾಗುವುದೇನೆಂದರೆ, ಪರಮ ಅಕ್ಷರ ಬ್ರಹ್ಮ ಪ್ರಪಂಚವೆಂಬ ವೃಕ್ಷದ ಬೇರು (ಮೂಲ), ಏಕೆಂದರೆ ಮೂಲದಿಂದಲೇ ವೃಕ್ಷದ ಪಾಲನೆ-ಪೋಷಕಯಾಗುತ್ತದೆ. ಈಗ ಅಧ್ಯಾಯ 15 ಶ್ಲೋಕ 16-17ರಲ್ಲಿ ಮೂವರು ಪುರುಷರ (ಪ್ರಭುಗಳ) ಪ್ರಮಾಣವಿದೆ. ಅದನ್ನು ಓದಿ. ಈ ಎರಡೂ ಶ್ಲೋಕಗಳ ಪೋಷೋಕಾಪಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವುದೇನೆಂದರೆ, ಅಕ್ಷರ ಪುರುಷ ಮತ್ತು ಕ್ಷರ ಪುರುಷ ಮತ್ತು ಅವನ ಲೋಕಗಳ ಪ್ರಾಣಿಗಳು ನಷ್ಟರ (ಗೀತೆಯ ಅಧ್ಯಾಯ 15 ಶ್ಲೋಕ 16).

ಇವೆರಡನ್ನು ಹೊರತುಪಡಿಸಿ ಪರಮ ಅಕ್ಷರ ಪುರುಷ ಬೇರೆ ಆಗಿದ್ದಾನೆ, ಅವನು ಅವಿನಾಶಿ ಎಂದು ಸ್ವಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಅವನನ್ನು ಪರಮಾತ್ಮೆ ಎನ್ನಲಾಗುತ್ತದೆ. ಅವನು ಎಲ್ಲರ ಪಾಲನೆ-ಪೋಷಕ ಮಾಡುವವನು. (ಗೀತೆಯ ಅಧ್ಯಾಯ 15 ಶ್ಲೋಕ 17).

(ಗೀತೆಯ ಅಧ್ಯಾಯ 15 ಶ್ಲೋಕ 1ರ ಫೋಟೋ ಕಾಣಿ)

ಉಂಡ್ರಾರ್ಥಮೂಲಮ್, ಅಧಃಶಾಖಿಮ್, ಅಶ್ವತ್ಥಮ್, ಪ್ರಾಹುಃ, ಅವ್ಯಯಮ್,
ಭಂದಾಂಸಿ, ಯಸ್ಸಿ, ಪಣಾಂನಿ, ಯಃ, ತಮ್, ವೇದ, ಸಃ, ವೇದವಿತ್ ||೧||

ಅಂಡ್ರಾರ್ಥಮೂಲಮ್	- ಆದಿಪುರುಷ	ಅಧಃಶಾಖಿಮ್	- ಬ್ರಹ್ಮದೇವರು
ಮೂಲಮ್	ಪರಮೇಶ್ವರನು	ಯಾವುದರ ಮುಖ್ಯ	ಯಾವುದರ ಮುಖ್ಯ
	ಯಾವುದರ ಬೇರು*	ಕೊಂಬೆ †	ಕೊಂಬೆ †
	ಆಗಿದೆಯೋ	ಯಾಗಿದ್ದಾರೋ	ಯಾಗಿದ್ದಾರೋ
ಅಶ್ವತ್ಥಮ್	- ಆ ಜಗದ್ರೂಪಿ	ತಮ್	- ಆ ಜಗದ್ರೂಪಿ೯
	ಅಶ್ವತ್ಥವೃಕ್ಷವನ್ನು		ಅಶ್ವತ್ಥವೃಕ್ಷವನ್ನು
ಅವ್ಯಯಮ್	- ಅವಿನಾಶಿಃ ಎಂದು	ಯಃ	- ಯಾರು
ಪ್ರಾಹುಃ	- ಹೇಳಿತ್ತಾರೆ (ಹಾಗೂ)	ವೇದ	- ತತ್ತ್ವದಿಂದ ತಿಳಿಯುತ್ತಾನೋ
ಭಂದಾಂಸಿ	- ವೇದಗಳುಃ	ಸಃ	- ಅವನು
ಯಸ್ಸಿ	- ಯಾವ ಮರದ	ವೇದವಿತ್	- ವೇದಗಳ
ಪಣಾಂನಿ	- ಎಲೆಗಳು ಎಂದು (ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟದೆಯೋ)		ತಾತ್ತ್ವಯಾವನ್ನು ತಿಳಿದುವನಾಗಿದ್ದಾನ್ನೀ

ವಿಶೇಷ :— ಈ ಫೋಣೋ ಕಾಪಿಯಲ್ಲಿರುವ ಅನುವಾದದಲ್ಲಿ ಅಪ್ಪಗಳಿಧ್ಯರೂ ಸಹ, ಸಾರಾಂಶ ಸ್ವಷ್ಟವಿದೆ.

ತಪ್ಪ :— ಅಥಃ ಶಾಖಿಂ ಅರ್ಥವನ್ನು ಬ್ರಹ್ಮಾ ರೂಪಿ ಮುಖ್ಯ ಶಾಖೆವುಳ್ಳ ಎಂದು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ, ಆದರೆ ಅಥಃ = ಕೆಳಗೆ, ಶಾಖಾ = ಶಾಖೆ ಎಂದು ಸರಳ ಅರ್ಥವಿದೆ. ಇದು ಅವರ ಅಚಾಳ್ಳಾನ್ದ ಪ್ರತಿಬಿಂದ.

(ರಿತೀಯ ಪಥ್ಯಾಯ 15 ಶೈಲಿಕ 16ರ ಫೋಣೋ ಕಾಬಿ)

ದ್ವೌ, ಇಮ್ಮೊ, ಪುರುಷೋ, ಲೋಕೇ, ಕ್ಷರ್ಣಿ, ಚ, ಅಕ್ಷರ್ಣಿ, ಏವ, ಚ,

ಕ್ಷರ್ಣಿ, ಸೂರ್ಯಾಣಿ, ಭೂತಾನಿ, ಕೂಟಸ್ಥಿ, ಅಕ್ಷರ್ಣಿ, ಉಚ್ಚತೇ ||೧೬||

ಹಾಗೂ ಎಲ್ಲೆ ಅಜುಂನಾ ! -

ಲೋಕೇ	- ಈ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ	ಏವ	- ಕೊಡ
ಕ್ಷರ್ಣಿ	- ನಾಶಾಗುವುದು	ಇಮ್ಮೊ	- ಈ
ಚ	- ಹಾಗೂ	ದ್ವೌ	- ಎರಡು ಪ್ರಕಾರದ +
ಅಕ್ಷರ್ಣಿ	- ನಾಶಾಗದಿರುವುದು	ಪುರುಷೋ	- ಪುರುಷರಿದ್ದಾರ್
			(ಇವರಲ್ಲಿ)
ಸೂರ್ಯಾಣಿ	- ಸಮುಸ್ತೇ	ಚ	- ಮತ್ತು
ಭೂತಾನಿ	- ಭೂತ- ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಶರೀರವಾದರೋ	ಕೂಟಸ್ಥಿ	- ಜೀವಾಳ್ಣಿ
ಕ್ಷರ್ಣಿ	- ನಾಶಾಗು ವಂತಹುದು	ಅಕ್ಷರ್ಣಿ	- ಅವಿನಾಶಿಯೆಂದು
		ಉಚ್ಚತೇ	- ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ

(ರಿತೀಯ ಪಥ್ಯಾಯ 15 ಶೈಲಿಕ 17ರ ಫೋಣೋ ಕಾಬಿ)

ಉತ್ತಮಃ, ಪುರುಷಃ, ತು, ಅನ್ಯಃ, ಪರಮಾತ್ಮಾ, ಇತಿ, ಉದಾಹೃತಃ;

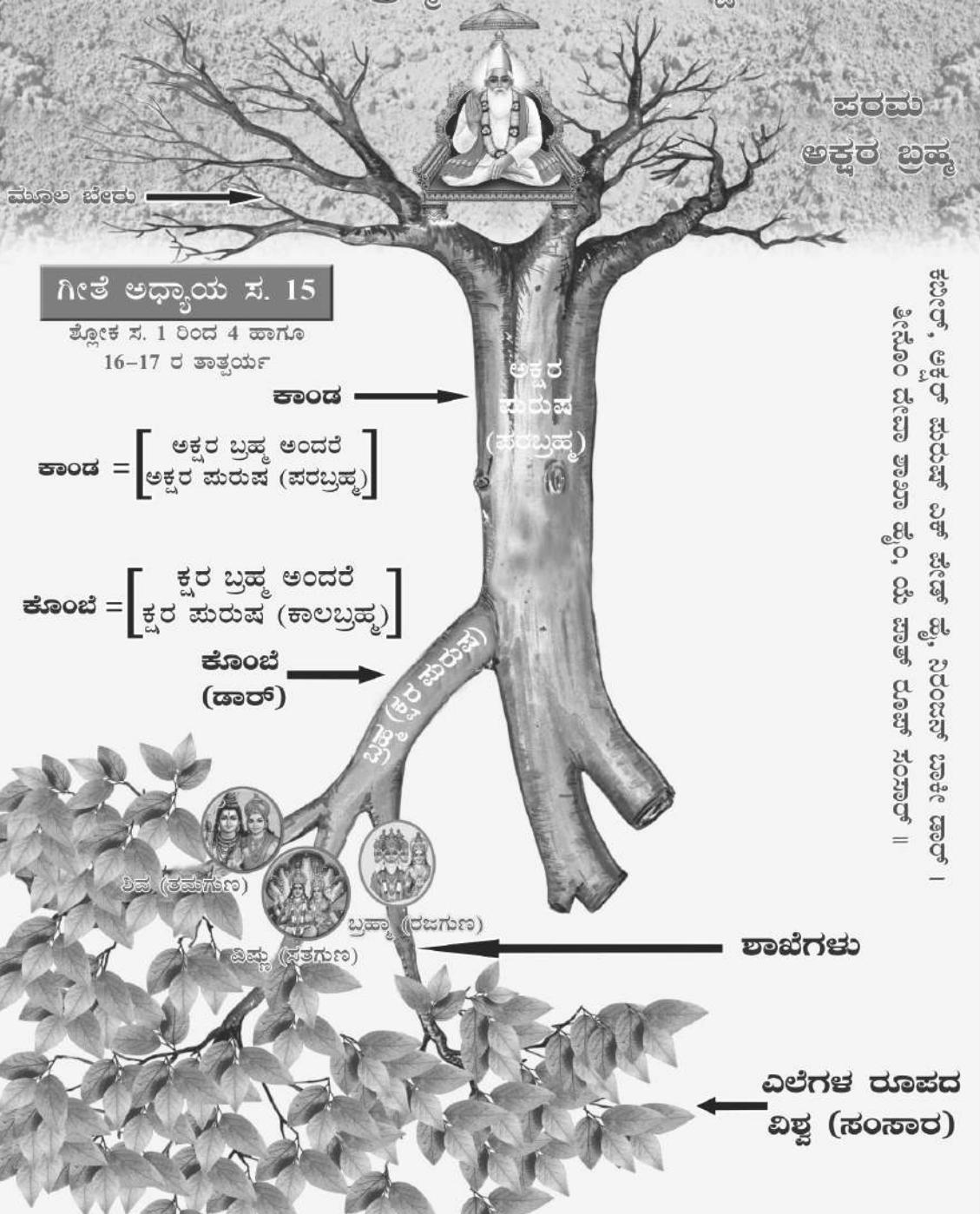
ಯಃ ಲೋಕತ್ಯಯಮ್, ಆವ್ಯಾ, ಬಿಭತ್ತಿ, ಅವ್ಯಯಃ, ಈಶ್ವರಃ ||೧೭||

ಹಾಗೂ ಅವರಿಭೂರಿಂತ -

ಉತ್ತಮಃ	- ಉತ್ತಮನಾದ	ಬಿಭತ್ತಿ	- ಎಲ್ಲರ ಧಾರಣೆ ಮತ್ತು
ಪುರುಷಃ	- ಪುರುಷನು		ವಾಲನೆ ಮಾಡುತ್ತಾನೋ
ತು	- ಆದರೋ		ಅವನನ್ನು
ಅನ್ಯಃ	- ಬೇರೆಯೇ ಆಗಿದ್ದಾನೆ	ಅವ್ಯಯಃ	- ಅವಿನಾಶಿ
ಯಃ	- ಯಾರು	ಕುಶಿರಃ	- ಪರಮೇಶ್ವರ (ಮತ್ತು)
ಲೋಕತ್ಯಯಮ್	- ಮೂರೂ ಲೋಕಗಳಲ್ಲಿ	ಪರಮಾತ್ಮಾ	- ಪರಮಾತ್ಮೆ
ಆವ್ಯಾ	- ಪ್ರವೇಶಿಸಿ	ಇತಿ	- ಈ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿ
		ಉದಾಹೃತಃ	- ಹೇಳಲಾಗಿದೆ.

ಮೇಲೆ ಬೇರು ಕೆಳಗೆ ಶಾಶ್ವತಯುಳ್ಳ ಹಿಮ್ಮುಖಿವಾಗಿ ಶಾಂತಿರುವ
ಸಂಸಾರ (ಜಗತ್ತು) ರೂಪಿ ಮರದ ಚಿತ್ರ

‘ಮಾಣಿ ಬ್ರಹ್ಮ ಕರೀರ್ ಪರಮೇಶ್ವರ’

ಪ್ರಶ್ನ :– ಸಾಮಾನ್ಯ ಹಿಂಡಾಗಳ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಸಂತ ರಾಮೋಪಾಲ್‌ರು ಶ್ರೀ ಬ್ರಹ್ಮ, ಶ್ರೀ ಶಿವನ ಭಕ್ತಿ ಮಾಡುವುದನ್ನು ಬಿಡಿಸಿ ಬಿಡುತ್ತಾರೆ ಎನ್ನುವ ಭಾವನೆ ಇದೆ. ಇದಕ್ಕೇನು ಹೇಳುವಿರಿ?

ಉತ್ತರ :– ಈ ಪ್ರಸ್ತುತಿಯೆ ಆರಂಭದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವಂತೆ ನಾವು (ನನ್ನ ಅನುಯಾಯಿಗಳು ಮತ್ತು ನಾನು) ಎಲ್ಲಾ ಧಾರ್ಮಿಕ ಮತ್ತು ಸಾಮಾಜಿಕ ಕ್ರಿಯೆಗಳನ್ನು ಶಾಸ್ತ್ರವಿಹಿತ (ಶಾಸ್ತ್ರಗಳ ಪ್ರಕಾರ) ಮಾಡುತ್ತೇವೆ. ಗೀತೆಯ ಅಧ್ಯಾಯ 16 ಶೈಲೀಕ 23-24ರಲ್ಲಿಯೂ ಇದನ್ನೇ ಹೇಳಲಾಗಿದೆ. ಶಾಸ್ತ್ರವಿಧಿಯನ್ನು ತ್ಯಜಿಸಿ, ತಮ್ಮ ಮಜ್ಞಾಯಿಂದ ಯಾರು ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಬಂದ ಹಾಗೆ ಆಚರಣೆ ಮಾಡುತ್ತಾ ಸಾಧನೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೋ, ಅವರಿಗೆ ಸುಖವು ಸಿಗುವುದಿಲ್ಲ, ಕಾರ್ಯ ಸಿದ್ಧಿಯಾಗುವಂತಹ ಸಿದ್ಧಿಯೂ ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಮೋಕ್ಷವಂತೂ ಇಲ್ಲವೇ ಇಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಶಾಸ್ತ್ರೋಕ್ತವಾದ ಕರ್ಮ ಮಾಡಿ. ಉದಾ :– ಗೀತೆಯ ಅಧ್ಯಾಯ 15 ಶೈಲೀಕ 1-3 ಮತ್ತು 16-17ರಲ್ಲಿ ಪ್ರಪಂಚವಂಬಿ ವ್ಯಕ್ತದ ಉದಾಹರಣೆ ಹೇಳಲಾಗಿದೆ. ಈ ವ್ಯಕ್ತದ ಮೂಲವಂತೂ ಪರಮ ಅಕ್ಷರ ಬ್ರಹ್ಮ. ಕಾಂಡವು ಅಕ್ಷರ ಪುರುಷ (ಅಕ್ಷರ ಬ್ರಹ್ಮ), ಕೊಂಬೆಗಳು ಕ್ಷರ ಪುರುಷ (ಕ್ಷರ ಬ್ರಹ್ಮ), ಮೂರವರೂ ದೇವತೆಗಳು (ರಜೋಗುಣ ಬ್ರಹ್ಮ, ಸತ್ಯಗುಣ ವಿಷ್ಣು, ತಮೋಗುಣ ಶಂಕರ) ಶಾಖೆಗಳು ಮತ್ತು ಎಲೆಗಳು ಪ್ರಪಂಚದ ಪ್ರಾಣಿಗಳು.

ದಾಸ (ರಾಮೋಪಾಲ್ ದಾಸ) ಬ್ರಹ್ಮ, ವಿಷ್ಣು, ಮತ್ತು ಶಿವ ಹಾಗೂ ದೇವ-ದೇವಿಯರನ್ನು ಆದರಿಸುತ್ತಾನೆ ಮತ್ತು ಧಾರ್ಮಿಕ ಕರ್ಮ ಶಾಸ್ತ್ರೋಕ್ತವಾಗಿ ಮಾಡಿಸುತ್ತಾನೆ ಮತ್ತು ಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ಇದೇ ಕರ್ಮದಲ್ಲಿ ಭಕ್ತಿ ಕರ್ಮವನ್ನು ಶಾಸ್ತ್ರೋಕ್ತವಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಉದಾ. ಯಾರಾದರೂ ಅರಳಿ ಅಥವಾ ಮಾವಿನ ಸಸಿಯನ್ನು ನಸರಿಯಿಂದ ಹಣಕೊಟ್ಟಿ ತಂದು ತಮ್ಮ ಮನೆಯ ಅಂಗಳ, ಜಮೀನು, ಹೊಲದಲ್ಲಿ ಹೊಳಲು ಗುಂಡಿ ತೋಡುತ್ತಾನೆ ಎಂದುಕೊಳ್ಳಿ. ಆ ಗಿಡವನ್ನು ಬೇರಿನ ಸಹಿತ ಗುಂಡಿಯಲ್ಲಿಟ್ಟು ಸುತ್ತಲೂ ಮಣ್ಣ ತುಂಬಿ ನೀರನ್ನು ಹಾಕುತ್ತಾನೆ. ಗಿಡ ಮರವಾಗುತ್ತದೆ, ಲಾಭ ಸಿಗುತ್ತದೆ. ಒಂದು ವೇಳೆ ಯಾರಾದರೂ ಅಜ್ಞಾನಿ ಆ ಗಿಡವನ್ನು ತಲೆಕೆಳಗು ಮಾಡಿ ಗುಂಡಿಯಲ್ಲಿ ಹೊತೆಟ್ಟಿ, ನೀರನ್ನು ಹಾಕಿದರೆ, ಅದು ಮರವಾಗುವುದೇ? ಎಂದಿಗೂ ಇಲ್ಲ, ಅದು ಸತ್ಯಮೋಗುತ್ತದೆ.

ಅದೇ ರೀತಿ ನಾವು ಶಾಸ್ತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ ಪ್ರಕಾರ ಭಕ್ತಿ ಎಂಬ ಗಿಡವನ್ನು ನೆಡುತ್ತೇವೆ. ಅದು ಶಾಸ್ತ್ರವಿಧಾಗಿದೆ, ಲಾಭದಾಯಕವಾಗಿದೆ. ಅಂದರೆ ಗೀತೆಯ ಅಧ್ಯಾಯ 3 ಶೈಲೀಕ 14-15ರಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ ಸ್ವಷ್ಟಪಡಿಸಿರುವುದೇನೆಂದರೆ, ಅವಿನಾಶಿ ಪರಮಾತ್ಮ (ಪರಮ ಅಕ್ಷರ ಬ್ರಹ್ಮ) ಯಾವ ಧಾರ್ಮಿಕ ಅನುಷ್ಠಾನಗಳಲ್ಲಿ ಅಂದರೆ ಯಜ್ಞಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಷ್ಠಿತನಾಗಿದ್ದಾನೋ, ಅಧಾರತ್ ಆ ದೇವರನ್ನು ಇಷ್ಟಧೈವವೆಂದು ತಿಳಿದು ಧಾರ್ಮಿಕ ಅನುಷ್ಠಾನ (ಯಜ್ಞ ಮುಂತಾದವು)ಗಳನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು.

ದಯವಿಟ್ಟು ನೀರವಾಗಿ ಮತ್ತು ತಲೆಕೆಳಕಾಗಿ ನೆಟ್ಟಿರುವ ಭಕ್ತಿ ಎಂಬ ಗಿಡಗಳ ಚಿತ್ರವನ್ನು ನೋಡಿ ಮತ್ತು ಗೀತೆಯ ಅಧ್ಯಾಯ 3 ಶೈಲೀಕ 14-15ರ ಪ್ರೋಟೋಕಾಪಿ ನೋಡಿ :–

ಗೀತೆ ಅಧ್ಯಾಯ ನಂ.15

ಶಿಲ್ಪಿಕೆ ನಂ.1 ಲಂಡ 2 ಹಾಗೂ
16-17 ರ ಶಾಫ್ಟ್‌ಯಿಂ

ಮಾಣಿಕ್ಯ ಬ್ರಹ್ಮ ಕಜಿಲ್‌ರ ಪರಮೇಶ್ವರ

ದೇಖಿದರೆ,
ಅಷ್ಟರೆ ಹುಸುಷಾರೆ ಕಾರೆ ಕೀಡಣೆ ಹೈ,
ನಿರಂಜನಾರೆ ಬಾಹಿ ಡಾರೆ ।
ತೀನೆಂಳಿದ ದೀರ್ಘಾ ಶಾಖಾ ಹೈ,
ಕಾರ್ತಾರೆ ಯೋಧಾರೆ ಸ್ತಂಭಣರೆ ॥

ಮೂಲ ಅಂದರೆ ಚೆಯು
ಪರಮ ಅಷ್ಟರ ಬ್ರಹ್ಮ
= ಕಜಿಲ್ ಸಾಂಕೇತಿಕ

ಕಾಂಡ →

**ಕಾಂಡ = [ಅಷ್ಟರ ಬ್ರಹ್ಮ ಅಂದರೆ
ಅಷ್ಟರ ವೃದ್ಧಿ (ಪರಬ್ರಹ್ಮ)]**

**ಕೊಂಬೆ = [ಕ್ಷರ ಬ್ರಹ್ಮ ಅಂದರೆ
ಕ್ಷರ ವೃದ್ಧಿ (ಕಾಲ ಬ್ರಹ್ಮ)]**

ಕೊಂಬೆ →

ಬ್ರಹ್ಮ (ರಜಗುಣ)

ಶಿವ (ತಮಗುಣ)

ವಿಷ್ಣು (ನತಗುಣ)

ಶಾಸ್ತ್ರ ವಿರುದ್ಧ

ನಾಥನೆ

ಅಂದರೆ ಹಿಮ್ಮುಖವಾಗಿ ನೆಟ್ಟಿರುವ ಭಕ್ತಿ ರೂಪಿ ಸಹ್ಯ (೧೫)

ಗೀತೆ ಅಧ್ಯಾಯ ಸ.15

ಶ್ಲೋಕ ಸ.1 ಲಂದ 2 ಹಾಗೂ
16-17 ರ ತಾತ್ಯಾಯ

ಬ್ರಹ್ಮ (ರಜಗುಣ)

ಶಿವ (ತಮಗುಣ)

ವಿಷ್ಣು (ನತಗುಣ)

ಕ್ಷಣಿಯ:

ಅಭಿರ್ವಣಿ ಮುದುಭಾಣಿ ಕಾರ್ಯ ವೀರಣಿ ಹೇ,
ನಿರಂಜನಿ ಬಾಳ ದೊರಾಣಿ |
ತೀನೊಂದ ದೇವಾ ಶಾಖಾ ಹೇ,
ಪಾಠಾ ದೊಳಾ ಸ್ಥಂಭಾರಾ ||

ಕ್ಷಣಿಂಬಿ

ಕ್ಷಣಿಂಬಿ = [ಶ್ವರ ಬ್ರಹ್ಮ ಅಂದರೆ
ಶ್ವರ ಪುರುಷ (ಕಾಲ ಬ್ರಹ್ಮ)]

ಕಾಂಡ

ಕಾಂಡ = [ಅಭಿರ್ವ ಬ್ರಹ್ಮ ಅಂದರೆ
ಅಭಿರ್ವ ಪುರುಷ (ಪರಬ್ರಹ್ಮ)]

ಕ್ಷಣಿಯ ನಾಬೆಳಿಯ
ಮೂಲ ಅಂದರೆ ಬೀರು

[ಪರಮ ಅಭಿರ್ವ ಬ್ರಹ್ಮ]
= ಪೂರ್ಣ ಬ್ರಹ್ಮ

ಶಾಸ್ತ್ರಾನುಕೂಲ

ನಾಧನೆ

ಅಂದರೆ ನೇರವಾಗಿ ನೆಟ್ಟಿರುವ ಭಕ್ತಿ ರೂಪಿ ಸಹ್ಯ (ಗೀಡ)

(ಗೀತೆಯ ಅಧ್ಯಾಯ 3 ಶೈಲಿಕೆ 14~15ರ ಪ್ರೋಫೇಶನಲ್ ನೋಡಿ)

ಅನ್ನಾತ್, ಭವಂತಿ, ಭೂತಾನಿ, ಪರ್ವತನ್ಯಾತ್, ಅನ್ನಸಂಭವಃ,
ಯಚ್ಚಾತ್, ಭವತಿ, ಪರ್ವತನ್ಯಃ, ಯಜ್ಞಃ ಕರ್ಮಸಮುದ್ಧವಃ ||೧೪||
ಕರ್ಮ, ಬ್ರಹ್ಮೋದ್ಘಾತಮಾ, ವಿದ್ಧಿ ಬ್ರಹ್ಮ ಅಕ್ಷರಸಮುದ್ಧಾತಮಾ,
ತಸ್ಯಾತ್, ಸರ್ವಗತಮಾ, ಬ್ರಹ್ಮ ನಿತ್ಯಮಾ, ಯಜ್ಞಃ ಪ್ರತಿಷ್ಠಿತಮಾ ||೧೫||

ಹಾಗೂ ಆ -

ಭೂತಾನಿ	- ಸಂಪೂರ್ಣ ಪ್ರಾಣಿಗಳು	ಬ್ರಹ್ಮೋದ್ಘಾತಂ	- ವೇದದಿಂದ ಉತ್ಪನ್ನ ವಾದುದು (ಮತ್ತು)
ಅನ್ನಾತ್	- ಅನ್ನದಿಂದ	ಬ್ರಹ್ಮ	- ವೇದವು
ಭವಂತಿ	- ಉತ್ಪನ್ನಾಗುತ್ತವೆ	ಅಕ್ಷರಸಮುದ್ಧಾತಮಾ	- ಅವಿನಾಶಿಯಾದ ಪರಮಾತ್ಮೆಯಿಂದ ಉತ್ಪನ್ನಾದುದೆಂದು
ಅನ್ನಸಂಭವಃ	- ಅನ್ನದ ಉತ್ಪಾತ್ಯಯು	ವಿದ್ಧಿ	- ತಿಳಿ
ಪರ್ವತನ್ಯಾತ್	- ಪರ್ವತಾಲ್ಯಂದ (ಅಗುತ್ತದೆ)	ತಸ್ಯಾತ್	- ಇದರಿಂದ (ಸಿದ್ಧಾಗುವು ದೇನೆಂದರೆ)
ಪರ್ವತನ್ಯಃ	- ಪರ್ವತಾಲ್ಯಯು	ಸರ್ವಗತಮಾ	- ಸರ್ವವ್ಯಾಪಿಯಾದ
ಯಚ್ಚಾತ್	- ಯಜ್ಞಾಲ್ಯಂದ	ಬ್ರಹ್ಮ	- ಪರಮ ಅಕ್ಷರವಾದ ಪರಮಾತ್ಮೆ
ಭವತಿ	- ಅಗುತ್ತದೆ (ಮತ್ತು)	ನಿತ್ಯಮಾ	- ಸದಾ
ಯಜ್ಞಃ	- ಯಜ್ಞಾಲ್ಯ	ಯಜ್ಞಿ	- ಯಜ್ಞಾಲ್ಲಿ
ಕರ್ಮಸಮುದ್ಧವಃ	- ವಿಹಿತವಾದ ಕರ್ಮಗಳಿಂದ ಉತ್ಪನ್ನಾಗುವುದು	ಪ್ರತಿಷ್ಠಿತಮಾ	- ಪ್ರತಿಷ್ಠಿತನಾಗಿದ್ದಾನೆ
ಕರ್ಮ	- ಕರ್ಮಗಳ ಸಮುದಾಯವನ್ನು (ನೀನು)		

ವಿಶೇಷ : - ಗೀತೆಯ ಅನುವಾದಕರು ಈ ಮೇಲಿನ ಶೈಲೀಕಗಳ ಅನುವಾದದಲ್ಲಿಯೂ 'ಬ್ರಹ್ಮ' ಶಬ್ದದ ಅರ್ಥವನ್ನು ತಪ್ಪಾಗಿ ವೇದ ಎಂದು ಮಾಡಿದಾಗ್ಯಾರೆ. ಆದರೆ ಇಲ್ಲಿ 'ಬ್ರಹ್ಮ' ಎಂದರೆ ಬ್ರಹ್ಮ ಎಂದೇ ಇರಬೇಕು. ಇದರ ಭಾವಾರ್ಥವೇನೆಂದರೆ, ಎಲ್ಲಾ ಪ್ರಾಣಿಗಳು ಅನ್ನದಿಂದ ಉತ್ಪನ್ನರಾಗುತ್ತಾರೆ. ಅನ್ನವು ಮಳೆಯಿಂದ ಹುಟ್ಟಿತದೆ. ಮಳೆಯು ಶಾಸ್ತ್ರವಿಧಿಗನುಸಾರ ಮಾಡಲ್ಪಡುವ ಯಜ್ಞಗಳಿಂದ (ಧಾರ್ಮಿಕ ಪೂಜೆ) ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ. ಕರ್ಮವು, ಬ್ರಹ್ಮ ಎಂದರೆ ಕಾಲ ಜ್ಯೋತಿ ನಿರಂಜನ್ (ಕ್ಷರ ಮರುಪ)ನಿಂದ ಉತ್ಪನ್ನವಾಗಿವೆ ಮತ್ತು ಬ್ರಹ್ಮನನ್ನು (ಕಾಲ-ಜ್ಯೋತಿ ನಿರಂಜನನನ್ನು) ನೀನು ಅವಿನಾಶಿ ಪರಮಾತ್ಮೆ (ಇದರ ವರ್ಣನೆ ಗೀತೆಯ ಅಧ್ಯಾಯ 2 ಶೈಲಿಕ 17, ಗೀತಾ ಅಧ್ಯಾಯ 8 ಶೈಲಿಕ 3, 8-10 ರಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಗೀತೆಯ ಅಧ್ಯಾಯ 15 ಶೈಲಿಕ 17ರಲ್ಲಿ ಇದೆ. ಆ ಪರಮ ಅಕ್ಷರ ಬ್ರಹ್ಮ) ನಿಂದ ಉತ್ಪನ್ನನಾಗಿದ್ದಾನೆ ಎಂದು ತಿಳಿದುಕೊ. ಆ ಪರಮ ಅಕ್ಷರ ಪರಮಾತ್ಮೆ (ಅಂದರೆ ಪರಮ ಅಕ್ಷರ ಬ್ರಹ್ಮ-ಸರ್ವ ವ್ಯಾಪಕ) ಯಜ್ಞಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಷ್ಠಿತನು ಅಂದರೆ ಇಷ್ಟ ರೂಪದಲ್ಲಿ, ಮೂಲ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಪೂಜನೀಯನು.

ಕಬೀರ ಪರಮೇಶ್ವರನು ಸೂಕ್ತವೇದ (ತತ್ವಜಾನಾ)ದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವುದೇನೆಂದರೆ :-

ಕಬೀರ್ ಏಕ್ಯ ಸಾಧೇ ಸಬ್ರಾ ಸದ್ಯ, ಸಬ್ರಾ ಸಾಧೇ ಸಬ್ರಾ ಜಾಯ್|
ಮಾಲೀ ಸೀಂಚೇ ಮೂಲ್ ಕೋ, ಪೂಲೇ ಘಲೇ ಅಫಾಯ್||

ಅಧ್ಯಾತ್ ಗಿಡದ ಬೇರನ್ನು ಮಣಿನಲ್ಲಿ ಹೂತಿಟ್ಟು ನೀರನ್ನು ಹಾಕುವುದರಿಂದ ಗಿಡದ ಎಲ್ಲಾ ಭಾಗಗಳು

(ಕಾಂಡ, ಕೊಂಬೆ, ರೆಂಬೆ, ಎಲೆಗಳು) ವಿಕಸಿತಗೊಳ್ಳುತ್ತವೆ. ಒಬ್ಬನ ಸಾಧನೆಯಿಂದ ಎಲ್ಲರೂ ಸಂತುಷ್ಟರಾಗುವರು. ಒಂದು ವೇಳೆ ಗಿಡವನ್ನು ತಲೆಕೆಳಗು ಮಾಡಿ ಹೊತ್ತಿಟ್ಟರೆ, ನೀರೆರೆದರೆ ಗಿಡ ಸತ್ತು ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಈ ವಿಧಾನ ತಪ್ಪು. ಇದೇ ರೀತಿ ಪರಮ ಅಕ್ಷರ ಬ್ರಹ್ಮನೆಂಬ ಬೇರನ್ನು ಇಷ್ಟರೂಪದಲ್ಲಿ ಭಾವಿಸಿ, ಪೂರ್ಚಿಸಿದರೆ, ಎಲ್ಲಾ ದೇವತೆಗಳು ಪ್ರಸನ್ನರಾಗುತ್ತಾರೆ. ಅಂದರೆ ಶಾಸ್ತ್ರ ಪ್ರಮಾಣೀಕರಾದ ನಮ್ಮ ಧಾರ್ಮಿಕ ಕರ್ಮಗಳು ಅವರ ಬಳಿ ಸಂಗ್ರಹಣೆ ಆಗುತ್ತದೆ. ನಂತರ ನಾವು ಬೇಡದಿದ್ದರೂ ನಮ್ಮ ಕರ್ಮಗಳ ಫಲವನ್ನು ನೀಡುವರು.

ಗೀತೆಯ ಅಧ್ಯಾಯ 3 ಶೈಲ್ಕ 10-15ರವರೆಗೆ ಇದನ್ನೇ ವಿಕ್ಷಾರವಾಗಿ ಹೇಳಲಾಗಿದೆ. ಶಾಸ್ತ್ರಬ್ರಹ್ಮವಾಗಿ ಸಾಧನೆ-ಭಕ್ತಿ ಮಾಡಿ ದೇವತೆಗಳನ್ನು (ವೃಷ್ಣಿದ ರೆಂಬೆಗಳಿಂಬ ದೇವತೆಗಳನ್ನು) ಪ್ರಸನ್ನಗೊಳಿಸು. ಶಾಸ್ತ್ರೋಕ್ತ ವಿಧಿಯಿಂದ ವಿಕಾಸಗೊಂಡ ದೇವತೆಗಳು ನೀನು ಬೇಡದಿದ್ದರೂ ನಿನಗೆ ಫಲ ನೀಡುತ್ತಾರೆ. ಉದಾ :- ಗಿಡ ಮರವಾಗಿ, ಕಾಂಡ, ಕೊಂಬೆ, ರೆಂಬೆ ಬಲಿತು, ರೆಂಬೆಗಳಲ್ಲಿ ಹಣ್ಣು ಬಿಡುತ್ತವೆ. ನೀನು ಕೇಳದಿದ್ದರೂ ಕೊಡುತ್ತವೆ. ಅಂದರೆ ಶಾಸ್ತ್ರಾನುಸಾರ ಸಾಧನೆ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ನಮ್ಮ ಧರ್ಮ ಕರ್ಮಗಳು ನೆರವೇರುತ್ತವೆ. ಅವು ಈ ಬ್ರಹ್ಮ, ವಿಷ್ಣು ಹಾಗು ಮಹೇಶನ ಬಳಿಯೇ ಸಂಗ್ರಹವಾಗುತ್ತೇರುತ್ತವೆ. ಮತ್ತು ಇವರು ಪ್ರಾಮಾಣಿಕತೆಯಿಂದ ಕರ್ಮದ ಫಲವನ್ನೇ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ತಾನಾಗಿಯೇ ಕೊಡುವರು ಏಕೆಂದರೆ ನಮ್ಮ ಭಕ್ತಿ ಕರ್ಮ ಶಾಸ್ತ್ರಾನುಸಾರವಾಗಿದೆ. ಶಾಸ್ತ್ರ ವಿಧಿಯನ್ನು ತ್ಯಜಿಸಿ ಮನಬಂದಂತೆ ವರ್ತಿಸುವ ಇತರರು, ಅವರಿಗೆ ಯಾವುದೇ ಧರ್ಮ ಕರ್ಮ (ಮಣಿ) ನೆರವೇರುವುದಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಅವರಿಗೆ ಯಾವುದೇ ಲಾಭ ಸಿಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ, ನಾವು ಪರಮ ಅಕ್ಷರ ಬ್ರಹ್ಮನನ್ನು ಇಷ್ಟ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಷ್ಠಿತಗೊಳಿಸಿ ಶಾಸ್ತ್ರೋಕ್ತವಾಗಿ ಭಕ್ತಿ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ ಅದರಿಂದ ಸುಖ ಲಭಿಸುತ್ತದೆ. ಸಿದ್ಧಿ ಪ್ರಾಪ್ತಿಯಾಗಿ ಅದರಿಂದ ಕಾರ್ಯಗಳು ಸಿದ್ಧವಾಗುತ್ತವೆ ಹಾಗೂ ಗತಿ ಅಂದರೆ ಮೋಕ್ಷ ಕೂಡ ಸಿಗುತ್ತದೆ. ನಾನು ಶಾಸ್ತ್ರವಿಧಿ ಪ್ರಕಾರ ಭಕ್ತಿ ಮಾಡಲು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ, ಬಿಡಿಸುವುದಿಲ್ಲ.

(ಗೀತೆಯ ಅಧ್ಯಾಯ 3 ಶೈಲ್ಕ 10ರ ಹೀಳಣಿಕ್ಕೆ ಕಾಣಿ)

ಸಹಯಜಾಃ ಪ್ರಜಾಃ, ಸೃಷ್ಟಾಃ, ಪುರಾ, ಉವಾಚ, ಪ್ರಜಾಪತಿಃ,
ಅನೇನ್ಯ, ಪ್ರಸವಿಷ್ಟಧ್ವಮ್, ಏಷಃ, ವಃ, ಅಸ್ತಿ, ಇಷ್ಟಾಮಧುಕ್ ||೧೦||

ಹಾಗೆಯೇ ಕರ್ಮ ಮಾಡದೇ ಹೋದರೆ ನೀನು ಪಾಪಭಾಗಿಯಾಗುವೆ ಏಕೆಂದರೆ-

ಪ್ರಜಾಪತಿ:	- ಪ್ರಜಾಪತಿ ಬ್ರಹ್ಮನು	ಉವಾಚ	- ಹೇಳಿದ (ಎನೆಂದರೆ)
ಪುರಾ	- ಕೆಲ್ಪದ ಆದಿಯಲ್ಲಿ	(ಯೂಯುಮ್)	- ನೀವುಗಳು
ಸಹಯಜಾಃ	- ಯಜ್ಞಫೌತವಾಗಿ	ಅನೇನ	- ಈ ಯಜ್ಞದ ಮೂಲಕ
ಪ್ರಜಾಃ	- ಪ್ರಜಿಗಳನ್ನು	ಪ್ರಸವಿಷ್ಟಧ್ವಮ್	- ವ್ಯಧಿಯನ್ನು
ಸೃಷ್ಟಾಃ	- ರಚಿಸಿ (ಅವರಿಗೆ)		ಪಡೆಯಿರಿ (ಮತ್ತು)
ಏಷಃ	- ಈ ಯಜ್ಞವು		ಪ್ರದಾನ
ವಃ	- ನಿಷ್ಪೂರಿಗೆ		ಮಾಡುವಂತಹುದು
ಇಷ್ಟಾಮಧುಕ್	- ಇಚ್ಛಿಸಿದ ಭೋಗಿಗಳನ್ನು	ಅಸ್ತಿ	- ಆಗಲಿ.

(ರಿಂತೆಯ ಅಧ್ಯಾಯ 3 ಶೈಲಿಕ 11ರ ಫೋಟೋ ಕಾಡಿ)

ದೇವಾನ್, ಭಾವಯತ, ಅನೇನ, ತೇ, ದೇವಾಃ, ಭಾವಯಂತು, ವಃ,
ಪರಸ್ಪರಮ್, ಭಾವಯಂತಃ, ಶ್ರೀಯಃ, ಪರಮ್, ಅವಾಪ್ತಃ ॥೧೧॥

ಹಾಗೂ ನೀವುಗಳು-

ಅನೇನ	- ಈ ಯಜ್ಞದ ಮೂಲಕ	(ಏಮ್)	- ಈ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿ
ದೇವಾನ್	- ದೇವತೆಗಳನ್ನು	ಪರಸ್ಪರಮ್	(ನಿಸ್ಪಾಥ ಭಾವದಿಂದ)
ಭಾವಯತ	- ಶ್ರೀಪದಿಸಿರಿ	ಭಾವಯಂತಃ	ಒಬ್ಬರು ಇನ್ನೊಬ್ಬರನ್ನು
ತೇ, ದೇವಾಃ	- ಆ ದೇವತೆಗಳು	ಪರಮ್	ಶ್ರೀಪದಿಸುತ್ತಾ
ವಃ	- ನಿಮ್ಮಗಳ	ಶ್ರೀಯಃ	- ಪರಮ
ಭಾವಯಂತು	- ಉನ್ನತಿ ಮಾಡಲಿ	ಅವಾಪ್ತಃ	- ನಿವೈ ಪಡೆಯುವಿರಿ.

(ರಿಂತೆಯ ಅಧ್ಯಾಯ 3 ಶೈಲಿಕ 12ರ ಫೋಟೋ ಕಾಡಿ)

ಇಷ್ವಾನ್, ಭೋಗಾನ್, ಹಿ, ವಃ, ದೇವಾಃ, ದಾಸ್ಯಂತೇ, ಯಜ್ಞಭಾವಿತಾಃ,
ಶ್ರೀಃ, ದತ್ತಾನ್, ಅಪ್ರದಾಯ, ಏಭ್ಯಃಃ, ಯಃ, ಭುಂತ್ಕೇ, ಸ್ತೇನಃ, ಏವ, ಸಃ ॥೧೨॥

ಯಜ್ಞಭಾವಿತಾಃ	- ಯಜ್ಞದ ಮೂಲಕ ಶ್ರೀಪರಾದ	ಶ್ರೀಃ	- ಆ ದೇವತೆಗಳ ಮೂಲಕ
ದೇವಾಃ	- ದೇವತೆಗಳು	ದತ್ತಾನ್	- ಕೊಡಲ್ಪಟ್ಟ ಭೋಗಾಗಳನ್ನು
ವಃ	- ನಿಮ್ಮಗಳಿಗೆ (ಬೇಡದೆಯೇ)	ಯಃ	- ಯಾವ ಪುರುಷನು
ಇಷ್ವಾನ್	- ಇಚ್ಛಿಸಿದ	ಏಭ್ಯಃಃ	- ಅವರಿಗೆ
ಭೋಗಾನ್	- ಭೋಗಾಗಳನ್ನು	ಅಪ್ರದಾಯ	- ಕೊಡದೆ (ತಾನೇ)
ಹಿ	- ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿಯೂ	ಭುಂತ್ಕೇ	- ಭೋಗಿಸುತ್ತಾನೋ
ದಾಸ್ಯಂತೇ	- ಕೊಡುತ್ತಿರುವರು (ಕಷ್ಟಕಾರವಾಗಿ)	ಸಃ	- ಅವನು
		ಸ್ತೇನಃ, ಏವ	- ಕಳ್ಳನೇ ಆಗಿದ್ದಾನೆ

(ರಿತೆಯ ಇಧ್ಯಾಯ ಓ ಶೈಲಿಕೆ 13ರ ಫೋಟೋ ಕಾಡಿ)

ಯಜ್ಞಾಶೀಪಾತ್ರಿನಃ ಸಂತಃ ಮುಚ್ಯಂತೇ ಸರ್ವಕಿಲ್ಪಣ್ಯಃ
ಭುಂಜತೇ, ತೇ, ಅಘಮ್, ಪಾಪಾಃ, ಯೀ, ಪಚಂತಿ, ಆತ್ಮಾರಣಾತ್ ಇಂದಿ॥

ಕಾರಣವೇನೆಂದರೆ-

ಯಜ್ಞಾಶೀಪಾತ್ರಿನಃ	- ಯಜ್ಞಾರ್ಥಿ ಉಳಿದ ಅನ್ವನ್ನು ಸೇವಿಸುವವರು,	ಆತ್ಮಾರಣಾತ್	- ತಮ್ಮ ಶರೀರ ಪೋಷಣಗಾಗಿಯೇ
ಸಂತಃ	- ಶೈವ್ಯಪುರುಷರು	ಪಚಂತಿ	- (ಅನ್ವನ್ನು) ತಯಾರಿಸುತ್ತಾರೆಯೋ
ಸರ್ವಕಿಲ್ಪಣ್ಯಃ	- ಎಲ್ಲ ಪಾಪಗಳಿಂದ	ತೇ, ತು	- ಅವರಾದರೋ
ಮುಚ್ಯಂತೇ	- ಮುಕ್ತರಾಗುತ್ತಾರೆ.	ಅಘಮ್	- ಪಾಪವನ್ನೇ
ಯೀ	- ಯಾವ	ಭುಂಜತೇ	- ತಿನ್ನತ್ತಾರೆ.
ಪಾಪಾಃ	- ಪಾಪಿ ಜನರು		

ಹೇ ಸಜ್ಜನರೆ ! ಈ ರೀತಿ ಗೀತೆಯನ್ನು ನನ್ನ ವಿನಿ: ಬೇರೆ ಯಾರೂ ತಿಳುವಳಿಕೆ ಮೂಡಿಸಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಯಾರಿಗೂ ಅದರ ಅರಿವೇ ಇಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ನಾನು ಹೇಳುವುದೇನೆಂದರೆ, ನನ್ನನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಯಾರೂ ಸಹ ಸರಿಯಾದ ಸಾಧನೆ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ, ಮಾಡಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ನಾವು ಅವಿನಾಶಿ ಪರಮೇಶ್ವರ (ಪರಮ ಅಕ್ಷರ ಬ್ರಹ್ಮ)ನ ಭಕ್ತಿ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ. ಅವನು ಎಲ್ಲರ ಪಾಲನೆ ಪೋಷಕ ಮಾಡುವವನು. ಆದರೆ ಗೀತೆಯ ಜಾನ್ನದಾತನಿಗಿಂತ ಭಿನ್ನನು. ಪರಮಾತ್ಮನು ಪಾಪ ತೊಳೆದು ಸುಖ ನೀಡುತ್ತಾನೆ.

ತಲೆಕೆಳಗಾಗಿ ನೇತಾಡುವ ಪ್ರಪಂಚ ರೂಪಿ ವೃಕ್ಷದ ಚಿತ್ರವನ್ನು ಮತ್ತು, ಉಲ್ಲಾಸಾಗು ನೇರ ಭಕ್ತಿ ರೂಪಿ ಸಸ್ಯಗಳ ಚಿತ್ರವನ್ನು ಗಮನವಿಟ್ಟು ನೋಡಿ. ಎಲ್ಲವೂ ಸುಲಭವಾಗಿ ಅಥವಾ ವಾಗಿಬಿಡುತ್ತದೆ.

ವಿಶ್ವದ ಮಾನವರಲ್ಲಿ ವಿನಂತಿಸುವುದೇನೆಂದರೆ, ಇದೇ ಪ್ರಪಂಚ ಇದೇ ಪರಮೇಶ್ವರನಿಗೆ ಶರಣಾಗಿ ಪರಮ ಶಾಂತಿ ಅಂದರೆ ಪೂರ್ಣ ಮೋಕ್ಷವನ್ನು ಮತ್ತು ಸನಾತನ ಪರಮಧಾಮ ಅಂದರೆ ಸತ್ಯಲೋಕವನ್ನು ಪಡೆದು ಸದಾ ಸುಖವಾಗಿರಿ.

ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಮಾಹಿತಿಗಾಗಿ ಕೆಳಕಂಡ ಸಂಪರ್ಕ ಸೂತ್ರಗಳಿಂದ ಸಂಪರ್ಕಿಸಿ. ಈ ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ಅಥವಾ ಅನ್ವೆ ಪುಸ್ತಕಗಳಾದ, ಜಾನ್ನ ಗಂಗಾ, ಗೀತೆಯೇ ನಿನ್ನ ಜಾನ್ನ ಅವೃತ ಮತ್ತು ಬದುಕುವ ದಾರಿ ಮುಂತಾದ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಉಚಿತವಾಗಿ ತರಿಸಿಕೊಳ್ಳಿ. SMS ಅಥವಾ Whatsappನಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮ ಮೂರಿಗಾಗಿ ವಿಳಾಸ, ಪೋನ್ ನಂಬಿರ್, ಬರೆಯಿರಿ, ನಿಮ್ಮ ಮನೆ ಬಾಗಿಲಿಗೆ ಪ್ರಸ್ತುತ ತಲುಪುತ್ತದೆ. ಒಂದು ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಒಂದೇ ಪುಸ್ತಕಕ್ಕಾಗಿ ಎಸ್.ಎಮ್.ಎಸ್ ಮಾಡಬೇಕು. ಒಂದು ಎಸ್.ಎಮ್.ಎಸ್ ಗೆ ಒಂದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಕಳುಹಿಸಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಒಂದನ್ನು ಓದಿ, ನಂತರ ಮತ್ತೊಂದನ್ನು ಉಚಿತವಾಗಿ ತರಿಸಿಕೊಳ್ಳಿ.

(ಪ್ರಿಯರ ಪ್ರಿಯರ ಸಮಿತಿ, ಬರವಾಲಾ ಸಂಪರ್ಕ ಸೂತ್ರ : 8884445281, 7026200360)

ಧನ್ಯವಾದ

ಸರ್ವ ಮಾನವ ಸಮಾಜದ ಶುಭ ಚಿಂತಕ

ರಾಮ್‌ಪಾಲ್ ದಾಸ್

ಸತ್ಯಲೋಕ ಆಶ್ರಮ, ಬರವಾಲಾ (ಹಿಂದಾರ್)